

Giới thiệu Nữ Tổng Thống

Thể loại: Ngôn tình đô thị hiện đại

Tình trạng bản gốc: Chưa Hoàn

Trans: Xiêu Xiêu

Cô vì muốn thực hiện được ước muốn của mình để trở thành tổng thống và cũng để thuận lợi kế thừa vị trí này thì cô đã cưỡng hôn người đàn ông mà mọi cô gái toàn quốc đều muốn ngủ cùng, còn ra điều kiện với anh ta. Không ngờ, anh ta lại đến đòi nợ. Hơn nữa, đêm qua cô là phụ nữ, còn hiện tại..

Khiến cô vô cùng kinh sợ đến nỗi cô cắn răng nói "Tôi là đàn ông"

Anh ta nhắm mắt làm ngơ, giờ tay tắt đèn.

Ngày hôm sau, cô diện chiếc áo sơ mi cao cổ kín đáo tham dự lễ kế vị. Nhìn thấy người đàn ông mặc bộ lễ phục màu xanh thẫm, mang cầu vai giáp đen tuyền, hai chân bông chốc run rẩy mềm nhũn.

Cô là tổng thống, còn anh là thượng tướng sáu sao kế thừa vương vị, hai người sẽ công khai "đấu kiếm" ư?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thiếu nữ trong suối nước nóng

Trans: Xiêu Xiêu

Ban đêm, bóng tối bao phủ dày đặc.

Vườn hoa tư nhân chìm trong bóng tối tĩnh lặng, nương theo tiếng động của một đôi giày quân nhân dẫm lên gạch nung xanh, đèn mờ hồ sáng lên, mái vòm mạ vàng cực kỳ xa hoa bao phủ một dòng suối nước nóng thiên nhiên ở bên trong.

Từ xa nhìn lại, suối nước nóng bốc lên từng đợt hơi nước, một thiếu nữ thân trần đang ngâm mình bên trong, đôi mắt khép lại, hàng mi vừa đen vừa dài cong vút, gương mặt trắng nõn đã hơi ửng hồng hiện ra dưới ánh đèn càng trở nên thần bí.

Dạ Tư Lăng bước đến càng gần, đôi đồng tử u tối chiếu thẳng vào bóng người thiếu nữ bên trong dòng suối.

Vừa nhận được tin tức anh ta đã đến thẳng nơi này, không ngờ Hạ Lâm thực sự là phụ nữ.

Nhìn mãi nhìn mãi, nơi bụng dưới sinh ra một luồng khí nóng ám muội, hô hấp cũng ngày càng trầm.

Không biết qua bao lâu anh ta mới quay đầu nhìn sỹ quan Chu đứng đằng sau, đôi mắt chột lạnh lẽ, cuống họng giống như bị tàn thuốc gạt qua, "Chuyện hôm nay đừng đề cập với bất kỳ ai"

Sỹ quan Chu, "Vâng, Tam thiếu"

Đôi mắt Dạ Tư Lăng thâm trầm, "Sắp xếp một phòng, đừng để người khác phát hiện"

Sỹ quan Chu liếc nhìn Dạ Tư Lăng kinh hãi.

Tam thiếu... là muốn...

Chẳng lẽ đã nổi thú tính?

Nhưng vị này là "con trai" tổng thống!

Dạ Tư Lăng cảnh cáo nhìn sỹ quan, "Còn chưa đi!"

Sỹ quan Chu rùng mình, vội vã lui bước.

Dạ Tư Lăng quay đầu nhìn Hạ Lâm đang nhắm mắt, có chút không thể khống chế, "Rút toàn bộ người ở cửa, những ai biết thì xử lý hết, không cần giữ lại mạng sống"

Sỹ quan Chu đã lui ra ngoài cửa, dùng một giọng nói đủ nghe trả lời lại qua tấm rèm tơ lụa, "Vâng, Tam thiếu."

Dạ Tư Lăng không trả lời lại nữa, anh ta nhìn về phía thiếu nữ trong dòng suối, rút thắt lưng da nạm khế trong lòng bàn tay.

Ngày đó, anh ta bắt người từ trong phủ tổng thống, nghĩ sao cũng không ngờ được cái vị công tử tương lai kế thừa vị trí tổng thống nước A lại là một người phụ nữ thứ thiệt, đáng vẻ còn đẹp như vậy.

Khuôn mặt này, chỉ nhìn xa cũng nhận ra sự non nớt như trứng gà bóc, mềm mại như tơ lụa, chứ đừng nói sờ lên xúc cảm sẽ vui thích cỡ nào.

Nhớ đến cô em gái cùng cha khác mẹ kia của cô, chợt cảm thấy nhạt nhẽo vô vị.

Nếu Hạ Lâm đã là phụ nữ, anh ta hà tất phải bỏ gần tìm xa đi lấy Hạ Thủ?

Anh ta ngủ với tổng thống tương lai, Dạ Tư Hàn cũng chẳng là cái thá gì.

Sau này anh ta sẽ là chủ nhân của Dạ gia, tổng tư lệnh quân đội của nước A, là người đàn ông trên vạn người.

Tiếp đó sinh thêm vài đứa con, Hạ Lâm chẳng qua cũng chỉ là con rỗi trong tay anh.

Cũng may con rỗi này rất xinh đẹp, dù có biến thành con ngốc thì đè lên giường có lẽ mùi vị cũng không tồi.

Ánh mắt anh ta quanh quẩn trên người Hạ Lâm, cả người bỗng nhiên chìm vào dòng nước ấm, chẳng mấy chốc đã đến bên người cô. Anh ta đưa tay kéo cánh tay cô lại, ép cô lên bên mép bờ suối.

Đầu tiên là vùng eo, sau đó là vùng lưng, thân thể non nớt của cô gái vì những đụng chạm bất thành linh mà những nơi bị đụng phải đều ửng xanh nhanh chóng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Nhắm mắt lại đi

Trans: Xiêu Xiêu

Làn da nhạy cảm như vậy sao?

Đôi mắt Dạ Tư Lăng âm u nhìn cô, khó có thể tưởng tượng nổi nếu anh ta lưu lại trên cơ thể xinh đẹp này những dấu vết lộng lẫy đủ loại sắc màu, sẽ là thế nghiệm như thế nào đây!

Tư vị kia, nhất định thân hồn đảo điên, cực kỳ vui thích.

Mà Hạ Lâm vẫn thêm thiết mê man, vùng vẫy bên trong con ác mộng kinh hoàng. Cô muốn tỉnh dậy, nhưng mặc cho gầy dựa thế nào cũng không thấm vào đâu.

Dạ Tư Lăng ngắm nhìn phần gáy trắng nõn thon dài như thiên nga trắng của cô, đường vai gáy tạo thành góc 90 độ, cùng với hõm xương quai xanh sâu hút. Anh ta đưa tay khẽ chạm, ngón tay vừa dừng lại, cả người liền phủ xuống cắn lên.

Con đau bất ngờ ập đến, Hạ Lâm chống cự lại theo bản năng. Cô cảm thấy không thoải mái, muốn tỉnh lại. Nhưng cho dù vùng vẫy thế nào cũng vô dụng, cơ thể giống như bị thôi miên.

Đúng lúc này, bên tai chợt truyền đến tiếng chuông báo nửa đêm, tiếng gổm đá va chạm đặc biệt rõ ràng.

Trong phút chốc, giấc mộng tựa vũng lầy, tựa sương mù của cô đột nhiên tan ra sạch sẽ, không thừa lại một chút, phảng phất như chưa từng tồn tại.

Hạ Lâm tỉnh lại, mở to đôi mắt. Thứ đầu tiên xuất hiện là Dạ Tư Lăng, em rể của cô, người đàn ông của Hạ Thủ.

Dạ Tư Lăng nhìn Hạ Lâm, "Đến lúc tỉnh lại rồi"

Hạ Lâm nghe vậy, ký ức từng chút từng chút khôi phục lại. Cô đã đến nơi này rất lâu rồi, có một thứ cô luôn ghi nhớ rõ mồn một.

Đó là mỗi ngày đến nửa đêm, cô sẽ tỉnh lại.

Mà các thời điểm khác cô đều rơi vào trạng thái mộng mị.

Chỉ là...

Đột nhiên, vùng xương quai xanh truyền đến cơn đau ngày càng rõ ràng.

Cô nhú mày cúi đầu, phát hiện bản thân đang ở bên trong suối nước nóng, còn Dạ Tư Lăng..

Anh ta... trên người anh ta không có lấy một mảnh vải!

"Anh!"

Dạ Tư Lăng, "Đệ nhất công tử? Đêm nay để tôi nếm thử, rốt cuộc vị công tử này có bao nhiêu chân thật"

Chỉ là tư thế và cự ly này, cộng thêm sức lực phụ nữ trời sinh không thể địch lại đàn ông, cô không nắm chắc có thể thoát ra từ bàn tay anh ta.

Tâm tư khẽ chuyển, hai cánh tay tròn nhẵn như ngọc đã đặt lên vai Dạ Tư Lăng, giọng nói yêu kiều, "Có phải Hạ Thủ chưa từng thỏa mãn được anh?"

Giọng nói Dạ Tư Lăng đã khàn đặc, "Vào lúc này, đừng nhắc đến cô ta"

Đôi mắt sâu hun hút của Hạ Lâm long lanh nhìn Dạ Tư Lăng, "Người ta thích kích thích, chúng ta chơi cái khác đi?"

Cô nâng tay chạm lên cổ người đàn ông, ngón tay ấm nóng khe khẽ vuốt ve vết hằn anh ta, cả người quỳn rũ tựa yêu tinh.

Dạ Tư Lăng dục hòa thiêu đốt, giọng nói khàn khàn, "Chơi thế nào?"

Hạ Lâm càng thêm buồn nôn, muốn ói vào mặt anh ta, nhưng vẫn kiềm chế lại, "Ngoan, nhắm mắt lại đi"

Âm thanh quá mức ướt át, đủ để cho bất cứ người đàn ông nào trở nên điên cuồng, Dạ Tư Lăng hiển nhiên không phải ngoại lệ.

Anh ta nhắm mắt lại, bàn tay gấp gáp trượt trên đùi cô theo bản năng.

Hạ Lâm nhìn Dạ Tư Lăng, đùi như cổ ý cọ lên tay anh ta, nụ cười trên mặt chớp mắt tiêu tán, trái tim đột nhiên đập kịch liệt.

Trốn?

Hiển nhiên sẽ thất bại, cô có lẽ sẽ biến thành con cóc, bị lưu đày đến quốc gia chiến loạn, sau đó ù ù cạc cạc mà chết đi, vị trí kế thừa tổng thống cũng rất hiển nhiên sẽ rơi vào trong tay anh ta rồi.

Nhưng không trốn, đợi chờ vị Tam thiếu trắng hoa thành tính nhà họ Dạ hủy đi trong sạch của cô sao?

Ngại quá, về phương diện này, cô ưa sạch sẽ, ngại bẩn!

Ngón tay cô xoay tròn, từ vết hằn anh ta trượt xuống dưới, giọng nói ướt át ngày càng yêu kiều, "Vậy anh nói, người ta có thể làm gì cho anh đây?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đây là đâu

Trans: Xiêu Xiêu

Giọng nói kéo dài, phối hợp với đôi mắt câu hồn, cộng thêm những vuốt ve tùy ý của cô, Dạ Tư Lăng đã toàn hoàn mất đi lý trí, âm thanh cũng đục ngầu đầy dục vị, "Tôi sẽ giúp em kế thừa vị trí tổng thống"

Ha ha, ngày đó khi cô tỉnh lại đã nghe thấy, chỉ có pháp thân xử nam mới có thể giải được vụ cở trong người cô. Nếu như bị tên trắng hoa này vấy bẩn, chắc chắn sẽ biến thành kẻ ngu.

Bị hấn nâng đỡ thượng vị để đợi chờ làm một con rối sao?

Cảm nhận được sự phóng thích của đôi chân, cô nhanh chóng nâng đầu gối đánh về vị trí giữa hai chân anh ta.

Dạ Tư Lăng kêu lên đau đớn, còn chưa kịp phản ứng lại đã bị Hạ Lâm đạp vào trong dòng nước.

Anh ta vurun tay muốn bắt cô.

Kỹ năng bơi lội của Hạ Lâm rất tốt, cô lúc này đã bơi về phía bờ đối diện như nàng tiên cá, trèo ra khỏi bờ suối. Nhìn thấy quần áo đàn ông trên mặt đất, cô thuận tay nhặt lên một chiếc quần lấy tẩm thân trần.

Cúi đầu, đột nhiên nhìn thấy một chiếc quần...

Nếu như cô cầm quần của anh ta đi, liệu anh ta có đuổi theo cô với bộ phận sinh dục trần trụi giữa hai chân không?

Nghĩ vậy cô liền nhặt chiếc quần của người đàn ông lên chạy đi.

Ngoài cửa, sỹ quan Chu đã đuổi người canh cửa, đi sắp xếp phòng cùng với sắp xếp xử lý vài tên hay chuyện, bên ngoài lúc này hoàn toàn không có ai trông coi.

Hạ Lâm mang theo đôi chân trần chạy đi.

Cô thề, đây là lần chạy thực mạng duy nhất trên đời của cô.

Nhưng đây là khu biệt thự tư nhân của Dạ gia, trên tường đều có camera và lưới điện, cửa lớn có người canh giữ, cô sẽ không thể nào trốn ra ngoài được.

Mà qua 6 tiếng nữa, trời vừa sáng, tiếng chuông ngân lên, cô sẽ lại sa vào vũng lầy ác mộng, không thể tỉnh lại.

Phải tìm nơi trốn đi thôi, tốt nhất còn phải tìm xử nam để giải cổ.

Nhưng Dạ gia lớn như vậy, muốn tìm một xử nam chỉ sợ khó càng thêm khó, huống hồ Dạ Tư Lăng sớm muộn cũng sẽ đuổi đến.

Cô chạy một mạch mười mấy phút, còn chưa ra khỏi vườn hoa mà hơi thở đã ngắt quãng.

Dạ gia vậy mà còn lớn hơn cả phủ tổng thống!

Vừa mới nghỉ một chút, Hạ Lâm đột nhiên nghe thấy tiếng động đằng sau lưng.

"Tam thiếu, đằng này"

Ngay sau đó cô đã nghe thấy giọng nói âm u lãnh lệ của Dạ Tư Lăng, "Tất cả đuổi theo về phía kia"

Nghe những tiếng bước chân càng ngày càng gần, bọn họ đang đuổi về phía này sao?

Làm thế nào giờ?

Cô còn đang mang chân trần, sao có thể chạy lại với đám đàn ông!

Nghe nhịp tim chính mình giờ đã tựa như trống đánh trận, lúc này Hạ Lâm chợt phát hiện phía trước có hai lối rẽ, cô liền tức tốc chọn một mà chạy thực mạng.

Ngoặt thêm một lối nữa, không ngờ bản thân đã ra khỏi nhà họ Dạ!

Nhưng... nhưng đây là đâu?

Sao nơi này lại chỉ ngăn cách với Dạ gia bằng một chiếc cổng vòm hình tròn?

Cô bước qua cửa, là một tòa thành trung cổ rất đồ sộ.

Tòa thành sắp xếp theo lối kiến trúc tam đoạn của thời kỳ chủ nghĩa cổ điển. Cả tòa phân làm ba khúc tung hoành, hai bên đối xứng, tạo hình chỉnh tề, tráng lệ hùng vĩ.

Nơi này... chẳng lẽ là vương cung?

Nước A chỉ còn lại duy nhất một vương cung trung cổ trải qua hàng mấy trăm năm. Phía sau vương cung là một ngọn núi. Trong màn đêm, ngọn núi đó hiện lên đường nét rõ ràng, càng khiến vương cung trở nên nguy nga tráng lệ.

Liệu có phải là Dạ tư lệnh, Dạ Cận cha của Dạ Tư Lăng sống ở đây không?

Cha cô trên danh nghĩa là tổng thống. Nhưng thực ra, người đàn ông có quyền thế nhất nước A trước giờ lại là người của Dạ gia, chứ không phải tổng thống.

Xưa nay, Dạ gia luôn là thế lực nắm quân quyền, đồng thời còn là thế lực cha truyền con nối, là vương vị duy nhất tồn tại sau khi nước A thay vua đổi chúa, có quyền lực tối cao.

Trong lòng Hạ Lâm không ngừng so sánh. Liệu rơi vào tay Dạ Tư Lăng hay Dạ Cận, thì kết cục của cô mới đỡ thảm hơn một chút?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Leo cửa sổ

Trans: Xiêu Xiêu

Cúi đầu nhìn chột phát hiện cổ áo bản thân đã rộng mở, ánh mắt rơi vào hai bầu ngực mềm mại. Nghĩ đến cô hiện tại không còn là đàn ông, mà là một người phụ nữ.

Hơn nữa còn là người phụ nữ yêu kiều yếu ớt, Dạ Cận sẽ thực sự nở xuồng tay giết cô sao?

Nhưng chuyện xử nam thì nên làm thế nào?

Dạ Cận chắc chắn không phải là xử nam rồi.

Đã sinh nhiều như thế, sắp thành lão khọ già rồi đi?

Trong đêm, gió thổi lên đôi chân khiến Hạ Lâm lạnh run. Chân dẫm lên nền đá cẩm thạch lại càng lạnh.

Đương lúc lưỡng lự, cô bỗng nghe thấy tiếng bước chân mơ hồ vọng đến.

Những người vừa rồi đuổi theo không tìm thấy cô đã tìm sang hướng này rồi?

Cô phải nhanh chóng trốn đi!

Cô quét mắt về xung quanh mới phát hiện nơi này lại vắng lặng đến quá đáng, không giống như nơi có người ở.

Nếu như Dạ Cận thật sự ở đây thì không thể nào ngay cả vệ binh cũng không có!

Nhưng nếu đã là vương cung, thì chắc chắn không phải là nơi người bình thường có thể ở. Cô đánh cược một lần, Dạ Tư Lăng sẽ không dám đến đây lục soát.

Nhìn cửa chính tòa thành đang đóng chặt, không còn thời gian dư thừa để do dự nữa, Hạ Lâm lập tức trèo từ tầng một lên tầng hai bằng cửa sổ.

Tay nắm chặt lan can rồi trèo lên hiên, lúc này cô mới thở phào. Đột nhiên, bên tai văng vẳng lên của Mozart. Tuy rằng tiếng rất nhỏ, nhưng lại vô cùng rõ ràng, chậm rãi trôi chảy, cực kỳ dễ nghe.

Nơi này có người sống!

Là Dạ Cận ư?

Về mặt Hạ Lâm phức tạp liếc nhìn cánh cửa thạch cao đang đóng chặt bên hiên, bên trên là lớp kính thủy tinh màu ngà, cách một tầng bên trong là tấm rèm cửa cung đình mang phong cách Ý che khuất tầm mắt.

Chiếc cửa thạch cao này nhìn vừa dày vừa nặng, nếu muốn mở ra ắt hẳn sẽ gây ra tiếng động cực lớn, tất nhiên cũng sẽ khiến người bên trong tỉnh giấc.

Leo cửa sổ vào ư?

Cô nhìn quanh, hiên hè rất rộng, hai ô cửa sổ mang tính trang trí vừa vặn nằm ở hai bên cửa, và đều đang mở. Tuy rằng cửa sổ không lớn, nhưng để cô trèo vào trong thì không thành vấn đề.

Dù cho có người, nhưng giờ đã quá nửa đêm, chắc hẳn người ta đã ngủ rồi đi.

Hướng hồ gì cô cũng được xem là người luyện võ, lại mang chân trần, bước vào phòng ngủ trải thảm, chắc hẳn sẽ không gây ra tiếng động.

Vừa quyết định, cô đứng trên hiên lầu hai túm chặt chiếc áo rộng thùng thình đang không ngừng đón gió.

Đúng lúc này lại nghe thấy giọng nói của sỹ quan Chu.

"Tam thiếu, bên kia"

Dạ Tư Lăng nhìn theo hướng sỹ quan Chu chỉ, vừa nhìn đã trông thấy người phụ nữ đang khoác chiếc áo của anh ta.

Sỹ quan Chu đứng bên ngoài cổng vòm, không dám vào thêm nữa, "Tam thiếu?"

Dạ Tư Lăng đứng đó nhìn Hạ Lâm, lặng im không nói gì.

Hạ Lâm liếc mắt về phía này, nhìn bọn họ chỉ đứng ngoài cổng vòm không dám bước vào. Quả nhiên là đang kiêng kỵ, đây thực sự là nơi Dạ Cận ở sao?

Vậy cô có cần leo cửa sổ nữa không?

Nhưng mà nếu không leo vào, trời vừa sáng cô sẽ lại thiếp đi mất.

Nhìn bọn họ không đi vào, cô đứng trên hiên liếc về phía Dạ Tư Lăng. Định không động, ta không động!

Dạ Tư Lăng vẫn nhìn chằm chằm Hạ Lâm, nhớ đến cái đầu gối của cô. Ánh mắt anh ta rơi trên người sỹ quan Chu, giọng nói đã khàn đặc đáng sợ, "Ồ đây đợi tôi, tôi vào đó"

Sỹ quan Chu nhìn Dạ Tư Lăng, muốn nhắc nhở anh ta nơi đó không phải là nơi ai cũng có thể đi vào, huống hồ vị kia còn đang sống bên trong!

Nhưng lời ra đến miệng lại ép buộc nuốt vào trong. Ông đã theo Tam thiếu rất lâu rồi, ông biết anh ta không thích nghe mấy lời nói đó, đặc biệt là lời nói liên quan đến vị kia!

Chỉ là...

Lát nữa nếu như thực sự kinh động vị kia, chắc chắn sẽ mưa máu gió tanh.

Ông quay đầu nhìn những người theo sau. Bọn họ đều đang sợ hãi, trên mặt dường như đã trắng dã. Đây là địa bàn của vị kia, bọn họ không dám làm liều, nếu không sống được đến sáng mai hay không cũng là cả một vấn đề.

Dạ Tư Lăng quét mắt về phía mấy người đằng sau, đề giọng xuống chửi một câu, "Vô dụng"

Sỹ quan Chu thu lại ánh mắt, nhìn về phương hướng Dạ Tư Lăng bước vào, trong lòng kinh sợ!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đè lên thứ gì

Trans: Xiêu Xiêu

Tam thiếu đã bước vào bên trong cổ thành. Mà trên lầu hai là nơi vị kia đang ở, vị chủ nhân tương lai của Dạ gia.

Chẳng lẽ anh ta định trực tiếp lên lầu hai bắt người thật sao?

Ông ngẩng đầu nhìn lên một lần nữa, Hạ Lâm đã leo lên cửa sổ rồi.

Tay của cô vịn chặt vào bệ cửa. Vừa quay đầu đã thấy Dạ Tư Lăng đang đi lên đây. Động tác của cô trở nên mau lẹ, muốn leo vào không một tiếng động đã không kịp rồi!

Cô đạp lên lan can đá cẩm thạch, cả người nhảy lên một quãng. Do dùng sức quá mạnh nên đầu đã trực tiếp bị lộn xuống, ngã oành vào người đàn ông đang say giấc trên giường.

Đêm đen như mực, không chút ánh trăng, Hạ Lâm bò dậy, trước mắt không thấy được gì. Nhưng hình như bên dưới có thứ gì đó.

Dạ Tư Hàn tỉnh giấc.

Trong chớp mắt, bầu không khí ảm áp xung quanh Hạ Lâm bỗng chốc lạnh lẽo.

Cả khuôn mặt cô đập vào vùng hông người đàn ông. Cảm nhận một vật nào đó đã trở nên cứng rắn, củng vào mặt cô cách một tầng chấn to lụ.

Đây... đây là gì vậy? Sao mà cứng như đá!

Sắc mặt Dạ Tư Hàn âm u. Đây không phải lần đầu tiên có đàn bà mò vào từ cửa sổ, nhưng người kê ngực vào mặt anh lại chỉ có mình cô!

Hạ Lâm thật lâu không nghe thấy âm thanh hô hấp. Không phải người ư? Vậy là gì thế?

Hơn nữa còn lạnh băng!

Cô không cảm nhận được chút hơi thở con người nào ở nơi này, nhưng tiếng nhạc vẫn vang vọng đâu đây.

Lẽ nào là nhà ma?

Nhưng rõ ràng vừa rồi Dạ Tư Lăng và người của anh ta cứ đứng ngoài mãi không dám bước vào. Sau đó còn bắt chước cô treo cửa sổ. Thôi đánh cược vậy! Cô cược anh ta nhất định không dám vào theo.

Nhận thấy thứ đồ bên dưới dường như đã nổi giận, nó đang càng ngày càng cứng lên.

Trước đây cô đã từng nuôi mèo. Có một lần cô đè lên nó, xúc cảm cũng không khác thế này là bao.

Nơi đang cứng lên chắc là đuôi mèo đi?

Hai tay Hạ Lâm chống lên đùi Dạ Tư Hàn, cơ thể cô hơi nâng lên một chút. Nếu vậy, cô không nên dồn toàn bộ thể trọng lên người con mèo nữa.

Cô tiếp tục sờ sờ, xúc cảm có chút kỳ lạ. Còn chưa nghĩ ra là vật gì thì vật cứng rắn đó đã trực tiếp đâm vào mặt cô. Hạ Lâm khẽ xuyt một tiếng, bàn tay nhẹ nhàng trấn an "hó", "Ngoan nào miu miu, đừng động đây"

Lời vừa dứt, nơi cô vừa chạm đến đã cứng rắn hơn nữa, tiếp tục củng lên trên.

Cô áp sát lại gần, khẽ giọng "Ngại quá, đánh thức giấc ngủ của em rồi. Không sao đâu, cứ coi như chị không tồn tại, ngủ tiếp đi"

Mà Dạ Tư Hàn nghe thấy giọng nói nhỏ nhẹ này của người phụ nữ liền cảm nhận được hơi thở nóng ấm thấm qua lớp chăn bao phủ lấy nơi đó của anh. Sắc mặt anh càng lúc càng kém, dường như đã đóng băng.

Miu miu?

Cô ta ngu thật hay già ngu?

Mà Hạ Lâm cảm nhận thấy nơi dưới ngực cũng bắt đầu động đậy, cả người lại khẽ nâng lên một lần nữa.

"Miu miu" chẳng ngoan gì cả, cứ phiền phức ngay thời khắc mấu chốt thế này.

Cô lẳng lặng bò sang một bên, muốn nghe ngóng động tĩnh bên ngoài. Đột nhiên thấy không thích hợp, hình như có luồng khí quét qua ngực cô.

"Diễn xong chưa?"

Bên tai cô chợt nghe thấy một giọng nói lạnh thấu xương.

Là giọng đàn ông! Cùng lúc đó, cô đã đưa tay sờ lên bờ môi mỏng của Dạ Tư Hàn.

Cảm giác lạnh như băng.

Môi đàn ông ư?

Vừa chuyển tay, lại đụng phải nơi nào đó cứng rắn, cô bỗng ý thức được đây là thứ gì!

Dạ Cận?

Lần này chết chắc rồi!

Cùng lúc này, cổ tay cô truyền đến cơn đau kịch liệt, dường như xương cổ tay đã sắp bị bóp nát.

Gương mặt Dạ Tư Hàn lạnh lẽo, trực tiếp ném Hạ Lâm ra khỏi người anh.

Cả người Hạ Lâm nặng nề đáp xuống nền nhà, hai mắt nổ đom đóm. Cho dù có cách một lớp thảm thật dày cô cũng vẫn cảm nhận được sóng lưng sắp gãy ra rồi.

Vào lúc này, đèn tường đột nhiên sáng lên.

(XX: 1 đêm của nàng ngắn đến hơn chục chương=)))) Uì tui nản quá)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Rất khác người

Trans: Xiêu Xiêu

Lọt vào trong mắt Hạ Lâm là trầm nhà mái vòm có đường nét ưu mỹ, bên trên còn có bích họa thiên sứ.

Dạ Tư Hàn đứng dậy quan sát. Trước mặt anh là một người phụ nữ có gương mặt tinh xảo. Lướt xuống dưới, trên người cô đang mặc chiếc áo của đàn ông. Lại xuống dưới nữa, phát hiện chỉ có đôi chân trần không hề có một mảnh vải. Dưới ánh đèn, đôi chân hiện ra càng trắng, nhưng mà...

Ánh mắt Dạ Tư Hàn rơi trên bàn chân Hạ Lâm, nhìn thấy chân cô đã lấm đất đen xì, ánh mắt anh đột nhiên lạnh đến đáng sợ.

Hạ Lâm, "..."

Hạ Lâm theo ánh mắt anh cũng phát hiện ra chân cô rất bẩn. Vừa rồi trực tiếp ngã từ trên xuống, cô không hề dẫm lên giường anh, huống hồ còn bị anh ném xuống dưới thảm. Anh trách cô gì chứ?

Hơn nữa nhìn dáng vẻ cô đẹp thế này, anh tức giận đúng là không hợp tình hợp lý tí nào!

Hạ Lâm ngẩng đầu lên lại nhìn Dạ Tư Hàn.

Vừa rồi cô không để ý, hiện giờ nhìn kỹ lại khiến cô không thể hô hấp.

Trước mắt cô là một người đàn ông vai rộng eo nhỏ, trên người là một bộ đồ ngủ bằng lụa màu đen. Anh đứng trước bức bích họa mang phong cách Ba Rốc, thân hình thon dài thẳng tắp được phản ánh qua áo ngủ tơ tằm. Đường nét khuôn mặt rõ ràng dường như nối liền thẳng tắp với khuôn hàm rắn rỏi. Đôi đồng tử của anh rơi trên người cô vô cùng áp bức, phảng phất ngay cả đường khí trong lồng ngực cũng bị dồn nén toàn bộ, không còn lại chút nào.

Cho dù là Dạ Cận cũng không thể có khí tràng như vậy được.

Người đàn ông này là ai mà lại có thể sống được ở đây?

Hơn nữa vừa rồi... Cô hình như đã sờ vào "em trai" của anh!

Dạ Tư Hàn nhìn chằm chằm Hạ Lâm.

Hạ Lâm cũng nhìn anh, nhất thời quên mất dời đi ánh mắt. Bất kể nhìn từ góc độ nào, người đàn ông này đều lãnh tuấn đến cực điểm. Để hình dung Dạ Tư Hàn, dùng xuất trần thoát tục, kinh động tiên nhân cũng không quá, thậm chí vẫn còn chưa đủ.

Dường như các bức bích họa trang nhã, cổ điển xung quanh, tính cả căn phòng ngủ xa hoa lộng lẫy, cũng chỉ thành phông nền cho anh.

Dạ Tư Hàn vẫn nhìn Hạ Lâm, bởi vì ánh mắt trắng trợn của cô đang lướt trên người anh mà đôi mày kiếm nhíu lại, đồng tử sắc bén, vẻ mặt trở nên vô cùng lạnh miệt.

Chống lại tầm mắt của anh, ánh mắt kia quá có sức xuyên thấu, dường như muốn đâm xuyên qua cả người cô.

Thật lâu sau, Dạ Tư Hàn đột nhiên cười thành tiếng, giọng nói lạnh thấu xương, "Rất khác người!"

Hạ Lâm, "..."

Cô hiển nhiên đã phát hiện đây không phải là một lời khen.

Dạ Tư Hàn thu lại tầm mắt không nhìn cô nữa. Bỗng anh vươn tay nắm lấy bờ vai cô, xách cả người cô dậy ấn vào tường, "Cho rằng thế này là có thể bò lên giường tôi ư?"

Hạ Lâm, "..."

Cô vẫn nhìn Dạ Tư Hàn, người này cô chưa bao giờ từng gặp ở thành Cẩm!

Huống chi còn bị đối đãi thế này, dường như trong chớp mắt, bên môi đã cô đã buông ra một lời mỉa mai, "Nếu như thật sự muốn bò lên giường, thì giờ tôi muốn bò lên giường xử nam nhất. Xin hỏi, anh có phải là xử nam không?"

Cánh tay thon dài của Dạ Tư Hàn mở ngăn tủ trên đầu giường, anh lấy một chiếc súng ra bằng động tác thanh tao, dí lên ngực cô, nơi mềm mại vừa nãy đã đè lên mặt anh.

Hạ Lâm cup xuống hàng mi vừa dày vừa đen nhìn vào chiếc súng đang đặt trên ngực mình.

Lúc này, rõ ràng là một động tác mờ ám như vậy, nhưng đối với việc anh có tâm tư với cô lại bị phủ định một cách chắc chắn.

Họng súng lạnh băng cũng như anh vậy, không hề có chút độ ấm.

Ánh mắt Dạ Tư Hàn rơi trên mặt Hạ Lâm, "Ai đưa cô đến?"

Hạ Lâm liếc Dạ Tư Hàn, nghĩ đến lời nói của anh, lẽ nào có rất nhiều người đưa phụ nữ đến đây ư?

"Anh... anh buông súng xuống rồi tôi nói"

Dạ Tư Hàn dời họng súng, tay buông khỏi vai cô.

Đến khi hai lòng bàn chân Hạ Lâm cảm nhận được mặt đất cô mới thở phào. Cúi đầu nhìn thấy nơi vừa rồi bị họng súng ấn vào đã in hằn một vết tròn đỏ ửng.

Nhưng giây phút này, nhiệt độ trong phòng ngủ đột nhiên hạ xuống cực thấp.

Thuận theo ánh mắt của người đàn ông, cô cúi đầu nhìn lần nữa, phát hiện tám thâm trắng muốt dưới chân.

Thần kinh!

Một tên đàn ông to xác thể mà đi trải thảm trắng!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Cút về với chủ nhân của cô

Trans: Xiêu Xiêu

Hạ Lâm ngẩng đầu nhìn rõ, ánh mắt của người đàn ông như muốn cắt đứt chân cô vậy!

Cô rụt rụt đầu ngón chân, bất giác dịch chuyển khỏi nơi đang đứng. Mà sắc mặt Dạ Tư Hàn lại càng lạnh hơn.

Hạ Lâm lén lút liếc mắt nhìn xuống dưới, bên cạnh cô là hai vệt bàn chân đen xỉ.

Rõ ràng đáng yêu thế mà!

Vì sao-----

Cô ngẩng đầu liền chạm phải ánh mắt Dạ Tư Hàn, thế là không dám nhúc nhích thêm nữa, đầu ngón chân lạnh lẽo khảy khảy tám thâm trải sàn.

Dạ Tư Hàn, "Trước nay tôi chưa từng biết kiên nhẫn"

"Tôi... tôi giặt sạch cho anh" Hạ Lâm yết ột lên tiếng nhìn Dạ Tư Hàn.

Rõ ràng chính bản thân cô mới là người đàn ông... khụ, người phụ nữ tương lai kế thừa chức vị tổng thống! Nhưng đứng trước người đàn ông lạ mặt này cô lại nhỏ bé như một con kiến.

Cho dù là Dạ Cận cô cũng chưa từng sợ như vậy!

"Đây không phải ý của tôi" Lời Dạ Tư Hàn vừa dứt, bên ngoài đã vang lên tiếng gõ cửa.

Ánh mắt anh quét qua Hạ Lâm rồi dừng lại ở cánh cửa, mắt rét lạnh.

Dạ Tư Lăng đang ở bên ngoài cánh cửa, cực kỳ khách khí hỏi, "Đã ngủ chưa?"

Dạ Tư Hàn không trả lời lại, khuôn mặt vẫn lạnh nhạt.

Dạ Tư Lăng hơi nghi ngờ, bên trong không có chút động tĩnh, anh ta thấp giọng hỏi lần nữa, "Chỗ tôi xổng mất một nữ thích khách, hình như cô ta đã chạy vào chỗ cậu. Có thể để tôi dẫn cô ta đi không?"

Đôi mắt Dạ Tư Hàn lại rơi trên người Hạ Lâm, ánh mắt u ám "Dạ Tư Lăng đưa cô đến?"

Hạ Lâm đứng đó, trái tim vốn đã đập dồn dập, khi nghe thấy lời anh nói tâm trạng liền càng trở nên không tốt.

Dạ Tư Lăng hiển nhiên sẽ không nói thật với người đàn ông trước mặt về thân phận của cô. Mà anh, lại cho rằng cô là người phụ nữ do Dạ Tư Lăng đưa đến.

Một bên là lang sói, một bên là hùm báo! Cô tự cứu mình thế nào đây?

Giọng nói của Dạ Tư Hàn không có chút độ ấm, "Xem như cô hôm nay mạng lớn, mau rút về với chủ nhân của cô!"

Cô nhìn về phía Dạ Tư Hàn, "Đừng!"

Dạ Tư Hàn, "Cùng một câu, tôi không nói lần thứ hai"

Anh đứng đó cúi đầu nhìn cây súng lạnh lẽo trong tay, khẽ thổi lên trên.

Trái tim Hạ Lâm run rẩy. Trước đây vốn tưởng Dạ Cận là đáng sợ nhất, nhưng lại không ngờ được cô lại đụng phải một tên còn đáng sợ hơn gấp trăm lần!

Dạ Tư Hàn, "Tự mình mở cửa rút ra"

Hạ Lâm, "..."

Cô vẫn nhìn anh, vốn còn muốn nhờ cậy Dạ Tư Hàn nói dối Dạ Tư Lăng, nhưng khi nhìn thấy gương mặt lạnh quá thể đáng của anh, cô đột nhiên không dám nữa!

Có vài ý nghĩ vốn lúc đầu còn ở trong đầu, đột nhiên bị khí tràng của anh bóp chết không còn một mảnh vụn.

Nhưng làm cách nào mới có thể ở lại?

Cô không đi, chân đứng vững như bàn thạch.

Dạ Tư Hàn ngẩng đầu nhìn cô. Ánh mắt kia, phảng phất như một giây sau cô còn không đi thì sẽ cho cô ăn một súng.

Chắc chắn phải đi rồi!

Hạ Lâm liếc nhìn Dạ Tư Hàn, đột nhiên bỏ nhào tới ôm chặt cánh tay đang cầm súng của anh.

Ánh mắt Dạ Tư Hàn rét lạnh bóp cổ tay cô. Sức lực đó cơ hồ như muốn bóp vụn xương cổ tay cô vậy.

Dạ Tư Hàn xách cô đến trước cửa. Lúc đó, Hạ Lâm mới cảm thấy cân nặng 45kg quả thật không tốt tí nào. Nếu như nặng 100kg thì tốt biết mấy, tuyệt đối sẽ không bị xách như mớ rau thế này.

Đương lúc gần đến trước cánh cửa, cô đột nhiên lên tiếng, "Gái đưa tận giường còn không ăn, anh nhất định còn là xử nam rồi?"

Lời vừa dứt cô liền hối hận.

Cô ngược mắt nhìn rõ sắc mặt anh, chẳng lẽ bị cô nói trúng tim đen rồi sao?

Lạnh quá!

Về mặt anh thật khủng bố!

Liệu anh có trực tiếp cho cô ăn súng không đây?

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, giọng nói tựa như vừa chảy ra từ hàm băng, "Chưa được Dạ Tư Lăng cho ăn no sao? Vẫn đói? Về bảo anh ta cho ăn tiếp đi"

Hạ Lâm, "..."

Dám vũ nhục cô thế đấy à!

Cô ưa sạch sẽ, không thích hàng secondhand!

Có điều, vị trước mặt này..... lẽ nào là xử nam thật?

Ánh mắt do dự trượt trên người anh. Tuy rằng chẳng khác gì đá bôn cầu vừa lạnh vừa thối vừa cứng, nhưng cũng may còn có chút nhan sắc, liệu có nên.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Tôi rất nghiêm túc

Trans: Xiêu Xiêu

Vào giây phút cửa bị kéo ra, cả người cô trở nên hoàn toàn tỉnh táo. Muốn ngủ cùng vị xử nam này có lẽ rất khó, thậm chí còn khó hơn cả lên trời nữa!

Dạ Tư Hàn đứng trước cửa, ánh mắt u ám nhìn Dạ Tư Lăng, sau đó liền vứt Hạ Lâm xuống dưới chân anh ta, "Cần tôi tự mình động tay?"

Anh ném cây súng cho Dạ Tư Lăng.

Dạ Tư Lăng nhìn Dạ Tư Hàn, hơi thở nghẹn lại trong yết hầu, thật lâu không nói thêm được gì nữa.

Dạ Tư Hàn, "Ba"

"Hai"

.....

Còn chưa đợi anh hô xong, Dạ Tư Lăng đã nhặt cây súng dưới chân lên liếc mắt nhìn Dạ Tư Hàn.

Biết rằng đứng trước mặt anh, bản thân không có lấy một cơ hội động thủ. Dạ Tư Lăng kéo lấy súng, tự mình bắn tay trái một phát. Anh ta khẽ rên một tiếng đè lên cánh tay đang chảy máu, "Tôi mang người đi đây, còn công đạo, nhất định sẽ cho cậu"

Hạ Lâm, "..."

Cô bị cảnh tượng trước mắt chấn động mạnh mẽ.

Nhìn Dạ Tư Hàn mặt lạnh một cái, không thể ngờ nổi Dạ Tư Lăng đứng trước mặt anh lại là bộ dạng thốn thến này.

Anh là ai?

Liệu có phải chỉ cần ở lại đây, Dạ Tư Lăng sẽ không dám động đến cô nữa?

Nhìn Dạ Tư Hàn quay người định bước vào, cô vội vã cất tiếng, "Thực ra tôi... tôi muốn nói là, anh đứng trước gái mà tâm vẫn vững như bàn thạch, thực sự... thực sự là phẩm chất đáng quý"

Dạ Tư Hàn đưa tay định đóng cửa, nhưng Hạ Lâm đã nhào về phía anh, phối hợp cười cười, "Mau nhìn gương mặt trung thực của tôi, tôi rất nghiêm túc!"

Dạ Tư Hàn vẫn chưa phản ứng lại thì một cơ thể mềm mại đã chui vào lòng anh.

Hạ Lâm nhìn anh, đại khái toàn bộ Dạ gia chỉ còn một xử nam này thôi. Bây giờ không nhào vào thì còn đợi đến bao giờ? Cùng lắm là bị ném ra, kết cục không khác bây giờ là mấy!

Dạ Tư Hàn sững lại, cúi đầu.

Hạ Lâm kiễ ngón chân nhìn anh bằng ánh mắt mỉa mai hoặc, khuôn mặt dán trên ngực anh, ngón tay mảnh khảnh trắng nõn tìm đến vị trí xương quai xanh khẽ vuốt nhẹ. Môi hồng của Hạ Lâm dường như đã đặt lên yết hầu Dạ Tư Hàn, giọng nói quyến rũ, hơi thở tựa hương lan, "Đúng là người ta vẫn đối, nhưng lại đối một người đàn ông chính trực, cường tráng, cả người đều mang hormone giống đực cơ. Chứ tên Dạ Tư Lăng đó chơi nhiều hư thận mất rồi"

Dạ Tur Hàn, "..."

Dạ Tur Lãng, "..."

Hạ Lâm thấy anh thật lâu không lên tiếng, nhân tiện định đưa tay đóng cửa. Ánh mắt Dạ Tur Hàn âm u, muốn đẩy cô ra ngoài cửa.

Hai tay cô đu lên cổ anh, ôm chặt, gót chân hoàn toàn rời khỏi mặt đất, mũi chân đưa lên cao. Môi hồng chọt phong ấn đôi môi giá lạnh, vụng về găm cắn khiêu khích.

Dạ Tur Hàn bị động tác đột ngột của cô xô đụng vào mặt cửa, thân người cứng đờ, hồi lâu không động đậy.

Hạ Lâm vì sợ bản thân bị rớt xuống, hai chân sớm đã vòng qua đôi chân dài thẳng tắp của anh, bộ dáng tựa như gấu leo cây.

Đôi đồng tử đen láy của Dạ Tur Hàn hơi động, từ từ rút cự ly nhìn vào người phụ nữ đang làm xằng làm bậy trước mặt, sóng ngầm bắt đầu khởi động.

Đúng vào lúc này, ngoài cửa lại vang lên tiếng Dạ Tur Lãng, "Nếu như cậu thích thì..."

Đôi mắt Dạ Tur Hàn rơi trên người Dạ Tur Lãng, nhìn thấy anh ta đột nhiên giương súng lên nhắm thẳng vào anh. Cả người lập tức xoay chuyển, xách Hạ Lâm lên ném sang một bên, chân đồng thời giơ lên đá bay khẩu súng trong tay Dạ Tur Lãng.

Dạ Tur Lãng đứng đó run rẩy dờ tay, khuôn mặt đã trắng bệch, giải thích: "Người phụ nữ này là thích khách, tôi sợ cô ta..."

Dạ Tur Hàn đứng yên không nói gì, mắt vẫn nhìn chăm chăm Dạ Tur Lãng.

Mặt anh ta vẫn nhợt ra, lời nói cũng run run, "Vừa rồi cô ta vẫn chưa làm cậu bị thương phải không?"

Dạ Tur Hàn, "Cút"

Dạ Tur Lãng, "Nhưng cô ta là thích khách, để cô ta ở đây..."

Dạ Tur Hàn nhìn Dạ Tur Lãng, đôi môi mỏng thốt ra từng chữ, "Mười thích khách như cô ta cũng không động được vào tôi, anh có thể an tâm cút đi được rồi"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Gái tán trai có gì là khó

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tur Lãng liếc Dạ Tur Hàn, không nói thêm gì liền quay người mang trái đắng rời đi.

Dạ Tur Hàn dõi theo bóng lưng anh ta. Nếu như hôm nay không phải ngày giỗ của mẹ, thì Dạ Tur Lãng đừng mơ có thể sống sót ra ngoài.

Một ngày đặc thù, anh không muốn có máu vấy bẩn lên nó.

Một lúc lâu sau anh mới thu lại tầm mắt quay đầu nhìn người phụ nữ trong phòng.

Hạ Lâm nhìn anh cười cười, "Hi!"

Ánh mắt Dạ Tur Hàn khóa trên người cô.

Bị anh nhìn như vậy, Hạ Lâm cảm thấy như bị ép đến ngạt thở, "Tôi không phải người của anh ta"

Anh vẫn nhìn cô một hồi lâu, sắc mặt không đổi, cũng chẳng nói gì.

Hạ Lâm nhìn căn phòng ngủ trống rỗng, "Anh chẳng lấy một đay tớ, hay là người ta dọn dẹp vệ sinh giúp anh nhớ?"

Dạ Tur Hàn, "Đến thế nào thì đi thế đấy đi"

Hạ Lâm, "..."

Sao lại không thương hương tiếc ngọc thế chứ? Cô vào từ đường cửa sổ, lẽ nào muốn cô cũng phải chui ra từ đó sao?

Cô là mỹ nhân cơ mà!

Hạ Lâm nhìn anh, đoán ra được người này chắc chắn là xử nam, "Anh xem đêm hôm lạnh lẽo thế này, người ta có thể giúp anh làm ấm giường nha, xem này..."

Dạ Tư Hàn, "Coi như hôm nay cô mạng lớn, cắt!"

Hạ Lâm, "Người ta không biết cắt, hay là anh dạy người ta đi"

Dạ Tư Hàn vẫn đứng đó nhìn cô. Hạ Lâm có loại cảm giác như bị ánh mắt anh lảng trí xử từ vậy.

Đúng lúc này, di động của Dạ Tư Hàn vang lên.

Anh đi đến bên giường nhắc điện thoại lên. Nhìn thấy là ám vệ Tư Đồ của mình gọi đến liền ấn nghe, "Nói"

"Tam thiếu vẫn còn ở đây"

Tầm mắt Dạ Tư Hàn quét lên người Hạ Lâm, bên tai lại vang lên giọng nói của Tư Đồ, "Bên ngoài cổng vòm đều là vệ binh của Tam thiếu"

Giọng anh âm u lạnh lẽo, "Nói với bọn họ, nếu đã cảm thấy chán sống thì cứ ở đến sáng mai"

"Có điều Tứ thiếu, tối nay có chút kỳ lạ. Nếu là trước đây bọn họ tuyệt đối không dám đến đây, nhưng đêm nay Tam thiếu lại xông vào thế này."

Dạ Tư Hàn đứng đó không lên tiếng, ánh mắt quét qua Hạ Lâm một lần nữa.

Tư Đồ, "Vườn hoa phía bên kia đang rất âm ỹ"

Dạ Tư Hàn, "Đi điều tra xem có chuyện gì"

Tư Đồ, "Rõ"

Dạ Tư Hàn vừa định ngắt điện thoại thì chợt nhận ra trong lòng đã có thêm một người. Anh cúi đầu nhìn người phụ nữ đang lại rúc vào lòng anh.

Anh ném điện thoại xuống, hai tay túm lấy eo Hạ Lâm. Cô đau đến mức lông mày nhăn hết cả lại. Sức lực này tựa như muốn bóp gãy eo cô!

Trong lúc dầu sôi lửa bỏng, Hạ Lâm dùng một tay vịn cổ Dạ Tư Hàn xuống, mạnh mẽ cắn lên bờ môi lạnh của anh.

Dạ Tư Hàn nhíu mi. Ngay vào lúc hai hàm răng anh há ra, lưỡi nhỏ của Hạ Lâm đã suồng sã chui vào trong. Đôi mắt to đen láy như ngọc nhìn vào Dạ Tư Hàn, nhưng trong đáy mắt anh lúc này lại chẳng có chút dục vọng.

Cô khiêu khích đến bước này rồi sao anh không có chút phản ứng vậy chứ? Chuyện này rất tổn thương đến lòng tự trọng của một cô gái như cô đấy.

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, bàn tay túm eo cô vẫn giữ nguyên ở đó, thật lâu không có thêm bất kỳ động tác nào.

Lưỡi Hạ Lâm quấn lấy đầu lưỡi Dạ Tư Hàn, cắn mút, mắt vẫn nhìn chòng chọc vào anh. Thấy anh thờ ơ, cô liền trực tiếp đẩy nước bọt qua, hòa vào trong miệng anh.

Dạ Tư Hàn đẩy cô ra. Vì sức lực đàn ông quá lớn nên Hạ Lâm đã ngã ngồi trên thảm, cảm giác eo như muốn gãy ra rồi.

Trong lòng không kiềm được mà ai oán, trước giờ cô chưa từng gặp xử nam nào khó chơi thế này.

Sợ anh lại trực tiếp xách cô vứt ra ngoài, sợ ngày mai trời sáng lại lâm vào mộng mị. Hay là cô chơi trò "cưỡng bức"?

Tục ngữ đã nói thế này, gái tán trai có gì là khó! Đợi đến lúc anh có phản ứng rồi, cô không tin một lão xử nam còn có thể nhịn được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Dần dần thức tỉnh

Trans: Xiêu Xiêu

Dựa vào công phu mèo cào, Hạ Lâm lại tiếp tục nhào lên lần nữa.

Dạ Tư Hàn vừa quay người, trên hông đã xuất hiện thêm hai cánh tay quấn vào như dây leo.

Hạ Lâm lấy hết sức lực "trẻ bú sữa" gất gao ôm lấy anh, cánh tay trực tiếp tấn công vào vị trí then chốt, một kích liền trúng.

Sắc mặt Dạ Tư Hàn biến đổi, anh cúi đầu nhìn hai cánh tay trắng nõn của cô. Hạ Lâm còn sợ ôm chưa đủ chặt, lực tay lại lạnh theo chút nữa.

Cảm nhận rõ ràng được nơi bị tập kích đang ngóc đầu dậy. Bộ phận đặc trưng của đàn ông đang dần dần thức tỉnh.

"Hừ, anh nhìn đi, một đêm nhìn mấy lần, cẩn thận nhìn đến tiền liệt tuyến"

Dạ Tư Hàn quay người mang theo gió Bắc cực, tay tóm lấy cánh tay cô bóp chặt, mạnh mẽ kéo ra.

Hạ Lâm suýt nữa ngã sòng soài ra đất, gắng gượng ổn định thân mình.

Dạ Tư Hàn nhìn cô, giọng nói lạnh khiến người khác phát run, "Muốn chết?"

Hạ Lâm, "..."

Đây mà gọi là muốn chết à? Rõ ràng thế rồi còn muốn cô nói ra sao?

Muốn ngủ với anh, ai bảo anh là xử nam có thể giải được sâu độc trong người tôi chứ! Nếu không phải thế, cô đường đường là người kế vị tổng thống tương lai, sao phải đến mức dai như đĩa thế này!

Dừng một chút, cô mới chỉ vào vị trí then chốt kia của anh, "Em trai anh cứng rồi kìa"

Dạ Tư Hàn, "..."

Hạ Lâm nghĩ đến việc có lẽ người đàn ông này ưa sạch sẽ quá mức, "Tôi có thể giúp anh. Anh yên tâm, tôi cũng là trinh nữ, sạch sẽ lắm"

Dạ Tư Hàn nhìn chằm chằm Hạ Lâm.

Cô cảm thấy ánh mắt kia sao lạnh căm căm, tựa như lưỡi dao băng quét qua mặt cô, lạnh đến mức khiến người ta khiếp đảm, "Tôi... tôi nghiêm túc đấy. Tuy rằng tôi chưa có kinh nghiệm, nhưng xét về mặt lý thuyết thì rất phong phú"

Dạ Tư Hàn, "..."

Hạ Lâm, "Nếu như anh không biết thì để tôi tự làm cũng được"

Dạ Tư Hàn, "..."

Hạ Lâm, "Tôi có thể nằm trên. Anh không cần làm gì cả, nằm yên là được rồi"

Dạ Tư Hàn, "..."

"Nghe đồn nếu đàn ông cứng quá lâu sẽ có vấn đề đó, tôi cũng vì muốn tốt cho anh"

Hạ Lâm nhìn về mặt Dạ Tư Hàn lúc này, phát hiện sắc mặt anh càng lúc càng kém. Những gì cô nói sai à?

Rõ ràng cô am hiểu lòng người, thông tình đạt lý, giúp người làm vui như thế, anh còn muốn sao nữa chứ?

Lại một lần nữa nghe thấy tiếng gõ cửa, Dạ Tư Hàn lạnh lùng lên tiếng, "Cút"

Hạ Lâm, "..."

Đang nói cô à, hay nói người ngoài cửa?

Nhưng sao Dạ Tư Lăng lại quay lại thế này?

Nhìn sắc mặt Dạ Tư Hàn, cô không dám hỏi thêm nữa. Bất kể có phải nói cô hay không, thì chỉ cần cô dám hỏi thì người phải cút chắc chắn sẽ là cô!

Vào lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng của Dạ Tư Lăng, "Cô ta thật sự là thích khách, ám sát....."

Dạ Tư Hàn, "Cút, tôi không muốn nói đến lần thứ ba"

Anh nhìn Hạ Lâm, ánh mắt kia đủ để lăng trì, treo cổ cô rất nhiều lần.

Hạ Lâm đứng im không đi. Cô coi như anh đang nói với tên Dạ Tur Lăng đang đứng ngoài cửa kia.

Mà lúc này, Dạ Tur Lăng đang đứng bên ngoài, vẻ mặt u ám ôm lấy cánh tay không ngừng chảy máu.

Đuổi anh ta đi như vậy, Dạ Tur Hàn thực quá đáng!

Đang suy nghĩ thì ở bên trong vọng ra tiếng nói yêu kiều của phụ nữ, "Anh làm người ta đau"

Hạ Lâm nhìn Dạ Tur Hàn, kiên trì đến cùng lên tiếng. Việc Dạ Tur Lăng quay lại khiến lá gan của cô cũng lớn hơn tìm đến núi dựa!

Việc cấp bách trước mắt chính là để cho Dạ Tur Lăng mau chóng đi khỏi nơi này! Chuyện phía sau thì sau hẵng nói.

Dạ Tur Hàn nhìn Hạ Lâm, đôi môi mím chặt lại như lưỡi dao mỏng.

Hạ Lâm không dám nhìn anh nữa, cô phối hợp với lời nói trước đó, giọng điệu càng thêm yêu kiều mềm mại, "A, nhẹ thôi anh"

"Đừng, sâu quá!"

"Ừ, đau quá!"

"Đau, đau!"

"Anh thật xấu!"

"Xin anh nhẹ chút, người ta là lần đầu đó"

.....

Sau đó liền góp thêm vài tiếng "ư ư a a", khiến suy nghĩ người khác miên man bất định, đủ để tưởng tượng cảnh tượng bên trong đang hoạt sắc sinh hương thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Dù sao anh cũng không chịu thiệt

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tur Lăng vẫn đứng bên ngoài nghe, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng giống như miếng thịt xông khói cuộn vừa mới ra lò.

Cậu tư chẳng phải không gần phụ nữ sao?

Nghĩ đến việc Dạ Tur Hàn vẫn chưa biết người phụ nữ đang ăn là Hạ Lâm, người kế nhiệm tổng thống nước A, anh ta mới khoan khoái hơn chút ít rồi cất bước rời đi.

Hạ Lâm nghe tiếng bước chân xa dần mới thả lỏng, môi hồng mấp máy phờ nhẹ một hơi.

Dạ Tur Hàn, "..."

Cô cúi đầu nhìn nơi đặc thù của đàn ông, "Anh... Anh vẫn còn cứng kìa"

Dạ Tur Hàn, "..."

Nhớ tới vụ cô trong người mình, Hạ Lâm liền lặng lẽ dựa vào gần anh, "Nếu đã như vậy, hay là chúng ta..."

Lời còn chưa dứt cổ áo cô đã bị túm chặt, sau đó cả người bị nhấc lên không trung một lần nữa.

Cô là "con trai" tổng thống đấy nhớ, sao có thể cứ bị xách lên thế này!

Dạ Tur Hàn vút cô vào phòng tắm, "Tắm sạch sẽ đi rồi ra ngoài"

Hạ Lâm, "..."

Cô sạch sẽ lắm đấy nhé! Còn chưa kịp lên tiếng, cửa phòng tắm đã đóng rầm một cái.

Hạ Lâm nhìn cánh cửa đang đóng chặt trước mắt. Đàn ông con trai lớn từng này rồi, gái đưa đến tận cửa vẫn còn không ăn, anh có còn là đàn ông nữa không?

Đáng đời anh là xử nam, tôi rửa anh cả đời còn trinh!

Dạ Tư Hàn, "Cô muốn ở trong đây cả đêm thì cứ đứng đây đi"

Hạ Lâm, "..."

Nghĩ đến thời gian còn lại chẳng được mấy tiếng nữa, cô liếc nhìn vòi hoa sen rồi bước đến mở van nước. Cả người đứng dưới để những bọt nước li ti rơi trên cơ thể, Hạ Lâm ngẩng mặt, khép mi mắt.

Đặc biệt là vị trí xương quai xanh vừa bị chó gặm, cô lấy lòng bàn tay chà thật mạnh. Chẳng mấy chốc, cả vùng cổ đã bị chà đến đỏ ửng.

Sau khi cảm thấy nơi đó đã sạch sẽ hơn cô moi nâng tay lên, phát hiện vị trí vừa rồi bị xử nam kia bóp đã ứ xanh mất rồi.

Người đàn ông này quả nhiên chẳng có chút khái niệm thương hương tiếc ngọc.

Cô...

Hạ Lâm đột nhiên nghĩ đến tư thế khi cô ngã từ cửa sổ vào, 69!

Cô là mỹ nữ đấy! Hôn nữa còn rất đẹp rất đẹp đấy được không!

Cho dù có cái trang thành đàn ông, ngoại trừ hơi lùn, nhưng cũng là một mỹ nam, người chồng quốc dân! Hoàn toàn có khả năng bẻ cong đàn ông!

Còn một thân phận khác cũng là yêu tinh quốc dân!

Vậy mà hôm nay, đứng trước mặt xử nam đang ở bên ngoài kia, Hạ Lâm cô tự xưng sức quyến rũ vô hạn lần đầu tiên bị sỉ nhục, còn bị sỉ nhục đến không ngẩng nổi đầu!

Cô bây giờ không chỉ muốn ngủ cùng anh, mà còn muốn khiến anh dục tiên dục tử, phải cầu xin cô ngủ cùng anh.

Hạ Lâm vừa tắm vừa suy xét xem lát nữa ra ngoài rồi làm sao để tấn công vị xử nam kia.

Lại nghĩ anh vừa bắt cô đi tắm, hẳn là cũng có ý kia đi?

Cũng phải, cứng lâu như thế rồi, còn không làm thì muốn liệt dương sao?

Hừ hừ, đợi chị đây tắm xong nhất định sẽ bắt anh quỳ xuống dưới gấu váy chị vang bài ca "Chinh phục"*

*Chinh phục- Na Anh

.....

Tròn một tiếng đồng hồ, Hạ Lâm đã tắm xong. Cô đến bên cửa, vươn tay đẩy, cánh cửa liền mở ra.

Hạ Lâm bước vào phòng ngủ, thấy Dạ Tư Hàn vẫn mặc bộ đồ ngủ tơ lụa đen tuyền ngồi trên đầu giường, khí lạnh lan tỏa.

Không phải nói muốn giúp nhau "phá xử" sao? Anh quấn kín như bưng thế để làm gì?!?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Thân phận rất không bình thường

Trans: Xiêu Xiêu

Hạ Lâm nhìn Dạ Tư Hàn....

Độ khó quá lớn!

Vậy là trong phòng ngủ lúc này vẫn duy trì tư thế anh ngồi, cô đứng, mãi đến khi bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

Dạ Tư Hàn đứng dậy ra mở cửa.

Hạ Lâm phản ứng lại mới cảm nhận cơ thể hơi lạnh, cô túm lấy chiếc khăn tắm dưới đất chạy vội vào nhà tắm.

Cô đóng cửa phòng tắm lại, đứng trước tấm gương nhìn người thiếu nữ phản chiếu bên trong.

Cô không có sức hấp dẫn như vậy sao?

Những ngón tay trắng nõn rơi trên lồng ngực, Hạ Lâm cố gắng đè lên, hơi thở mới dần dần trở lại ổn định.

Cô đưa tay cởi khăn tắm, ánh mắt rơi trên thân thể thiếu nữ. Ngực đầy, eo thon, chân dài, tựa như một đóa hoa anh túc chớm nở, tuyết trắng, nóng bỏng lại đầy mê hoặc, nhưng vẫn không thể bắt được gã xử nam ngoài kia.

Cô là ai?

Người chồng quốc dân, người có thể bẻ cong đàn ông!

Yêu tinh quốc dân, người có thể biến phụ nữ thành bách hợp!

Cho nên, cô tự cổ vũ chính mình, lát nữa ra ngoài kia cố gắng, thu phục gã xử nam kia trên giường!

.....

Dạ Tư Hàn kéo cửa ra nhìn vào Tư Đồ đang đứng trước cửa.

Tư Đồ đợi một lúc cũng không thấy Dạ Tư Hàn cho cậu ta vào liền khẽ cười như gió xuân, "Đệ đưa đồ tới"

Dạ Tư Hàn không lên tiếng, đôi môi mỏng mím chặt.

Tư Đồ, "Tứ thiếu"

Dạ Tư Hàn nhìn Tư Đồ, vì có lợi thế cơ thể cao lớn cùng đôi mắt đen sâu thẳm, nên cái nhìn này bất giác khiến người ta sợ hãi, "Đề đồ xuống, đi đi"

Tư Đồ, "..."

Không ngờ Tứ thiếu lại để cô ta ở lại. Anh ta chỉ muốn nhìn thử xem người phụ nữ như thế nào lại có thể khiến cho vị Tứ thiếu không nhiễm tạp trần này động phạm tâm!

Nhưng có thể như Tứ thiếu không hề có ý định thỏa mãn tính hiếu kỳ của cậu ta.

Tư Đồ quăng ra một ánh mắt "Please", nhưng Dạ Tư Hàn lại cúi đầu quét qua cái túi trong tay Tư Đồ, những ngón tay dài nhẹ nắm lấy.

Tư Đồ không buông tay.

Dạ Tư Hàn nâng mắt liếc Tư Đồ một cái, đồng tử thâm khí lạnh.

Tư Đồ không nỡ mà thả tay, còn chưa kịp nói gì thì cửa đã đóng lại ngay trước mũi cậu ta cái rầm.

Tư Đồ ôm mũi nói vọng vào bên trong, "Tứ thiếu, thân phận cô ta hình như rất không bình thường!"

Dạ Tư Hàn quay lại phòng ngủ, ngồi trên giường tào nhả vớ chân, vô cùng quý khí. Anh liếc nhìn cái túi trong tay, tùy tiện vứt sang một bên, lên giường, tắt đèn.

Hạ Lâm nghe thấy tiếng động liền nhẹ nhàng đẩy cửa phòng tắm. Cô liếc liếc rồi đi ra ngoài nhặt chiếc túi trên mặt đất lên mở ra. Bên trong là một bộ đồ, "..."

Hạ Lâm lại nâng mắt nhìn Dạ Tư Hàn.

Không ngờ khẩu vị gã này lại nặng thế này! Cái này không phải là nội y sexy trong truyền thuyết à?

Hạ Lâm cầm đồ lên nhìn kỹ. Hàng CUT-OUT! Ren đen! Rõ ràng là bộ nội y liền thân xuyên thấu!

Cô nhìn vị xử nam trên giường, "Cũng biết chơi đấy"

Dạ Tư Hàn, "Mặc vào"

Hạ Lâm cầm bộ nội y sexy vào phòng tắm, đứng trước tấm gương sát đất rồi mặc lên. Quả nhiên vô cùng yêu tinh!

Cô quay người nhìn vào vị trí sống lưng. Phần sau là những mảnh tơ đen tuyền đan xen nhau mà thành, những đường vân chéo chạy thẳng xuống vị trí xương cụt. Cảm giác như chỉ cần gảy đứt một sợi là bộ nội y sexy này sẽ lập tức rơi xuống, lộ ra thân thể thiếu nữ động lòng người.

Cô nhẹ nhàng cười một tiếng rồi quay người ra khỏi nhà tắm, đi về phía người đàn ông đang nằm trên giường, giọng nói du dương rung động, "Anh nhìn có thấy thỏa mãn không?"

Dạ Tư Hàn, "Ra ngoài!"

Hạ Lâm bước đến, vươn tay mở đèn tường.

Thoáng chốc, cả căn phòng vốn dĩ tối om dưới ánh sáng của ngọn đèn thủy tinh đã sáng rõ.

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, ánh mắt đột nhiên tối sầm lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Thưởng cho cậu ta?

Trans: Xiêu Xiêu

Hạ Lâm đứng đó làm tư thế vén xiêm áo, ánh mắt phóng điện về phía Dạ Tư Hàn, thanh âm khê khàng vô cùng mê hoặc, "Mất thăm mý không vừa đâu, đẹp đấy"

Dạ Tư Hàn, "..."

Hạ Lâm nhìn anh ngoắc ngoắc ngón tay, "Cung à, đến đây"

Dạ Tư Hàn đòi tầm mắt, vói tay lấy điện thoại.

Hạ Lâm, "..."

Không có chút phản ứng nào sao? Hay anh ta thích chơi kiểu khác? Đừng bảo anh thích roi da, nên nung các thứ đấy nhé, chị đây không chơi!

Dạ Tư Hàn gọi cho Tư Đồ, giọng nói lạnh thấu xương, "Đồ cậu mua?"

Tư Đồ, "..."

Dạ Tư Hàn, "Mua ở đâu?"

Tư Đồ, "... Cậu ta có cảm giác không ổn, Tư thiếu rốt cuộc muốn làm gì?"

Dạ Tư Hàn, "Lên đây"

Lời vừa dứt cũng là lúc điện thoại ngắt kết nối. Tư Đồ nhìn điện thoại, không biết có nên lên đó hay không. Do dự chừng một phút, cậu ta vẫn quyết định chủ động lên lầu hai tìm Dạ Tư Hàn.

Dạ Tư Hàn nghe tiếng gõ cửa liền nhìn Hạ Lâm, "Ra mở cửa"

Hạ Lâm đưa đôi mắt xinh đẹp hoài nghi nhìn anh. Mà Dạ Tư Hàn vẫn ngồi đó, trên mặt không để lộ chút biểu cảm.

Hạ Lâm đi ra mở cửa, đập vào tầm mắt là một khuôn mặt khô ngô, nhưng khí chất lại hoàn toàn khác xa với vị ngồi trong kia.

Tư Đồ đứng ngoài cửa nhìn chằm chằm vào Hạ Lâm, tầm mắt giống như bị gim chặt trên người cô. Đột nhiên xoang mũi nóng bừng, máu mũi rùng rùng chảy ra.

Hạ Lâm quăng sóng mắt về phía Tư Đồ, "Darling, máu mũi anh chảy rồi kia"

Lúc này Tư Đồ mới lấy lại thần hồn, cậu ta ngược đầu, ánh mắt lạnh lẽo đáng sợ của Tư thiếu đang ngồi trong kia bắn ra.

Trong chớp mắt, đầu lưỡi Tư Đồ đã trúc trắc, nói không nên lời, "Tứ... Tứ thiếu, đệ sai rồi"

Dạ Tư Hàn nhìn xuống tám thảm trắng đã đỏ thẫm một mảng, "Tự cậu bịt lại"

Tư Đồ, "... Cậu ta cúi đầu phát hiện ta bản thân không chỉ đang chảy máu mũi với người phụ nữ của Tứ thiếu, mà còn làm bẩn thảm của anh rồi.

Bịt thế nào đây?

Trong lúc cấp bách, cậu ta liền lấy hai ngón tay thọc vào mũi ngăn dòng máu chảy.

Hạ Lâm nhìn cảnh này, giọng cười bỗng càng mềm mại, "Cung đáng yêu quá"

Tư Đồ, "..."

Cậu ta bây giờ không chỉ chảy máu mũi thôi đâu, mồ hôi lạnh cũng lần lượt tuôn ra hết rồi đây này.

Dạ Tư Hàn nhìn Tư Đồ, "Cậu còn zin không?"

Tư Đồ, "..."

Vấn đề này bảo cậu ta trả lời thế nào đây? Đàn ông con trai gần 20 tuổi đầu rồi, nói còn zin thì nhục chết đi được!

Dạ Tư Hàn nói với Hạ Lâm, "Cậu ta còn zin đấy, cho cô"

Hạ Lâm đứng yên, nụ cười trên mặt nhạt dần. Cô nắm chặt tay, quay đầu nhìn Dạ Tư Hàn.

Ánh mắt Dạ Tư Hàn lúc này đã rơi trên người Tư Đồ, "Cô ta trúng thuốc kích dục, cần một người đàn ông trong trắng"

Trong lòng Tư Đồ như thiêu như đốt, cậu ta nhìn Hạ Lâm, đột nhiên cảm thấy Tứ thiếu đối xử với cậu ta thật tốt. Người phụ nữ xinh đẹp thế này lại thường cho cậu ta?

Tư Đồ còn chưa kịp cất lời thì trên mặt đã bị cô dứ dứ nắm đấm. Hạ Lâm liếc nhìn Dạ Tư Hàn, lòi lại nói với Tư Đồ, "Tôi muốn ngủ cùng tên kia"

Tư Đồ, "..."

Thì ra người ta muốn ngủ cùng Tứ thiếu, mà Tứ thiếu lại ném người ta cho cậu!

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, ánh mắt thâm sâu, "Cậu ta với Dạ Tư Lăng, tùy cô chọn"

Hạ Lâm cắn răng, "Anh rõ ràng đã cứng rồi"

Dạ Tư Hàn u ám, "Tôi là đàn ông, không có chuyện động vào không cứng"

Hạ Lâm thở hắt ra, "Vây..."

Dạ Tư Hàn, "Hay tôi gọi cho Dạ Tư Lăng vậy?"

Hạ Lâm nhìn Tư Đồ, "Đi thôi cung. Yên tâm, chị đây sẽ dịu dàng với cung"

Tư Đồ, "..."

Ánh mắt Dạ Tư Hàn lạnh lẽo nhìn Tư Đồ, "Nhớ biết điểm dừng, mai còn có sức đi giặt thảm"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Nhìn cậu thế này, có được không?

Trans: Xiêu Xiêu

Tư Đồ, "Rõ, Tứ thiếu" Nói rồi lại nhìn Hạ Lâm

Hạ Lâm mang phong thái nữ vương liếc Tư Đồ một cái, tiếng nghiêng răng vang vọng, "Dẫn đường!"

Tư Đồ dẫn đường đi trước, Hạ Lâm nối gót theo sau.

Con đường dọc theo hành lang, hai bên đều là những bức họa tinh hoa phục cổ, vừa tao nhã lại vừa quý phái. Bước đến lối cầu thang, cầu thang thạch cao hình xoắn ốc màu trắng ngà, kéo dài xuống tầng 1.

Hạ Lâm vừa đi vừa cúi đầu nhìn, nền cầu thang đều được làm từ ngọc bích. Quá xa xỉ! Không hổ là vương cung!

Đến tầng 1, trên các vách tường bên trong đại sảnh đều là tranh chân dung của các vị vương qua cái triều đại của Dạ gia. Bức cuối cùng rõ ràng là Dạ Cận, cha của Dạ Tư Lăng.

Nhưng vị trên lầu kia...

Nhớ lại cậu trai trước mặt này gọi người kia là Tứ thiếu, Hạ Lâm hỏi nhỏ một tiếng, "Cậu tên là gì?"

Tư Đồ nghe thấy tiếng Hạ Lâm, quay đầu nhìn cô, "Tư Đồ"

Hạ Lâm nhìn cậu ta, ngón tay xinh xắn rơi trên cằm Tư Đồ, khẽ vuốt ve, "Cậu gọi người trên kia là Tứ thiếu?"

Tư Đồ, "Ờ"

Hạ Lâm à ừ một tiếng, ngón tay xinh đẹp đưa tới đưa lui miết miết cằm như có điều suy tư.

Tứ thiếu? Dạ Tư Lăng là Tam thiếu. Nói vậy, vị xử nam trên lầu kia là em trai Dạ Tư Lăng à? Cô chưa từng biết Dạ Cận còn có một đứa con trai nữa.

Hạ Lâm đi theo Tư Đồ bước vào phòng ngủ. Cô nhìn một vòng, khu, ngay cả phòng của đầy tớ còn xa hoa thế này.

Phòng của Tư Đồ cũng bày trí theo phong cách Ba Rốc, những bức tranh trừu tượng treo tường, hoa văn thạch cao, tượng điêu khắc. So ra còn đẳng cấp hơn nơi cô ở. Thật quá đáng!

Tư Đồ nhìn Hạ Lâm, ánh mắt rơi trên cơ thể cô, khoang mũi lại bắt đầu nóng rực. Cậu ta nhanh tay bóp mũi, nhưng máu vẫn theo kẽ ngón tay chảy xuống ròng ròng.

Hạ Lâm nhìn cậu ta cười duyên, "Nhìn cậu thế này, có được không?"

Tư Đồ, "Đội đó" Nói rồi cậu ta quay người vào phòng tắm.

Hạ Lâm đứng trong phòng ngủ nghe tiếng nước chảy róc rách, trong đầu đều là hình bóng vị trên lầu kia.

Con trai của Dạ Cận? Nói vậy ngủ với anh ta là việc vô cùng thiết yếu! Huống chi, con người cô trước giờ có hơi quái gở. Càng là những thứ khó có được cô càng muốn đi chinh phục nó.

Cho nên, bắt đầu từ lúc này, đề được Tứ thiếu lên giường chính thức trở thành mục tiêu của cô. Có điều thời gian dành cho cô đã không còn nhiều. Nếu không nhớ lầm thì còn chưa đến một tháng nữa.

Hạ Lâm ngồi trên đầu giường nhìn thấy một hộp thuốc lá. Cô cầm lên xem thử rồi rút ra một điếu, kẹp trong tay đưa nghich.

Thuốc lá, lúc cô giả trang đàn ông, vì để hấp dẫn phụ nữ nên thi thoảng cũng hút một điếu. Vì muốn tán trai, nên lần đầu cũng muốn hút một điếu.

Đúng lúc này, Tư Đồ đi ra.

Hạ Lâm vừa muốn châm thuốc, chợt nhìn thấy Tư Đồ cả người trần như nhộng bước đến, chiếc bật lửa trong tay liền rơi xuống mặt thảm. Từ một đốm lửa nhỏ, rất nhanh liền lan ra.

Tư Đồ nhìn thấy liền giật mình, "Cháy rồi!"

Hạ Lâm cúi đầu nhìn, đúng là cháy rồi.

Tư Đồ hồi thần lại liền chạy vào nhà tắm, sau đó lại chạy vội ra, trong tay cậu ta cầm một chiếc khăn tắm ướt sũng, ngọn lửa lúc này đã cao hơn phân nửa.

Cậu ta lập tức lấy khăn tắm đè lên ngọn lửa, nhìn thấy không còn lửa lan ra nữa mới thở hắt ra.

Nếu như để vương cung bị cháy, cậu ta có nhiều thêm mười cái đầu cũng không đủ để bán hết!

Hạ Lâm, "Xin lỗi, tôi hơi đau mắt" Cô giờ tay chỉ chỉ vào thứ đang lắc lư ở phần khó Tư Đồ.

Tư Đồ, "..."

Tựa như là bản năng, Tư Đồ liền lập tức túm lấy khăn tắm che đậy lên bộ phận quan trọng.

Hạ Lâm soi mói nhìn thân hình cậu ta một vòng, "Xin lỗi, tôi có hứng thú với vị trên gác kia hơn"

Tư Đồ, "..."

Hạ Lâm vẫn ngồi im, cô cúi đầu đưa tay vén mái tóc, rồi lại đột nhiên ngẩng lên, "Cậu nói xem, làm sao mới đê được anh ta xuống giường?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đêm nay không được đâu

Trans: Xiêu Xiêu

Đê Tứ thiếu?

Tư Đồ nhìn chằm chằm Hạ Lâm. Mà cô thì niết chặt điều thuốc chưa được châm lửa trong tay, những ngón tay thon nhỏ khẽ roi trên vai Tư Đồ, đôi mắt xinh đẹp sáng rỡ.

Rất lâu sau, ngón trỏ của cô mới chậm rãi khẩy lên xương vai cậu ta, tiếng nói lạnh lạnh, "Anh ta là xử nam phải không?"

Tư Đồ, "..."

Câu hỏi này, cậu ta không dám trả lời. Nếu như bị Tứ thiếu nghe thấy thì cậu ta chắc chắn sẽ bị thiến. Nhưng mà...

Tư Đồ nhìn vào thiếu nữ đang mặc nội y sexy màu đen trước mặt. Lúc này, cậu ta đã không còn nhìn thấy vẻ gợi cảm như lúc trên lầu nữa, mà thay vào đó là cảm giác cool ngầu.

Là cậu ta nhầm sao?

Hạ Lâm nhìn Tư Đồ, thật lâu không nghe thấy đáp án từ cậu ta. Cô vung tay vứt điều thuốc, vô cùng mất hứng, "Hỏi anh thà hỏi đầu gối cho xong!"

Tư Đồ, "... Cậu ta vừa bị xem thường sao?

Hạ Lâm nhìn tấm thảm đã bị đốt thủng một lỗ, "Rồi một ngày anh ta cũng sẽ bị tôi thiêu đốt giống như tấm thảm này!"

Tư Đồ không biết nói gì, mục tiêu đê được Tứ thiếu quả rất hùng tâm tráng chí.

Cô nằm lên giường, "Giường của tôi, cậu thì tùy!"

Tư Đồ, "... Cô có làm không đó? Tứ thiếu đưa cô đến cho tôi ngủ đó!

Thật lâu sau, Tư Đồ mới rầu rĩ lên tiếng, "Tôi cũng là trai tân mà"

Hạ Lâm cười cười, đôi mắt long lánh, kiêu diễm như lửa tựa hoa anh túc, "Hình nấn hương, nhìn qua thì còn tạm được, nghe nói rất có khả năng làm vừa lòng phái đẹp. Có điều, tôi kén chọn"

Tư Đồ nghe cái liền hiểu, cô là đang bình luận về cái đó! Người phụ nữ này...

Cậu ta nghĩ một lúc lâu vẫn không thể thốt ra được từ gì để miêu tả!

Đôi chân dài của Hạ Lâm vắt lên nhau, đôi mắt đã nhắm lại, lười biếng nói, "Tôi thích hình mũi thuyền, thuộc siêu phẩm trong số những siêu phẩm. Tứ thiếu cậu có phải không?"

Tư Đồ, "..."

Cậu ta biết sao được chứ! Đã nhìn bao giờ đâu! Cho dù Tứ thiếu có khỏa thân đứng trước mặt cậu ta, cậu ta cũng không dám nhìn. Nhìn để bị ăn sủng à?

Hạ Lâm thấy hỏi gì cũng bằng không, liền nằm yên trên giường, trong lòng thấp thỏm, "Nếu giờ tôi lên đó, nhân lúc anh ta ngủ say liền thịt anh ta, cậu nghĩ có khả năng không?"

Tư Đồ, "..."

Cậu ta vẫn đứng đó không biết nói gì, chỉ cảm thấy máu mũi dường như đã chảy ngược vào trong. Người phụ nữ thế này, cậu ta không thể thu phục được.

Nghĩ đến việc sự tôn nghiêm của phụ nữ bị Dạ Tư Hàn liên tục vũ nhục, răng Hạ Lâm liền nghiến kèn kẹt, "Tôi chắc chắn sẽ đè chết anh ta"

Tư Đồ nhìn cô, đột nhiên có chút mong chờ, "Vậy đề tôi cho cô biết một tin nhé. Đêm nay không được đâu, đổi sang đêm khác đi"

Hạ Lâm mở to mắt nhìn Tư Đồ.

Tư Đồ, "Đêm nay chắc Tứ thiếu không có tâm trạng đâu"

Hạ Lâm tặng cậu ta một nụ hôn gió, "Thank you"

Tư Đồ, "... " Cậu ta rung mình một cái, cả người đứng như trời trồng tựa như bị điện giật, không thể nào nhúc nhích được. Người phụ này quả thực quá yêu tình!

Giác quan thứ 7 của đàn ông nói cho cậu ta biết, trình tiết của Tứ thiếu có lẽ sẽ thực sự rơi vào tay người phụ nữ này.

Nghĩ đến việc đến 6 giờ cô sẽ lại rơi vào trạng thái hôn mê, Hạ Lâm liền nhìn Tư Đồ búng tay một cái, "Có lẽ tôi sẽ ngủ đến nửa đêm ngày mai, Dạ Tư Lăng chắc sẽ không đến đây bắt tôi chứ?"

Tư Đồ, "Anh ta không dám"

Hạ Lâm, "Vậy thì tốt"

Có điều... Trước 6 giờ, cô sẽ đến phòng vị kia nằm.

Hạ Lâm liếc Tư Đồ, "5 rưỡi gọi tôi dậy"

Tư Đồ, "..."

Cô đang coi tôi là cu li của cô đấy à? Tư Đồ nhìn chăm chăm Hạ Lâm, ngày lúc càng tò mò về thân phận của cô.

Mà Hạ Lâm lúc này đã khép mắt lại, tay đưa lên tắt đèn tường, không còn đếm xỉa đến cậu ta nữa.

Đêm nay không được, sáng sớm mai chắc được đi? Không phải nói vào sáng sớm đàn ông đều "chào cò" sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Tựa như ngủ say

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn trở về phòng ngủ, đẩy cửa, nhưng không bật đèn. Anh thành thực cởi bỏ áo quân trang, thuận tay móc lên giá treo bên cửa.

Đi đến bên giường, Dạ Tư Hàn đưa tay rút thắt lưng, lột bỏ chiếc quần quân và áo trong. Dù cho là trong bóng tối, nhưng bộ đồ vẫn được ném chính xác lên chiếc sofa đối diện.

Anh lên giường, vừa định nằm xuống, lòng bàn tay bỗng chạm vào thứ gì đó nóng hổi. Ánh mắt Dạ Tư Hàn chợt lạnh, anh ngồi dậy bật đèn tường lên.

Chiếc chăn tơ lụa trên giường dần thành một đồng, mơ hồ lộ ra một gương mặt trái xoan tuyệt mỹ. Trong bóng đêm hiện ra dưới ánh đèn chẳng khác nào câu hồn động phách. Đặc biệt là hai cánh tay mảnh khảnh khoát lên trên tấm chăn trắng bóng nỏ nà.

Cứ nhìn như vậy, ánh mắt anh bỗng tối lại, "Tư Đồ không thỏa mãn được cô?"

"..."

"Đi xuống"

"..."

"Vẫn còn giả vờ?"

"..."

Đáp lại anh vẫn là tiếng thờ đều đặn.

Dạ Tur Hàn nhìn Hạ Lâm đang nhắm mắt trên giường, nhiệt độ xung quanh bắt đầu giảm xuống rõ rệt.

Một lúc lâu sau, anh vươn tay túm lấy cổ tay cô kéo về phía mình. Vốn còn tưởng cô sẽ phản kháng nhưng lại không ngờ cả người cô lại mềm oặt va vào lòng anh, đỉnh đầu nặng nề đụng phải chiếc cằm cương nghị.

Vùng cảm hơi đau, Dạ Tur Hàn còn chưa kịp lên tiếng, cô đã mềm nhũn ngã ra sau.

Dạ Tur Hàn, "Diễn xuất xuất thần thật đấy, so với hôm qua còn tốt hơn"

Lời vừa dứt, tay anh liền buông lỏng.

Thân thể Hạ Lâm nặng nề ngã xuống giường, vì độ đàn hồi của nệm giường quá tốt nên thân thể cô rung lên mấy cái, sau đó căn phòng lại rơi vào trạng thái yên ắng.

Dạ Tur Hàn u ám đứng đó. Nhìn một lúc lâu, anh mới nhắc điện thoại lên gọi cho Tur Đồ, "Chuyện gì xảy ra?"

Tur Đồ vờ ngu ngơ, "Tứ thiếu, chuyện gì là chuyện gì cơ?"

Dạ Tur Hàn, "Tôi cho cậu 1 phút để lên đây đứng trước mặt tôi"

Tur Đồ, "Rõ, Tứ thiếu"

1 phút sau, tiếng gõ cửa vang lên. Dạ Tur Hàn bước ra mở cửa.

Tur Đồ bước vào, da đầu cậu tê rần, "Tứ thiếu, thảm của huynh đệ đã giặt sạch rồi. Giặt tay đây ạ, sạch sẽ lắm"

Dạ Tur Hàn lờm Tur Đồ, ánh mắt đã thấm lạnh, "Cô ta, xảy ra chuyện gì?"

Tur Đồ nghĩ đến việc chính bản thân cậu ta đã đánh thức yêu tinh này vào sáng sớm, rồi đích thân đưa cô lên lầu, muốn thấy Tứ thiếu bị dè...

Cậu ta chột dạ, "Cô ấy,... không phải cô ấy ngủ dưới lầu sao? Sao bây giờ lại nằm trong phòng Tứ thiếu thế này?"

Ánh mắt Dạ Tur Hàn phát lạnh. Cả người Tur Đồ run bần bật, "Tứ thiếu, đệ không biết vì sao cô ta lại ở đây, thật đấy"

Dạ Tur Hàn, "Gọi bác sĩ đến đây"

"Bác... bác sĩ ấy ạ?" Tur Đồ không hiểu gì hết.

Dạ Tur Hàn cũng không định nghe giải thích, anh nhìn chăm chú vào thiếu nữ đang nằm trên giường.

Tur Đồ, "..." Đừng bảo do Tứ thiếu đánh ngất cô ta đấy nhé! Nhưng nếu là như thế sao Tứ thiếu còn gọi bác sĩ đến?

Dạ Tur Hàn, "Tai kiếp sao, có cần tôi cắt đi giùm cậu không?"

Tur Đồ, "Đệ đi gọi bác sĩ ngay!"

Mười lăm phút sau, Tur Đồ đã dẫn vị bác sĩ chuyên dụng của Tứ thiếu đến. Bác sĩ Phong nhìn Hạ Lâm đang nằm trên giường. Sau khi kiểm tra một hồi, về mặt cứng đờ nhìn Dạ Tur Hàn, "Tứ thiếu, tình trạng cơ thể cô gái này rất lạ"

Dạ Tur Hàn nhìn bác sĩ Phong, "Kỳ lạ thế nào?"

Bác sĩ Phong, "Giống như không mắc bệnh gì cả, nhịp tim ổn định, tựa như ngủ say"

Dạ Tur Hàn đứng đó, ánh mắt rơi trên người Hạ Lâm, lúc lâu sau mới lên tiếng, "Tur Đồ, thân phận cô ta đã điều tra ra chưa?"

Tur Đồ, "Tứ... Tứ thiếu, chưa ạ"

Dạ Tur Hàn quay người nhìn Tur Đồ.

Tur Đồ, "Đệ đi tra ngay đây!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Đây là do cô tự chuốc lấy

Trans: Xiêu Xiêu

Tư Đồ ra khỏi cửa, chợt hoài nghi công năng của chủ tử nhà mình có vấn đề. Được một người phụ nữ yêu tình như thế yêu thương nhưng nhớ, Tư thiếu không thịt, còn đập người ta hôn mê!

Không phải công năng có vấn đề thì là gì?

.....

Dạ Tư Hàn nhìn theo bóng lưng Tư Đồ, lúc lâu sau mới di chuyển tầm nhìn. Anh quay đầu, ánh mắt sâu hút rơi trên người bác sĩ Phong, "Chắc chắn không có vấn đề gì sao?"

Bác sĩ Phong, "Lấy kinh nghiệm bao năm nay của tôi, chắc chắn là không có. Trái lại..."

Nghĩ đến Cô, chẳng qua chỉ là có trong truyền thuyết. Ông khẽ lắc đầu, không đề cập đến nữa.

Dạ Tư Hàn, "Tốt"

Bác sĩ Phong cúi đầu xách hòm thuốc ra khỏi phòng ngủ.

Dạ Tư Hàn cuộn Hạ Lâm bên trong tấm chăn lựa lại, ném bịch xuống dưới thảm. Anh tìm một chiếc chăn mới trải lên, đưa tay tắt đèn tường rồi nằm xuống khép mắt lại.

-----Nửa đêm

Tiếng chuông từ phủ tổng thống văng vẳng vọng lại. Do hướng gió nên nghe không rõ ràng lắm, cơ hồ tiếng được tiếng mất. Nhưng Hạ Lâm lại đứng giờ mờ mắt ra, không lệch một giây.

Trong bóng đêm, đôi mắt xanh biếc tựa như hai dòng suối hiện ra, vừa trong trẻo lại vừa mê đắm. Mà cơn ác mộng tựa sương mù quấn lấy cô đã hoàn toàn tan đi sạch sẽ.

Hạ Lâm ngồi dậy, nhớ đến lúc cô đến đây là lúc năm rưỡi sáng. Vị xử nam kia không có trong phòng, bây giờ không biết anh ta đã về chưa?

Cô nâng cánh tay định mở đèn tường, chợt bên tai vang lên một giọng nói quen thuộc.

"Tỉnh rồi?"

Là gã xử nam băng giá kia!

Nghĩ đến trong đêm tối, có lẽ giác quan sẽ càng dễ lay động. Hạ Lâm liền trực tiếp bỏ nhào vào nơi phát ra tiếng nói, cả người nặng nề va lên thành giường, đau đến nhe răng trợn mắt. Hạ Lâm cố gắng duy trì dáng vẻ ưu nhã.

Dạ Tư Hàn đưa tay mở đèn.

Hạ Lâm cứng ngắc dán ở mép giường.

Tên xử nam già này, tôi chắc chắn phải đề chết anh!

Dạ Tư Hàn nắm lấy cằm Hạ Lâm, ánh mắt lướt từ trên xuống dưới, rồi rơi lên khuôn mặt cô, khí thế vô cùng mạnh mẽ, "Nói mục đích của cô!"

Hạ Lâm ngửa đầu nhìn anh. Đôi môi hồng khẽ nhếch, đôi mắt tựa như ngọc lam cũng cong lên, phát ra giọng nói vô cùng quyến rũ, "Đề anh"

Dạ Tư Hàn im lặng nhìn cô.

Môi hồng của Hạ Lâm khẽ hôn, vờn chiếc lưỡi mềm ra liếm một vòng lên bàn tay đang nắm cằm cô. Cả người quyến rũ hết như một yêu tinh.

Dạ Tư Hàn dời tay. Cùng lúc đó, Hạ Lâm trèo lên giường xông lên người anh. Đôi tay lớn của anh bóp lấy cổ cô, nhưng đôi chân dài miên man của Hạ

Lâm đã vòng lên eo Dạ Tư Hàn, kẹp thật chặt.

Bởi sự trôi buộc ở cổ, nên giọng nói của cô phát ra trúc trắc, "Cho dù anh có đồng ý hay không, đêm nay anh nhất định phải là của tôi"

Lời vừa dứt, hàm răng trắng tấp của cô đã cắn nhẹ lên miệng Dạ Tư Hàn.

Anh lạnh lẽo nhìn cô. Mà Hạ Lâm dưới ánh mắt đó vẫn tiếp tục gặm cắn.

Mấy phút sau, Dạ Tư Hàn buông tay, "Ra ngoài"

Hạ Lâm, "Ok"

Thế nhưng một giây sau đó, cả người cô đã đè lên cơ thể rắn chắc của anh, nhìn anh như mèo thấy mỡ. Bàn tay lướt xuống mang ý đồ tách chân anh ra.

Dạ Tư Hàn u ám

Hạ Lâm nhìn anh khiêu khích, đôi môi đột nhiên cắn lên hầu kết quyến rũ của Dạ Tư Hàn. Dạ Tư Hàn túm lấy cổ tay cô, bóp mạnh. Mà hàm răng đang cắn yết hầu anh vẫn không nhả ra.

Cảm nhận được thứ gì đó ấm nóng chạm vào môi, Hạ Lâm mới buông ra, vuron lưỡi liếm vết máu đỏ tươi, ánh mắt là loi nhìn Dạ Tư Hàn, môi lại chạm lên chiếc cằm cương nghị.

Dạ Tư Hàn đột nhiên mạnh mẽ lật người lại đè cô lên giường, "Đây là do cô tự chuốc lấy"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Người đàn ông này, cô chắc chắn phải có được!

Trans: Xiêu Xiêu

Hạ Lâm nặng nề ngã lên giường, cô vuron tay ôm lấy thắt lưng anh. Mỗi một bộ phận trên cơ thể đều nhiệt tình phát ra tín hiệu mời gọi.

Dạ Tư Hàn từ trên nhìn xuống thiếu nữ dưới thân, cơ thể quả thực có phản ứng với cô. Anh đưa tay kéo lấy manh áo ngủ tơi đên trên người cô.

Mà Hạ Lâm tuy rằng lý thuyết rất phong phú, nhưng dù sao cũng là lần đầu, cô không khỏi hơi lo lắng "Anh nhẹ nhàng chút, người ta là lần đầu, nghe nói sẽ rất đau"

Dạ Tư Hàn áp người xuống nắm lấy cánh tay cô đưa qua đầu, đặt lên trên thành giường thạch cao, "Thả lỏng chân ra"

Hạ Lâm nhìn anh, anh trai xứ nam lần này đã đưa đến miệng, không biết có còn bay đi mất được không đây?

Đôi chân dài miên man của cô khẽ buông lỏng khỏi thắt lưng anh.

Dạ Tư Hàn cúi bỏ chương ngại vật cuối cùng, đôi mắt đen như mực nhìn vào Hạ Lâm, "Sợ đau?"

Ánh mắt Hạ Lâm roi trên khuôn mặt Dạ Tư Hàn, đôi môi thoáng lướt qua khuôn cằm khỏe khoắn.

Dạ Tư Hàn, "Có cần màn đạo đầu không?"

Hạ Lâm, "..."

Dạ Tư Hàn nhìn cô, thân thể lại đè xuống, "Tôi cũng là lần đầu, có thể sẽ khó không chế nặng nhẹ. Đau, tự cô chịu lấy"

Hạ Lâm cắn cằm anh, "Ai đau hơn còn chưa biết đâu, nghe nói ma sát cũng có thể gây sung tấy"

Dạ Tư Hàn, "Thế thử xem cô sung trước hay là tôi sung trước"

Anh siết chặt lấy cổ tay Hạ Lâm, vận sức chờ phát động.

Hạ Lâm, "..."

Cổ tay dường như sắp gãy đoạn, với sức lực này của anh ta, lát nữa có phải cô sẽ không xuống được giường hay không? Cũng có thể sau khi làm xong,

cô sẽ trực tiếp biến thành kẻ tàn phế cũng nên.

Tên vừa chuẩn bị bắt ra khỏi cung thì chiếc điện thoại Dạ Tư Hàn để bên cạnh đột nhiên đổ chuông.

Nhạc chuông đặc chế, vừa nghe đã nhận ra là điện thoại của cha anh, Dạ Cận gọi tới. Cha rất hiếm khi chủ động gọi điện, lần này gọi đến chắc chắn đã xảy ra chuyện gì lớn.

Anh nhìn thật sâu vào đôi mắt Hạ Lâm, sau đó dịch chuyển cơ thể ngồi dậy trên giường, tay ấn nhận cuộc gọi.

Dạ Cận, "Bây giờ sang đây ngay lập tức, xảy ra chuyện khẩn cấp"

Dạ Tư Hàn vâng một tiếng liền đứng dậy bắt đầu mặc quần áo.

Hạ Lâm muốn bùng nổ, "Đến lúc này rồi mà anh còn..."

Dạ Tư Hàn nhắc chiếc quần quân trang xỏ vào đôi chân thon dài, đưa mắt nhìn Hạ Lâm, "Đói khát?"

Hạ Lâm, "..."

Giọng nói Dạ Tư Hàn hàm chứa đầy nam tính, "Về rồi cho cô ăn cũng không muộn"

Hạ Lâm, "..."

Đợi anh về ai biết là lúc nào chứ, không biết chừng lúc đó cô đã "ngủ" mất rồi!

Muốn phá giới khó như vậy sao?

Dạ Tư Hàn mặc quần xong liền với lấy thắt lưng quân dụng bên cạnh đeo vào, sau đó mặc áo lót. Mỗi một động tác đều giống như cảnh tượng sau ống kính điện ảnh, mọi quang cảnh đều trở nên mờ nhạt sau hình bóng anh.

Hạ Lâm nhìn mãi, miệng lưỡi đột nhiên khô nóng. Thân hình này quả thật không phải tốt bình thường đâu. Cơ thịt từ trên xuống dưới đều quyến rũ khó tả, cả người tỏa ra hormone giống đực chính trực khàng khái.

Dạ Tư Hàn cầm áo khoác ngoài đi ra khỏi cửa. Hạ Lâm nhìn theo bóng anh, quân hàm trên cầu vai đập vào mắt cô vô cùng rõ ràng.

Cấp hiệu có hai cạnh dọc nền viền đỏ, dọc theo nền cấp hiệu màu đỏ là bốn ngôi sao được chế từ bạch kim!

Quân hàm đại úy!

Tính đến hiện tại, Dạ Tư Lăng mới là thượng úy, mà anh ta đã lên đến đại úy!

Hon nữa, Tam thiếu, Tứ thiếu, rõ ràng rằng Dạ Tư Lăng chính là anh trai của anh ta.

Khoan đã-----

Anh ta ở nơi này, lẽ nào chính là người kế thừa vương vị tiếp theo ư?

Dạ gia bồi dưỡng người kế vị vẫn luôn bí mật, thế giới bên ngoài không một ai hay biết. Thế cho nên, người đàn ông mà cô muốn để lại có khả năng chính là Vương tương lai, trưởng quan quân khu tối cao của nước A?

Mẹ con Hạ Thủ vẫn luôn muốn dựa thế người nhà họ Dạ, "Cho nên..., cho nên..."

Hạ Lâm lẩm bẩm, tâm tư khế động. Người đàn ông này, cô chắc chắn phải có được!

Có điều, người còn chưa để được, còn châm lên mình một ngọn lửa. Hạ Lâm nắm lấy điều khiển từ xa định mở điều hòa. Tay ấn nhầm nút, chiếc TV màn hình cong treo trên chiếc tường đối diện đột nhiên sáng lên, phát lại tin tức buổi chiều tối.

"Đệ nhất công tử Hạ Lâm đến thăm cô nhi viện, thu hoạch bất ngờ được đóa hoa hồng tươi thắm từ tiểu mỹ nữ..."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Bây giờ tôi muốn

Trans: Xiêu Xiêu

Chiếc điều khiển trong tay Hạ Lâm trượt xuống, cô ngẩng đầu nhìn lên màn ảnh TV. Tầm mắt chăm chú vào gương mặt trắng bóc kia, vẻ mặt cô trở nên hơi nhột nhột.

“Ngày 19 tháng 4 năm 2017 theo giờ địa phương, đệ nhất công tử Hạ Lâm đến thăm cô nhi viện Thiên Sứ, với mục đích kiểm tra tâm lý và điều kiện sức khỏe của các em. Trong buổi viếng thăm, một tiểu mỹ nữ đã đến tặng một đóa hoa hồng đỏ thắm. Đệ nhất công tử cúi xuống nhận lấy trong bộ tây trang màu đen, ga lăng trò chuyện với tiểu mỹ nữ một cách chân thành sâu sắc, biểu lộ bản sắc thân dân...”

Tuy rằng dường như dáng vẻ của người bên trong màn ảnh TV kia giống cô như tạc, nhưng tuyệt nhiên không phải cô!

Nhìn yết hầu là có thể biết được đó chính là đàn ông một trăm phần trăm.

Đã xảy ra chuyện gì?

Cô nằm trên giường, ánh mắt chuyên chú xem hết bản tin thời sự, tay cô cầm điều khiển chuyển liên tục sang mục thời sự mấy ngày trước đó.

Kể từ ngày mừng 7 tháng 4 cô mất tích đến hiện tại đã có người thế thân cho cô, thường xuyên tham dự các hoạt động hội nghị.

Là kiệt tác của Dạ Tư Lăng? Mẹ con Hạ Thủ? Cha? Hay là ông ngoại?

Trước đó, cha cùng ông ngoại đã đề cập đến viện tìm người thế thân cho cô. Nhưng trong nhất thời cũng không thể tìm được người phù hợp.

Cho dù có là đột nhiên tìm thấy, cũng còn phải trải qua huấn luyện chuyên môn, để anh ta học được các thói quen sinh hoạt, mô phỏng từng hành động, lời nói của cô. Đây không phải là chuyện sớm chiều có thể giải quyết.

Mà vị này, giọng điệu cùng giọng điệu nói chuyện rất giống cô, ánh mắt, ngôn ngữ cơ thể phải gọi là y như đúc.

Hạ Lâm tắt TV, cô nằm yên trên giường, ngón tay mảnh khảnh vuốt ve vùng cằm, đầu ngón tay mềm mại khẽ lướt dọc theo đường nét gương mặt.

Hôm nay, cô vẫn rất mơ hồ về rất nhiều chuyện, cũng không thể thoát ra khỏi Dạ gia. Cho dù có ra được thì cũng nguy hiểm đến tính mạng.

“Tứ thiếu, Tứ thiếu nhà họ Dạ...”

Về rồi cho cô ăn cũng không muộn?

Đợi anh ta về, có phải cô sẽ lại ngủ mất rồi không?

Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, mà giữa đêm hôm còn phải ra ngoài?

.....

Hai giờ chiều ngày hôm sau, Dạ Tư Hàn mới trở về trụ sở.

Vừa vào cửa đã nhìn thấy người con gái đang say giấc trên giường. Anh đi đến đầu giường, đôi đồng tử đen láy rơi trên người Hạ Lâm.

Vị hôn phu của đệ nhất công tử quốc dân, Đường Uyển? Phu nhân tổng thống tương lai?

Ngày đó Đường Uyển đột nhiên mất tích, thành Cẩm toàn bộ bị phong tỏa, bộ đội vũ trang xuất hiện ở mọi con phố nghiêm ngặt kiểm tra, ngay cả các chuyến bay cũng bị hoãn cất cánh. Sống không thấy người, chết không thấy xác!

Từ mừng 7 đến nay đã gần được nửa tháng, công cuộc tìm kiếm không có lấy một chút tiến triển.

Nhìn một hồi, Dạ Tư Hàn nhắc điện thoại gọi cho Tư Đồ, nghĩ đến chuyện của Đường Uyển vẫn còn trong trạng thái cơ mật, anh thấp giọng phân phó, “Tra xem cô ta đến Dạ gia vào khi nào, có lai lịch gì”

Tư Đồ, “Rõ, Tứ thiếu”

Dạ Tư Hàn ném điện thoại, đẩy Hạ Lâm sang một bên rồi cùng nằm xuống.

Anh nhìn Hạ Lâm, ngón tay thon dài sờ lên vị trí yết hầu bị cô cắn đêm qua, bên tai vang vọng tiếng nói của cha, “Hàn, nếu như có cô gái nào vừa ý thì nói với cha, cha con ta sớm chút quyết định...”

Quyết định?

Người phụ nữ này từng tuyên bố muốn ngủ với anh?

Nhìn Hạ Lâm nằm đó, không có lấy một chút động tĩnh, anh biết tình trạng cô hiện tại cũng giống như sáng hôm qua.

Dạ Tư Hàn vươn tay nắm lấy cổ tay Hạ Lâm đè sang một bên, tay còn lại nắm lấy gương mặt cô, điều chỉnh hướng đối diện với mặt anh, nhìn chăm chú.

Là gương mặt giống Đường Uyển như tạc.

Nhìn một hồi, anh cúi xuống cắn lên môi cô.

Thấy Hạ Lâm không có bất kỳ phản ứng gì, bờ môi mỏng liền dời khỏi, đẩy cô sang một bên.

Từ đêm qua đến giờ, anh vẫn chưa nghỉ ngơi chút nào. Dạ Tư Hàn nhắm mắt, chẳng mấy chốc đã ngủ say.

--- ----Đêm đến

Hạ Lâm vừa tỉnh dậy đã với tay sang sờ vị trí bên cạnh. Sau khi sờ thấy có người, cả người cô đã trèo lên người Dạ Tư Hàn, bờ môi che kín bờ môi anh.

Dạ Tư Hàn bóp cổ tay cô.

Hạ Lâm, “Bây giờ tôi muốn!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Anh tuổi Tuất đấy à?

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn bóp chặt cổ tay Hạ Lâm, anh lật người đè cô xuống giường.

Hạ Lâm nằm trên giường thở hắt ra, “Không phải nói để tôi ở trên à?”

Hai tay Dạ Tư Hàn kiểm chế cổ tay cô, người đối sang một tư thế khác đè lên người Hạ Lâm. Anh cúi đầu, bao quát lấy gương mặt tuyệt mỹ, “Đường Uyển?”

Hạ Lâm sững người, anh ta đã biết được những gì?

Dạ Tư Hàn nhấc tay mở đèn tường lên. Ánh sáng từ ngọn đèn thủy tinh tỏa ra xung quanh, chiếu sáng rõ lấy vị trí hiện tại của hai người.

Hạ Lâm mỉm cười, “Đường Hoàn*?”

*Chữ Uyển và chữ Hoàn trong tiếng Trung gần âm. Đường Hoàn còn có nghĩa là thuốc bọc đường.

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, dưới đáy mắt hiện lên ý cười.

Người đàn ông này rõ ràng là đang cười, nhưng nụ cười lại khiến người ta toàn thân phát ớn, ớn đến tận xương tủy.

Hạ Lâm giả vờ không hiểu, nhẹ nhàng phả hơi thở ấm nóng lên cằm anh, “Đấy không phải đồ cho trẻ con à? Anh mắc bệnh trẻ thơ sao?”

Dạ Tư Hàn nắm chặt xương cằm cô, ép gương mặt cô ngẩng lên nhìn thẳng vào anh.

Đau!

Đau quá!

Đúng là gã xử nam già không biết thương hương tiếc ngọc!

Dạ Tư Hàn đặt môi lên cổ Hạ Lâm cắn một cái, ý muốn in dấu răng lên đó.

Con đau bất ngờ ập đến, Hạ Lâm không kiềm được chửi đồng. Đàn ông Dạ gia đều tuổi Tuất cả đấy à?

Dạ Tư Hàn cắn lên cằm trắng nõn của cô, nhìn thấy vết máu đỏ thẫm, ngón tay thon dài liền đặt lên trên chấm chấm vết máu quệt xuống ga giường.

Hạ Lâm cuối cùng cũng không nhịn được mà lên tiếng, “Anh làm cái gì đấy?”

Dạ Tư Hàn, “Phá xử cho cô”

Hạ Lâm vẫn luôn cho rằng bản thân cô cùng tao nhã, lúc này đây đã run rẩy, “...”

Phá xử cái con khi!

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm bằng đôi đồng tử đen láy, bàn tay lớn vỗ lên mặt cô phát ra những tiếng giòn tan, “Phụ nữ muốn ngủ với tôi nhiều lắm, đến giờ vẫn chưa có ai từng thành công. Bản thân cô nên cố gắng một chút”

Hạ Lâm, “...”

Cô vẫn còn chưa đủ cố gắng à? Đã bao lần cô dai như đĩa bỏ nhào vào anh rồi?

Hạ Lâm hiện tại đột nhiên rất muốn đồ sát Dạ Tư Hàn, không còn tâm tư muốn dè anh nữa.

Dạ Tư Hàn đưa tay nắm lấy thắt lưng quân dụng nằm bên cạnh buộc hai tay cô lại với nhau rồi trói lên đầu giường. Ánh mắt anh đảo qua người cô từ trên xuống dưới, bắt đầu từ vùng cổ từ từ hôn xuống.

À không, nói chính xác hơn là đang cắn thì có!

Thẳng đến vùng bụng, động tác của anh mới ngừng lại, tay bóp lấy đùi cô.

Hạ Lâm, “...”

Chẳng lẽ anh ta bị biến thái? Thích... thích mấy thứ...!

Dạ Tư Hàn ngẩng đầu nhìn Hạ Lâm, bàn tay tách hai chân cô ra. Ánh mắt anh lại đưa lên nhìn vết thương trên cổ cô, đầu ngón tay dè lên trên, mãi cho đến khi vết thương lại rỉ máu.

Đầu ngón tay nhuộm máu di xuống, ấn lên nơi nào đó, dùng lực cọ xát.

Gương mặt Hạ Lâm đỏ ửng, “Anh làm gì đấy?”

“Dạ Tư Hàn, “Lát nữa có người đến”

Lời vừa dứt, tiếng gõ cửa đã vang lên.

Hạ Lâm nhìn về phía cửa. Nghĩ đến câu hỏi vừa rồi của anh, cô có phải Đường Uyển hay không, trong lòng đã rối rắm. Ông ngoại đến tìm cô ư? Ông ngoại đã điều tra ra Dạ gia rồi?

Dạ Tư Hàn dè cô xuống dưới thân, cơ đùi mạnh mẽ tách hai chân cô ra. Anh liếc nhìn Hạ Lâm, từ bên cạnh lôi ra một chiếc cà vạt buộc lên mắt cô, thắt nút lại phía sau đầu, rồi lại hôn lên môi cô.

Hạ Lâm còn chưa kịp lên tiếng thì môi đã bị cắn chặt, một chút âm thanh cũng không phát ra được.

Cửa mở ra, Hạ Lâm có thể nghe thấy tiếng người bước vào. Cô không nhìn thấy, cũng không có cách nào lên tiếng.

Gần như trong chớp mắt, Dạ Tư Hàn đã kéo lấy tấm chăn che đậy thân thể hai người.

Dạ Cận đi đằng trước, Dạ Tư Lăng nói bước theo sau. Hai người vừa bước vào cửa đã trông thấy rõ mồn một vết lác hồng trên đệm giường.

Dạ Cận nhẹ ho khan một tiếng rồi quay người, cứng ngắc đi ra khỏi cửa.

Dạ Tư Lăng không cam tâm, nhưng cũng không dám ở lại thêm liền theo Dạ Cận bước ra.

Giọng nói Dạ Tư Hàn khàn khàn lại lạnh tanh, "Đừng quên đóng cửa"

Dạ Tư Lăng, "..."

Đúng là không ngờ được vào lúc này hai người đó lại đang làm chuyện vận động đêm khuya!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Người trong đó là Đường Uyển?

Trans: Xiêu Xiêu

Thứ xuất hiện trên ga giường tơ tằm trắng muốt kia... Tối hôm đó không phải hai người họ đã làm rồi sao? Động tĩnh còn lớn như thế! Dựa vào mức độ ưa sạch sẽ của cậu Tư, không thể nào có chuyện không thay ga giường.

Máu trên đó...

Bóng lưng Dạ Cận dừng lại trước cửa, trầm giọng: “Đóng cửa lại”

Nghe thấy tiếng cha, Dạ Tư Lăng mới hồi thần lại đưa tay đóng cửa. Anh ta ngẩng đầu nhìn bóng lưng Dạ Cận, bước đến đứng cạnh ông.

Bên trong phòng thi thoảng vọng đến tiếng rên cuồng dã của đàn ông, cùng với hơi thở ngắt quãng của phụ nữ... Lúc giao hòa, lúc thì phân ly.

Dạ Cận đi cách xa khỏi tòa thành mới thấp giọng, “Anh lấy đâu ra tin người trong đó là Đường Uyển?”

Dạ Tư Lăng, “Con nghe Tư Yên nói vậy”

“Tư Yên?” Dạ Cận quay đầu lại nhìn Dạ Tư Lăng

Dạ Tư Lăng, “Hôm qua Tư Yên đến đây, cậu Tư đi vắng, nó nhìn thấy trên giường có một cô gái, trên thảm còn vứt một bộ đồ ngủ bằng tơ xuyên thấu rách nát”

“...”

Giọng Dạ Tư Lăng rất trầm, “Tư Yên nói cô gái đó đã hôn mê”

“...”

Dạ Cận đứng đó, mắt nhìn về phía phòng ngủ trên lầu 2, vẻ mặt hơi tối lại.

Dạ Tư Lăng lại nhẹ giọng, “Không ngờ, cậu Tư lại là người có khẩu vị nặng”

Dạ Cận vẫn im lặng, đôi mắt lạnh nhạt lóe ra tia sáng khó hiểu. Sao thằng Tư lại có quan hệ với Đường Uyển?

Tuy nói Dạ gia từ trước đến nay chẳng phải có kỳ ai, nhưng Đường Uyển lại là vị hôn thê của Hạ Lâm. Chuyện này, công dân nước A không ai là không hay biết, ông ta còn phải cho Hạ Quyết một câu trả lời xác đáng.

Trong phòng ngủ, Dạ Tư Hàn nhìn chăm chú vào chiếc đồng hồ. Qua nửa tiếng, anh mới dịch người, ánh mắt liếc qua vẻ mặt Hạ Lâm, vì hô hấp khó khăn mà đã đỏ bừng bừng.

Cô cuối cùng cũng được thở rồi!

Hạ Lâm tham lam hít thở lấy bầu không khí tươi mới, cô nhìn về phía Dạ Tư Hàn, trong đôi mắt xinh đẹp bao trùm đầy khí lạnh.

Cô đột nhiên nhấc chân, đá trực tiếp về phía gương mặt của Dạ Tư Hàn.

Dạ Tư Hàn nhấc tay, còn chưa đợi cô đá trúng, cánh tay đã bắt lấy cổ chân Hạ Lâm, ngăn chặn lại động tác kế tiếp của cô.

Một bên chân khác của Hạ Lâm cong lên, tập kích về phía vùng háng của Dạ Tư Hàn. Dạ Tư Hàn lại đưa tay đỡ lấy, đè đầu gối cô xuống mặt giường. Hạ Lâm giãy dụa, hai chân giống như bị buộc chặt, không có cách nào động đậy được.

Dạ Tư Hàn cúi đầu nhìn Hạ Lâm.

Hạ Lâm hít thở sâu một hơi, miệng nhắm thẳng về phía cánh tay anh mà cắn.

Dạ Tư Hàn cau chặt hai hàng lông mày, tay buông khỏi cổ chân, di chuyển đến cổ tay của cô, đè cô về phía đằng sau.

Hạ Lâm gật dừ, “Tên khốn kiếp, anh với tôi chưa xong đâu”

Dạ Tư Hàn thẳng lưng, chỉnh đốn lại quần áo, giọng nói rất trầm, “Ngoan chút đi, trừ khi cô muốn bị Dạ Tư Lăng đưa đi ngay bây giờ”

Hạ Lâm vẫn muốn chửi đổng, nhưng khi nghe đến ba chữ Dạ Tư Lăng liền an tĩnh trở lại.

Cô nhìn Dạ Tư Hàn.

Anh đứng dậy, trên người anh mang bộ đồ lót quần dụng, cúc áo mở vài nút, lộ ra phần cổ màu lúa mạch. Chiếc quần quần màu xanh thẫm phẳng phiu gọn gàng bao bọc lấy đôi chân thẳng tắp.

Mặc dù chỉ là một bộ đồ đơn giản, nhưng khi khoác lên cơ thể vai rộng eo nhỏ của anh lại trở nên vô cùng hoàn mỹ, giống như hàng Limited trên thế giới, đặc biệt vô cùng.

Ngón tay thon dài của Dạ Tư Hàn bóp chặt khuy áo, anh quay người ra khỏi phòng ngủ, đưa tay đóng cửa lại.

Hạ Lâm lặng người nhìn theo bóng anh. Đúng là đáng người khiến người ta chảy nước miếng. Nếu như đề được anh, trải nghiệm nhất định không gì sánh bằng.

.....

Dạ Tư Hàn ra khỏi cửa, nhìn về phía Dạ Cận cùng Dạ Tư Lăng.

Dạ Cận khẽ ho khan một tiếng, thấp giọng, “Người trong đó là Đường Uyển?”

Dạ Tư Hàn, “Không phải”

Dạ Cận, “Vậy đó là...”

Ánh mắt Dạ Tư Hàn lạnh lẽo quét qua người Dạ Tư Lăng, “Là một người phụ nữ muốn ngủ với con”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Nhẹ nhàng thôi

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Cận vừa định lên tiếng, nghe thấy lời Dạ Tư Hàn nói xong liền bị sặc. Ông ho khan vài tiếng rồi nhìn về phía cậu con trai thứ tư.

Dạ Tư Hàn tay nắm lấy nút khuy áo trên cổ áo, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt, dường như vừa rồi không xảy ra bất kỳ chuyện gì.

“Qua đây” Dạ Cận thu hồi lại ánh mắt, sai bước bước về phía một căn phòng. Ngoài nói như vậy ra, ông cũng thực sự không biết nên nói gì thêm nữa.

Dạ Tư Hàn và Dạ Tư Lăng theo sau bước vào.

Dạ Cận ngồi lên chiếc sofa bằng nhung thiên nga, dáng người cao lớn trũng xuống, tay ông mở một chiếc hộp xì gà. Rút một điếu, chiếc bật lửa trong tay phun ra ánh sáng xanh.

Ông nhìn về phía Dạ Tư Hàn, “Người phụ nữ trong phòng anh là ai?”

Dạ Tư Hàn, “Là người phụ nữ muốn ngủ với con”

Dạ Cận nhả ra một làn khói, ánh mắt đăm đăm, “Họ tên”

Dạ Tư Hàn, “Không cần thiết”

Dạ Tư Lăng đứng bên cạnh góp một câu, “Ba hỏi cậu cũng là quan tâm cậu, sao có thể nói là không cần thiết”

Dáng người Dạ Tư Hàn thẳng như cán bút, tay buông ra khỏi nút áo, mắt nhìn Dạ Tư Lăng, “Vết thương trên tay đã đỡ chưa?”

Sắc mặt Dạ Tư Lăng hơi biến, “Không sao rồi”

Dạ Cận nghe thế, ánh mắt liếc qua mặt hai người, “Vết thương nào?”

Dạ Tư Lăng nhìn Dạ Cận, “Ba, diễn tập thực chiến, không cẩn thận nên cánh tay bị thương thôi ạ”

Dạ Cận, “Ồ, là vậy à?” Lời vừa dứt, ông đã nhìn Dạ Tư Hàn.

Dạ Tư Hàn nhìn Dạ Tư Lăng, “Anh không nói, tôi còn cho là con gái nhà ai đã cắn anh đấy”

Dạ Tư Lăng cười không thành tiếng, “Sao thế được chứ”

Dạ Cận lại nhả ra một vòng khói, nói với Dạ Tư Lăng, “Từ nay hãy kiểm điểm lại cách sống đi, đừng để Hạ Quyết vì chuyện này mà mời ta uống cà phê”

Dạ Tư Lăng, “Ba, con biết rồi”

Dạ Cận hừ nhẹ một tiếng, “Ta nghĩ anh còn chưa biết đâu”

Dạ Tư Lăng, “...” Anh ta lặng im đứng một bên.

Dạ Cận nhìn về phía Dạ Tư Hàn, “Là con gái nhà ai, sao không thể nói được”

Dạ Tư Hàn, “Không cần thiết đâu ba”

Ngón tay kẹp xì gà của Dạ Cận hơi rung lên, “Cái gì mà không cần thiết? Ngủ với con gái mà người ta rồi còn không có ý định chịu trách nhiệm sao?”

Dạ Tư Hàn, “...”

Giọng Dạ Cận lại trầm thấp, “Mấy tháng nữa thôi là anh tròn 20 rồi. Lúc làm lễ trưởng thành, không chỉ cần tuyên bố quyền thừa kế vương vị của anh, mà vị trí vương phi cũng cần phải quyết định ngay lúc đó. Miễn cho nhiều người nhớ thương”

Dạ Tư Hàn, “Vẫn còn hơn hai tháng, đến lúc đấy hãy nói. Ba, không còn sớm nữa, người đi nghỉ sớm đi”

Dạ Cận, “...”

Dạ Tư Hàn quay người ra cửa, trở lại phòng ngủ.

Điếu xì gà trong tay Dạ Cận rơi xuống nền thảm, về mặt vô cùng không vui.

Dạ Tư Lăng cẩn thận nhìn sắc mặt ông, “Ba, cậu Tư càng ngày càng tệ quá”

Dạ Cận đứng dậy, dấm lên đầu lọc trên mặt thảm, “Anh thì không?” Ông nhấn mạnh âm cuối, trong lời nói mang theo sự uy nghiêm.

Dạ Tư Lăng ngậm miệng, không dám nói gì nữa.

Dạ Cận ra khỏi phòng nhìn theo bóng lưng Dạ Tư Hàn. Ông nhớ đến lời thằng Ba nói lúc trước, Tư Yên vào phòng thấy một người phụ nữ đang hôn mê. Sắc mặt ông hơi mất tự nhiên, nói lời sâu xa, “Anh nhiều năm trong quân đội, thể lực đừng mạnh. Con gái nhà người ta đơn bạc yếu ớt, đừng có quá mức”

Dạ Tư Hàn ngừng bước, quay đầu nhìn Dạ Cận.

Dạ Cận, “Nhẹ nhàng thôi, đừng quá nhiều lần”

Dạ Tư Hàn, “Lần đầu tiên khó tránh mất kiểm chế, sau này sẽ tốt thôi”

Dạ Cận, “...” Hai cha con ông đang nói chuyện gì thế! Có vẻ rất không đúng đắn! Dạ Cận nhắc chân, đi khỏi tòa thành.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Tự mình báo tên

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn quay lưng nhìn Dạ Tư Lăng vừa đi ra khỏi căn phòng.

Dạ Tư Lăng cảm nhận được ánh mắt của anh, bước chân cũng không dừng lại, tiếp tục nói gót đi theo Dạ Cận.

Ra khỏi tòa thành, anh ta mới khẽ cất tiếng, "Ba, cậu Tư..."

Dạ Cận quay đầu nhìn Dạ Tư Lăng, cả người toát ra vẻ không vui, "Làm sao, chẳng lẽ con trai Dạ Cận ta lại không bằng một tên bê đê?"

"..." Dạ Tư Lăng mất tự nhiên, không nói gì nữa.

Đệ nhất công tử, đúng thực là vẫn còn được gọi là đệ nhất bê đê, bởi vì có một lần Hạ Lâm từng trang điểm đánh son.

Từ đó, trong miệng đàn ông, tên đó liền biến thành đệ nhất bê đê.

Dạ Cận, "Cho dù có là Đường Uyển, Tư Hàn thích thì cho nó ngủ"

.....

Dạ Tư Hàn trở lại phòng ngủ nhìn Hạ Lâm.

Hạ Lâm liếc anh, "Cha anh bảo anh nhẹ nhàng chút, tần suất cũng ít chút"

Dạ Tư Hàn ngồi trên chiếc sofa bằng nhung đen tuyền. Cả người anh lún xuống, ánh mắt nhìn Hạ Lâm. Khẽ nheo mắt lại, ngón tay thon dài rơi trên chiếc trà kỷ bằng thạch cao trắng, gỗ nhẹ.

Hạ Lâm, "..."

Anh ta.. anh ta có ý gì?

Dạ Tư Hàn, "Tự mình báo tên"

Hạ Lâm nhìn khuôn mặt lạnh băng xa cách của người đàn ông, mặt mày cười một tiếng, giọng nót ướn ắt, "Muốn biết tên tôi thật à"

Dạ Tư Hàn không lên tiếng.

Hạ Lâm nở nụ cười mỹ lệ như hoa, "Người ta họ Đê"

Đôi lông mày tuấn lãng nhíu lại, khóe mắt khẽ lườm Hạ Lâm. Dạ Tư Lăng chỉ vì cô ta mà dám dẫn cha đến đây.

Hạ Lâm đánh giá về mặt anh, nụ cười càng sâu, giọng nói càng nhẹ, "Tên là Chết Anh"

Đê... Chết Anh?

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, ánh mắt nhìn thẳng vào mặt cô, thật lâu không di dời.

Hạ Lâm, "Không tin à?"

Dạ Tư Hàn đứng lên, "Cô còn chưa có bản lĩnh đó"

Hạ Lâm, "Ha, là lừa hay ngạo, thử hàng mới biết*"

*Ý nàng ý là: Bản lĩnh chị thế nào, chú cứ chống mắt lên mà xem

Dạ Tư Hàn bước đến gần bóp lấy cánh tay Hạ Lâm. Anh nhìn cô trong cự ly gần, ánh mắt thâm thúy, có tia sáng lạ như có như không vụt qua.

Hạ Lâm áp vào người anh, "Bị tôi mê hoặc rồi?"

Dạ Tư Hàn, "..."

Hạ Lâm, "Tôi đẹp không?"

Cô nhìn Dạ Tư Hàn, bản thân cũng coi như đã từng tiếp xúc với vô số đàn ông, nhưng lại không thể hiểu nổi người đàn ông trước mắt.

Dạ Tư Hàn đột nhiên vươn tay ôm chặt lấy eo cô ép sát vào người mình, bờ môi mỏng áp lại, khẽ cười, "Tôi đã cứng rồi, còn làm em đến hôn mê, em nói xem?"

Hạ Lâm, "..."

Trước giờ chưa từng gặp tên đàn ông nào thế này! Lúc trước còn lạnh lùng hết như chui ra từ hầm băng, giờ lại như kiểu bị ma nhập? Cô luôn cảm thấy bên trong nụ cười của anh ta có chứa thứ gì đó rất lạ.

Dạ Tư Hàn, "Từ nay về sau, em ở lại đây, ngủ cùng giường với tôi"

Hạ Lâm cười rộ lên, "Sau này tôi ngủ giường anh?"

Dạ Tư Hàn dời tay, quay người bước vào phòng tắm.

Hạ Lâm nhìn chăm chăm lên bóng lưng anh, "Không phải vừa nãy vận động quá độ à? Người ta cũng vã hết mồ hôi rồi...."

Dạ Tư Hàn quay đầu nhìn Hạ Lâm.

Hạ Lâm chủ động nịnh nọt, "Cùng tắm nha"

Dạ Tư Hàn thuận tay đóng cửa phòng tắm lại ngay trước khi cô kịp bước vào.

Hạ Lâm nhìn cánh cửa đóng sầm trước mặt, hừ nhẹ, "Đàn ông kiểu gì đây, thứ dài như thế hóa ra cũng chỉ là đồ trang trí"

Dạ Tư Hàn ở bên trong nghe rất rõ ràng.

Tư Đồ đến giờ vẫn chưa tra ra được lai lịch cô ta, thân phận cô ta càng ngày càng trở nên thần bí.

Nếu như thực sự là Đường Uyển, liệu cô ta có đáng giá để điều động binh lực, phô trương thanh thế lớn đến thế?

Rõ ràng không thể! Nhưng...

Anh nhìn về phía cửa phòng tắm, rốt cuộc mọi chuyện có quan hệ gì với người phụ nữ luôn miệng đòi ngủ với anh ngoài kia?

.....

Nửa tiếng sau, anh bước ra khỏi phòng tắm, trên người chỉ quấn một chiếc khăn, thẳng lưng ngồi lên đầu giường lau tóc.

Hạ Lâm, "Người ta giúp anh nhé"

Dạ Tư Hàn không nhìn cô, nhưng cơ thể lại vuron ra bóp lấy cổ tay cô kéo lại gần.

Dạ Lâm còn chưa phản ứng lại thì cả người đã ngã vào lòng anh. Nói chính xác hơn là, mặt cô hoàn toàn úp vào một nơi nào đó của Dạ Tư Hàn!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Cô ta rốt cuộc có thân phận gì?

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn ấn chặt lên mái tóc dày của Hạ Lâm, cúi đầu, "Lần nào cũng dùng một chiêu, không thấy chán?"

Hạ Lâm lý sự, "Không chán!"

Cô chỉ dùng một chiêu thôi à? Rõ ràng là anh ta chủ động kéo cô đến! Tên đàn ông đáng ghét!

Cô định bò dậy, nhưng bàn tay Dạ Tư Hàn lại đột nhiên ấn mạnh. Hạ Lâm lập tức không thể động dậy thêm chút nào nữa.

Những ngón tay thon dài của anh đan vào mái tóc ngắn của cô, "Thật sự muốn ngủ với tôi?"

Hạ Lâm, "Phí lời!" Vừa nói xong, hơi thở của cô toàn bộ đã đánh úp vào nơi nào đó!

Dạ Tư Hàn chụp lấy cổ tay Hạ Lâm. Cô hít một hơi lạnh, cảm nhận được nơi cổ tay dường như sắp gãy ra.

Đôi đồng tử sắc lạnh của anh nặng nề quét qua cơ thể cô. Tay đột nhiên dùng sức vứt cả người cô lên giường.

Hạ Lâm ngẩng đầu nhìn anh, "Làm gì đó!"

Dạ Tư Hàn đề lên trên, ánh mắt nhìn thẳng vào cô, vẻ mặt kiêu ngạo, "Em nói xem"

Hạ Lâm nhìn anh.

Đôi môi mỏng của Dạ Tư Hàn khẽ nhếch, lạnh lùng thăm vào tận xương, "Như mong muốn của em"

Hạ Lâm, "Tôi muốn ở trên..."

Dạ Tư Hàn, "Em không chịu được"

Hạ Lâm, "... " Có cần cường điệu thế không?

Tuy rằng cả người Dạ Tư Hàn đè lên cô, nhưng động tác lại vẫn giữ nguyên, "Nhưng tôi có điều kiện, đó là hãy đá tên hôn phu bê đê của em"

Hạ Lâm, "... "

Tên hôn phu bê đê! Anh ta đang chửi ai hả?

Cô giận dữ nhìn chằm chằm Dạ Tư Hàn.

"Không đồng ý?" Giọng nói của anh rất thấp, ngữ điệu cũng rất nhẹ.

Bản tôn đang ở đây, bị chửi bê đê còn đồng ý được ăy à?

Hạ Lâm cố gắng duy trì phong độ, "Tôi nói rồi, tôi không phải Đường Hoàn. Cho dù có là thuốc*, tôi cũng là thuốc bọc thịt. Tôi thích ăn thịt"

*Giải thích lại: Đường Hoàn: Thuốc bọc đường

Dạ Tư Hàn lạnh nhạt quét mắt nhìn Hạ Lâm, "Tôi chỉ cho em một cơ hội, nên thận trọng mà suy nghĩ rồi trả lời tôi"

Hạ Lâm nhìn Dạ Tư Hàn, chợt nghĩ đến việc cô còn chưa có kế hoạch thoát thân khỏi Dạ gia. Theo cách nói của Hạ Thù, sau khi giải trừ Cổ sẽ mất đi trí nhớ. Ít nhất trước khi mất trí nhớ cô cũng phải liên lạc được với ông ngoại!

Ánh mắt khóa trên người anh, nụ cười chợt rực rỡ, "Ngại quá, anh làm ơn xuống đi, đột nhiên người ta không muốn ngủ với anh nữa!"

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm.

Hạ Lâm cũng không phản kháng, "Nếu như muốn cưỡng bức thì cứ việc tiếp tục"

Dạ Tư Hàn bóp chặt xương cằm Hạ Lâm, "Lạt mềm buộc chặt?"

Hạ Lâm nhìn anh, đôi đồng tử xanh lam trong suốt vô hại, "Anh nói thế nào thì là thế đó"

Dạ Tư Hàn, "Đừng quá kiêu ngạo" Nói rồi anh dịch người nằm sang một bên, với tay tắt đèn tường.

Trong lòng Hạ Lâm hơi nóng lên, cũng may cô còn nhớ đến chuyện này. Trước đây một lòng cứ nghĩ đến chuyện giải cổ nên không suy nghĩ quá nhiều.

Trong màn đêm, nghe tiếng thở say giấc của người đàn ông, Hạ Lâm cẩn thận tính toán. Phải làm sao để có thể ngay lần đầu ngủ với anh ta liền có thể xuất hiện trong tầm mắt của ông ngoại, khiến ông thuận lợi đưa được cô đi?

.....

Ngày hôm sau, khi Dạ Tư Hàn tỉnh dậy, không ngoài dự đoán, Hạ Lâm đã "ngủ" mất rồi.

Ngồi dậy nhìn người bên cạnh, anh nhấc tay vỗ vỗ lên mặt cô. Chẳng khác gì người thực vật, không chút phản ứng. Dạ Tư Hàn ngồi một bên mặc quần áo.

Chuông điện thoại vang lên, là Tư Đồ. Hạ Tư Hàn một tay nhấc điện thoại, một tay mặc áo sơ mi, tra cúc áo. Ngón tay màu lúa mạch rơi trên màu áo trắng tinh, quả nhiên là cảnh đẹp ý vui.

Mỗi một động tác đều tao nhã cao quý, tựa như cảnh quay nghệ thuật đặc tả trong những bộ phim điện ảnh.

Tư Đồ, "Bên Tam thiếu có rất nhiều người không hay biết gì, ngoại trừ sỹ quan Chu. Những người biết chuyện còn lại đều đã vĩnh viễn ngậm miệng"

Dạ Tư Hàn đứng dậy đi đến trước hiên. Bên trong vườn hoa tư nhân nhà họ Dạ, những loài hoa cỏ cùng cây cỏ thụ danh quý đều thu vào trong tầm mắt.

Anh không nói gì, nhớ đến tình hình đêm đó. Dạ Tư Lăng vì người phụ nữ trên giường kia mà dám xông đến đây, không sợ bị anh bắn chết...

Cô ta... rốt cuộc có thân phận gì?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Điều tra cô ta

Trans: Xiêu Xiêu

Thật lâu không nghe thấy tiếng trả lời, Tư Đồ vô cùng cẩn thận lên tiếng, "Tứ thiếu, huynh đang nghe không?"

Dạ Tư Hàn cất lời nhàn nhạt, "Luong cậu càng ngày càng cao rồi"

Tư Đồ, "... " Nói gì thì nói, sao cứ phải công kích kèm theo tiền đồ cá nhân thế nhỉ?

Đáy mắt Dạ Tư Hàn thêm thâm thúy, "Còn tra được gì nữa không?"

Tư Đồ, "Người chạy ra từ suối nước nóng, Chu sỹ quan còn chuẩn bị một căn phòng, có lẽ là Tam thiếu định cùng người đẹp vui đêm xuân"

Dạ Tư Hàn trầm giọng, "Tiếp đi"

Tiếp đi?

"Hết rồi, chỉ vậy thôi ạ!"

Dạ Tư Hàn quay đầu liếc nhìn Hạ Lâm, "Đêm xuân chưa thành sao?"

Tư Đồ cười cười, "Chuyện này đệ cũng không biết, huynh không phải đã đích thân kiểm tra à?"

Lời vừa dứt, không gian đột nhiên an tĩnh. Cậu ta tự nhận thấy mình lỗ lòi, ngay cả hít thở cũng không dám hít thở quá mạnh.

Dạ Tư Hàn ngắt máy, lại gọi sang cho Trình Ngôn Khoản, "Có tin tức gì quan trọng không?"

Trình Ngôn Khoản, "Thưa không"

Dạ Tư Hàn im lặng một lúc rồi mới lên tiếng, "Đưa tất cả tin tức liên quan đến Đường Uyển qua cho tôi"

"Bây giờ sao?"

"Ngay bây giờ"

.....

Nửa tiếng sau, Trình Ngôn Khoản đã đóng gói tất cả tư liệu bên quân đội điều tra ra được gửi cho Dạ Tư Hàn.

Anh ngồi trên sofa, nhìn màn hình notebook. Từ đầu đến cuối đều không nhìn ra được chỗ nào không thích hợp. Dạ Tư Hàn gửi lại một email, "Tiếp tục điều tra, tra xem chuyện có liên quan gì đến Dạ Tư Lăng"

Trình Ngôn Khoản, "Đã rõ, Dạ đại úy"

Dạ Tư Hàn lật lại trang thứ nhất trong tư liệu về Đường Uyển, một tay đặt lên bàn phím, ngón tay dài khẽ lướt, dừng lại ở vị trí tấm ảnh, phóng to lên.

Mấy giây sau, anh quay đầu nhìn Hạ Lâm trên giường, nhắc máy gọi điện cho Tư Đồ, "Tối nay hẹn Đường Thiên rạng sáng ngày mai gặp ở phòng tiếp khách số 1"

Tư Đồ, "Rõ, Tứ thiếu của đệ"

Dạ Tư Hàn, "Thu lại hai chữ "của đệ" đi"

-----Rạng sáng

Hạ Lâm vừa tỉnh lại liền trông thấy một bộ lễ phục nằm trên giường, nhất thời lệ nóng quanh tròng. Cuối cùng cô cũng có quần áo để mặc rồi!

Không phải nhầm đó chứ, cái này là chuẩn bị cho cô à?

Hạ Lâm đứng dậy, không nhìn thấy Dạ Tư Hàn. Cô mặc xong lễ phục liền xuống giường, đi đến phía trước tấm gương hoa hồng thếp vàng phục cổ.

Lễ phục rất vừa người, tựa như được đặt may riêng cho cô vậy.

Vừa nghiêng đầu liền nhìn thấy đôi giày cao gót nằm ở trước cửa. Hạ Lâm bước đến đi thử. Rất vừa chân, khéo léo đúng từng li.

Cô cúi đầu nhìn đôi giày thủy tinh, vừa tao nhã xinh đẹp lại vừa cao quý, vô cùng phù hợp với thẩm mỹ của cô.

Vừa đi một bước, điện thoại trên giường liền vang lên.

Cô quay đầu nhìn lại, là điện thoại của Dạ Tư Hàn?

Hạ Lâm đi đến bên giường cầm điện thoại lên, nhìn thấy là một dây số lạ, không biết có nên nhận máy hay không.

Ngay vào lúc cô đang hơi thất thần, màn hình đột nhiên hiện lên một dòng tin nhắn, "Nhận máy"

Hạ Lâm cắn môi nhận cuộc gọi, bên tai lập tức vang lên giọng nói của Dạ Tư Hàn, "Chỉnh trang xong chưa?"

Giọng nói quen thuộc, nhàn nhạt nhưng vẫn lạnh lùng như cũ.

Hạ Lâm, "... Anh ta định làm gì?"

Dạ Tư Hàn, "Xuống lầu, Tư Đồ đang đợi em bên dưới"

Hạ Lâm nhớ đến việc đêm qua vẫn chưa nghĩ được ra cách rời khỏi nơi này một cách êm thấm, cô nhẹ giọng hỏi, "Đi đâu vậy?"

Dạ Tư Hàn, "Đến rồi sẽ biết"

Hạ Lâm vẫn muốn hỏi thêm nhưng điện thoại đã ngắt ngay sau đó. Cô nắm chặt điện thoại, nhấn một dây số nhìn một lúc, cuối cùng vẫn buông bỏ ý định gọi điện cho ông ngoại.

Đây dù sao cũng là điện thoại của anh ta. Cô làm gì, chắc chắn anh ta sẽ lập tức nắm được. Cô lúc này không nhất thiết phải mạo hiểm như vậy.

Hạ Lâm vào phòng tắm, bên trong có tất cả sữa rửa mặt, kem dưỡng da và đồ trang điểm của một thương hiệu xa xỉ được chuẩn bị riêng cho cô.

Sau nửa tiếng, Hạ Lâm đếm lẻ bước xuống tầng 1.

Tư Đồ đứng trước chiếc xe Lincoln thân dài, có vẻ như đã đợi rất lâu.

Cô nhìn Tư Đồ, thuận miệng hỏi, "Chúng ta đi đâu vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hi, Darling, chào buổi tối

Trans: Xiêu Xiêu

Tư Đồ im lặng mở cửa xe.

Hạ Lâm cười cười nhìn cậu ta, đôi mắt xinh đẹp không vì cách kẻ mắt giản đơn mà mất đi sự quyến rũ động lòng người.

Tư Đồ sợ bản thân lại bị phụt máu mũi nên vội vã nhắm mắt lại, "Xin cô đừng nhìn tôi như vậy"

Ngón tay mảnh khảnh của Hạ Lâm rơi trên khuôn mặt rần rori của Tư Đồ, vuốt qua vuốt lại, "Tứ thiếu nhà cậu tên gì?"

Tư Đồ đứng đó mếu máo, đây là loại phụ nữ gì vậy!

Hạ Lâm buông lời chọc ghẹo, "Nói đi mà"

Tư Đồ sợ nếu tiếp tục thế này bản thân sẽ rất thê thảm nên vội nói: "Dạ Tư Hàn"

Ngón tay cô buông khỏi mặt Tư Đồ, "Hàn trong Hàn Lãnh (lạnh lẽo)?"

Tư Đồ trả lời khô không khóc, "Phải"

Hạ Lâm không nói gì thêm, lên xe, ngẩng nhìn bên ngoài từ ô cửa kính màu đen.

Tư Đồ leo lên vị trí ghế lái, trong lòng hoảng hốt. Tứ thiếu cũng không dặn là không được nói, chắc là cậu không làm gì sai đúng không?

Hạ Lâm ngồi ghé sau, nhẹ giọng lặp đi lặp lại "Dạ Tư Hàn", ánh mắt chuyên cú nhìn tư dinh nhà họ Dạ, quan sát địa hình.

Tư Đồ liếc nhìn Hạ Lâm qua kính chiếu hậu, tay đánh vô lăng về hướng nhà khách chính phủ.

Xe đến nơi dần dần dừng bánh, Hạ Lâm hơi kinh ngạc.

Nhà khách chính phủ!

Đây là nơi tổ chức các hoạt động đối ngoại quan trọng của nước A, cũng là nhà khách cấp cao, nơi cha thường dùng để tiếp đón nguyên thủ các quốc cùng các vị khách quan trọng.

Anh ta... anh ta bảo cô đến đây làm gì? Đột nhiên muốn chạy trốn quá đi!

Nhưng cửa xe đã mở ra, một bóng người quen thuộc rơi vào tầm mắt.

Cô đưa bàn tay trắng nõn như ngọc ra, "Hi, Darling, chào buổi tối"

Ánh mắt Dạ Tư Hàn khóa trên gương mặt cô, thật lâu sau mới thấp giọng, "Chào buổi tối"

Anh đưa tay nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn, đặt trong lòng bàn tay.

Hạ Lâm xuống xe ngẩng đầu nhìn anh. Đây là lần đầu tiên cô thấy anh mặc âu phục. Hơn nữa còn là âu phục cắt may thủ công, form áo bó người tối màu, khiến dáng người khẳng khiu của người đàn ông trở nên vô cùng tinh tế. Chiếc quần âu phẳng phiu ôm lấy đôi chân thon dài rắn chắc của anh, càng khiến người ta hít thở không thông.

Dạ Tư Hàn, "Ban đêm nhìn không đủ, đến giờ vẫn muốn nhìn?"

Hạ Lâm hồi thần, ngẩng đầu nhìn anh, "Chẳng phải còn chưa ăn được sao? Ăn được rồi sẽ chẳng còn hứng thú gì nữa thôi"

Tư Đồ, "... Hai người đang xem tôi là người vô hình đấy à?"

Nghĩ đến việc nửa tiếng trước chính cậu đã bị bà cô này đùa bỡn, đột nhiên cảm thấy con đường phía trước sao u ám quá!

Cậu cúi thấp đầu, ánh mắt đảo qua xung quanh, không dám nhìn về phía Tư thiếu và Hạ Lâm. Mãi đến khi tiếng bước chân xa dần, Tư Đồ mới ngẩng đầu, hai người kia đã bước vào bên trong nhà khách chính phủ.

.....

Dạ Tư Hàn ôm eo Hạ Lâm. Hạ Lâm khoác tay Dạ Tư Hàn, "Anh không biết eo phụ nữ là vị trí nhạy cảm ư?"

Dạ Tư Hàn không nhìn cô, đôi chân dài nam tính vẫn sải bước về phía phòng tiếp khách số 1.

Hạ Lâm, "Hiện giờ thân phận người ta là gì đó? Bạn gái ư?"

Dạ Tư Hàn, "..."

Anh đang xem lời tôi nói là không khí đấy à? Nghĩ đến người đàn ông này lúc trước còn gọi cô là tên bê đê, Hạ Lâm không nhịn được nghiêng răng, "Dạ Tư Hàn!"

Dạ Tư Hàn dừng bước quay đầu qua, đôi đồng tử đen láy rơi trên khuôn mặt cô, "Sao em biết"

Hạ Lâm cười, "Tôi biết xem bói đó"

Đôi mắt xanh lam của Hạ Lâm nghênh đón ánh mắt anh, "Tôi vừa gieo một quẻ, Dạ Tư thiếu gần đây vướng phải vận đào hoa, nếu như bỏ lỡ, trong vòng ba năm sẽ trở thành hòa thượng bị cấm dục"

Dạ Tư Hàn khẽ cất giọng nói quyến rũ, lại vô cùng thần bí, "Em đang ngầm nhắc tôi đêm nay phải dùng cường lực?"

Hạ Lâm nhìn Dạ Tư Hàn, ánh mắt lấp lánh câu hồn đoạt phách, giọng nói lại hung ác, "Cho dù đêm nay anh không cưỡng tôi, tôi cũng sẽ cưỡng anh!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27. Nhân vật

Trans: Xiêu Xiêu

Bàn tay Dạ Tư Hàn từ vùng eo Hạ Lâm lướt lên trên áp lên gáy cô, ngón cái từ sau vành tai vuốt lên đôi má. Tay anh dùng lực một cái ép cô ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào mắt anh.

"Chơi lạt mềm buộc chặt đủ chưa?"

"Đêm qua là đêm qua, hôm nay là hôm nay, không giống nhau"

Hạ Lâm nhìn Dạ Tư Hàn. Hai gương mặt rõ ràng chỉ cách nhau trong gang tấc, dường như chỉ một giây sau sẽ quyen lấy nhau, nhưng không khí lại chẳng có chút mập mờ.

Ánh mắt Dạ Tư Hàn rơi trên mặt cô hồi lâu rồi mới buông tay. Bàn tay lớn lại siết lấy eo cô mạnh mẽ.

Hạ Lâm đánh lên người Dạ Tư Hàn rồi khoác lên tay anh một lần nữa, "Tứ thiếu, ngài đừng thô lỗ như vậy được không hả?"

Bờ môi mỏng của Dạ Tư Hàn khẽ động, "Có những lúc, tôi sẽ càng thô lỗ hơn"

Lời vừa dứt, anh đã sải bước vào trong phòng tiếp khách số 1.

Hạ Lâm vốn còn đang nhìn Dạ Tư Hàn, đột nhiên nghe thấy một giọng nói quen thuộc, cô quay đầu lại...

Ông ngoại? Dạ Tư Hàn muốn làm gì?

Tuy rằng trong lòng cô đang sóng to gió lớn, nhưng vẻ mặt lại chẳng có lấy chút dao động.

Từ nhỏ cô đã có một thầy giáo là chuyên gia tâm lý học dạy dỗ đề cao năng lực khống chế tâm trạng. Càng là vào những lúc tình thế nguy nan, trong lòng cô lại càng bình tĩnh, trên mặt không lộ biểu tình, điềm nhiên như mặt nước.

Đương nhiên là trừ lúc không đề được gã xử nam già bên cạnh ra.

So ra như vậy, chắc hẳn sẽ có người có năng lực khống chế tâm lý tốt hơn cô? Ví dụ như anh ta.

Nghĩ đến bản thân cô mới 18 tuổi, thế cũng rất không tồi rồi! Chắc hẳn anh ta lớn hơn cô nhỉ? Lớn tổng chừng như thế cũng không thể quá vô dụng!

Nghĩ đến đây, trong lòng cô được an ủi thêm phần nào.

Dạ Tư Hàn nhìn Đường Thiên, "Chào Đường lão"

Anh liếc mắt nhìn Hạ Lâm, rồi lại nhìn cánh tay đang khoác lên tay anh.

Hạ Lâm mỉm cười, buông tay.

Dạ Tư Hàn đưa tay ra bắt tay với Đường Thiên, giọng nói âm vang rõ ràng, "Sau này cháu sẽ tiếp nhận chuyện của em Đường. Hôm nay tìm ông, là muốn tìm hiểu rõ thêm thông tin về em nhà"

Chính ngay vào lúc hai người bước vào cửa, Đường Thiên đã nhận ra Hạ Lâm. Là Nha Nha, không nhầm được.

Nhưng nhìn con bé dường như không quen biết ông, ông cũng không dám đề lộ ra chút bất thường.

Đợi đến lúc Dạ Tư Hàn buông tay, ngồi xuống, ông mới dám ngồi xuống theo. Ánh mắt ông dõi theo Hạ Lâm, "Vị này phải chăng là vị hôn thê của Tứ thiếu?"

Dạ Tư Hàn không lên tiếng, đôi môi mỏng cong lên nhìn Hạ Lâm, đôi đồng tử trở lên sáng lạn.

Hạ Lâm nhìn Đường Thiên, "Cháu chỉ ngủ cùng giường với anh ấy thôi ạ"

Ngủ cùng?

Về mặt Đường Thiên suýt chút nữa sập đổ, ông hồi thần lại, gắng gượng giữ bình tĩnh, cười khan, "Không ổn rồi, ông già này đã già quá rồi, thực hâm mộ bọn trẻ các anh chị"

Ánh mắt Dạ Tư Hàn dời khỏi người Hạ Lâm, nhìn Đường Thiên, "Tư liệu cháu cần, Đường lão có mang theo không?"

Đường Thiên, "Có mang"

Ông nhìn Dạ Tư Hàn. Trước nay ông chưa từng hay biết Dạ gia còn có một vị Tử thiếu này! Lần này là lần đầu nghe nói, cũng là lần đầu gặp mặt.

Dạ Cận giao chuyện Nha Nha mất tích cho người con trai chưa từng lộ mặt giải quyết, đây là ý định để người này tham gia hai giới quân chính? (Quân sự và chính trị) Nhưng Nha Nha vừa nói hai người ngủ cùng nhau! Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Ông đột nhiên hồ đồ không thôi!

Dạ Tư Hàn nhận lấy tài liệu, ngồi trên ghế lật từng trang, động tác vô cùng thông dong ưu nhã.

Đường Thiên nhìn Hạ Lâm.

Ánh mắt cô cũng đặt lên người anh, không cho Đường Thiên bất kỳ thông tin nào. Dạ Tư Hàn đêm nay đưa cô đến đây, rõ ràng là có ý thăm dò. Nhưng hôm nay cô còn chưa hiểu rõ về anh ta nên không dám hành động bừa bãi. Cô sợ mình chết rồi cũng không rõ chết thế nào!

Dạ Tư Hàn xem xong liền đứng dậy, "Nếu có tin tức, cháu sẽ báo cho ông"

Đường Thiên, "Vất vả cho cháu quá"

Dạ Tư Hàn kéo ghế. Hạ Lâm cũng nói bước theo sau. Động tác uyển chuyển nhẹ nhàng tựa như hồ điệp quẩn lên cánh tay anh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Giống, mà cũng không

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn cúi đầu nhìn Hạ Lâm.

Hạ Lâm nghênh đón ánh mắt anh, "Vị vừa rồi là ông ngoại của tên bê đê kia à?"

Dạ Tư Hàn chăm chú vào biểu cảm trên mặt cô, trả lời nhàn nhạt, "Ừm"

Cô vẫn nhìn anh, nhưng không thể đoán ra được nông sâu, "Đường Uyển kia giống tôi lắm ư?"

Dạ Tư Hàn, "Giống, mà cũng không"

Hạ Lâm mềm mại cười một tiếng, "Thế rốt cuộc là giống hay không?"

Dạ Tư Hàn dời ánh mắt, giọng nói điềm nhiên như nước, "Ít nhất cô ta không suốt ngày chỉ nghĩ đến việc dè dặt tôi như em"

Hạ Lâm, "Đương nhiên, người mà người ta muốn dè dặt là tên bê đê kia kia"

Hai người ta khỏi cửa, bóng dáng dần xa. Đường Thiên đi phía sau nghe hai người nói chuyện. Nha Nha vì sao lại cùng xuất hiện với Dạ Tư Hàn? Dạ Tư Hàn kia liệu có nhận ra con bé không?

.....

Ra khỏi nhà khách chính phủ, Tư Đồ đứng đợi từ đằng xa liền lập tức lái xe đến. Cậu ta xuống khỏi ghế lái, vòng ra phía sau mở cửa.

Dạ Tư Hàn lên xe, ngồi vào chiếc ghế sau rộng rãi, tựa người vào lưng ghế rót hai ly rượu vang. Anh ngược mắt nhìn Hạ Lâm vừa lên xe ngồi ngay bên cạnh, tay đưa đến một ly rượu.

Hạ Lâm nhận lấy, nhấp môi, "Vị cũng được đấy" Cô nhìn Dạ Tư Hàn, mũi giày cao gót chạm nhẹ lên chân anh.

Dạ Tư Hàn khẽ cụng ly với cô, bờ môi mòng hóp một ngụm nhỏ rồi đặt ly sang một bên.

Hạ Lâm dựa lên người anh, một tay đưa lên vuốt ve gương mặt giá lạnh. Cô ngẩng đầu sấp lại bờ môi đó, hôn lên.

Dạ Tư Hàn nhìn cô, mặc kệ để cô làm xằng làm bậy.

Mà Tư Đồ ngồi trên ghế lái lén lút liếc một cái qua kính chiếu hậu. Vừa nhìn thấy cảnh tượng đặc sắc phía sau, chân liền dẫm hệt một cái, chiếc xe đột ngột phanh gấp.

Chiếc xe đằng sau theo quán tính đâm đến rầm một cái, xe rung chuyển dữ dội, bị đẩy lên phía trước một đoạn rồi mới dừng lại.

Hai người vốn đang "say sưa" bỗng bị xô phải. Ngay vào lúc trước khi chiếc gáy của Hạ Lâm đập vào thành ghế trước, đôi tay Dạ Tư Hàn đã lao đến đỡ lấy trước một bước.

Anh ngược mắt, đôi mắt lạnh lẽo nhìn Tư Đồ.

Tư Đồ, "..."

Sao lại trách đệ?

Tứ thiếu huynh trước nay luôn cấm dục! Trước khi đi vào nhà khách chính phủ, bà cô này còn nói chưa ăn được huynh cơ mà! Sao bây giờ lại...

Nếu không phải cậu đâm nhầm lên chân phanh, thì có lẽ Tứ thiếu sẽ không phải bị hôn không thôi đâu, mà còn có thể bị ăn sạch sẽ trên xe luôn đấy!

Nhìn thấy chiếc xe phía sau có người bước xuống, đang đi về phía này, Dạ Tư Hàn liền lạnh giọng, "Xuống giải quyết"

Tư Đồ, "Rõ, Tứ thiếu" Cậu ta nói rồi liền phi xuống xe như bay.

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, "Em dọa Tư Đồ rồi đấy"

Hạ Lâm liếc nhìn Dạ Tư Hàn, lúc này bàn tay anh vẫn còn nắm trên gáy cô.

Anh vẫn nhìn cô, người nghiêng về phía trước vài phân, cúi đầu, mang theo khí thế từ trên cao nhìn xuống. Hạ Lâm bất giác dịch người về phía sau, chiếc gáy lại một lần nữa áp gần về thành ghế trước.

Dạ Tư Hàn nhìn cô, cơ thể chợt khom xuống hôn lên môi cô.

Hạ Lâm, "..."

Cô tròn trĩnh mắt nhìn vào đôi đồng tử đen láy của anh.

Một tay Dạ Tư Hàn bóp eo cô, nụ hôn càng thêm cuồng dã. Cô lúc này dường như có ảo giác như bị anh cắn nuốt vào bụng.

.....

Tư Đồ xử lý chuyện xong, vừa mở cửa ra liền nhìn thấy hai người nọ đang hôn nhau cuồng nhiệt, bất phân thắng bại. Cảnh tượng quá ư kích thích, chớp mắt khiến cậu ta miệng đắng lưỡi khô.

Hơn nữa, nhìn vào tư thế kia, không giống như là bà cô này chủ động, lẽ nào là Tứ thiếu...

Dạ Tư Hàn cắn mạnh lên môi Hạ Lâm một cái, bờ môi khẽ dịch sang một chút, "Cậu đang tự cảm thấy mình lớn lên có đôi mắt dư thừa sao?"

Tiếng nói bất chợt khiến cơ thể Tư Đồ rung mình một cái, cậu thu lại tầm nhìn, sống lưng thẳng tắp ngồi trên ghế lái, nỏ máy.

Tay cậu nắm vô lăng rất không ổn định. Siết tay một cái thật mạnh mới coi như miễn cưỡng giữ đúng phương hướng. Tư Đồ ngồi im, mắt không dám liếc ngang liếc dọc, cũng không dám bèn mảng đến khu vực kính chiếu hậu.

Nhưng mà, tiếng hai người hôn nhau sao càng lúc càng rõ ràng thế hả!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Nhịp tim và hơi thở

Trans: Xiêu Xiêu

Chỉ cần nghe những âm thanh đứt quãng kia là đủ để biết phía sau đang cuồng nhiệt thế nào! Tiếng liếm, mút... Hình như là một nụ hôn lưỡi... Thật sự đặc sắc quá!

Không phải Tứ thiếu còn "tem" sao? Thế mà kỹ thuật hôn lại thành thạo đến thế!

Tư Đồ cậu thật sự rất muốn học hỏi, nhưng nghĩ đến sự sống còn của đôi mắt, liền không dám nhúc nhích.

Tiếng động sau lưng vẫn cứ ngày một nóng bỏng, cậu nghe đến mức sắp chảy máu mũi. Tư Đồ tôi vẫn là một mầm non đầy nhớ!

Cảm nhận được tay cầm vô lăng càng lúc càng bất ổn, cậu thở cũng không dám thở nữa rồi.

Tư Đồ lái một mạch đến khi gặp đèn đỏ phía trước mới dừng lại, cậu chậm chạp thở hắt một hơi, tay lên nút mở cửa sổ. Nếu còn không để không khí lưu thông nữa thì, hai vị kia không sao chứ cậu thì sắp chết ngạt đến nơi rồi.

Làn gió tươi mới tràn vào khoang xe, Tư Đồ mới cảm thấy dễ thở hơn chút ít. Cậu nhìn chòng chọc về phía trước, không dám quay đầu, dáng lưng thẳng như trúc.

Mà trên ghế sau lúc này, Dạ Tư Hàn đã đặt Hạ Lâm lên đùi, vắt qua người anh. Bàn tay xoa đầu cô, rồi ấn về phía trước, nụ hôn trở nên càng sâu, không cho cô chút cơ hội tránh né.

Hạ Lâm cảm thấy bản thân cô lúc này đã hoàn toàn mất đi toàn bộ công sức huấn luyện bao nhiêu năm! Hormone giống đực của anh khiến người ta thần hồn đảo điên, cơ thể dường như cũng mất đi sự khống chế mà lạc lối.

Cảm giác lạ lẫm từng đột đánh chiếm lấy cô. Hạ Lâm lập tức chiếm thượng phong, nhướn người lên cao.

Đây là một trải nghiệm trước giờ cô chưa từng thử qua, mỗi một tế bào trong cơ thể đều trở nên rung động.

Dạ Tư Hàn ngừng lại nụ hôn, buông tha chiếc lưỡi nhỏ nhắn, nhưng bờ môi mỏng vẫn không chịu di dời, lúc nặng lúc nhẹ ma sát bờ môi Hạ Lâm, đôi đồng tử cũng không buông tha cô chút nào.

Hạ Lâm nhắm mắt, chủ động đáp lại.

Dạ Tư Hàn đè lên vai cô, "Đợi về đã. Có những chuyện không tiện để người thứ 3 nhìn thấy"

Giọng nói của người đàn ông tựa như thanh tửu, mang theo hơi thở của anh trào ra từng đợt hormone nam tính khiến người ta trầm mê.

Hạ Lâm "ừm" một tiếng, giọng nói cũng thật mềm yếu, mê người tựa như tiếng mèo kêu.

Môi Dạ Tư Hàn không ngừng chà lên môi cô, nhịp tim cùng hơi thở của hai người hòa tan lại với nhau khiến nhiệt độ khoang xe trở nên nóng bỏng lạ thường.

Cả người Tư Đồ cứng ngắc, không ngừng thôi miên chính mình. Bình tĩnh, bình tĩnh, bình tĩnh đi!!!

Cậu ta đạp chân ga tăng tốc độ, trong mắt tràn đầy khát vọng được giải thoát. Đây là lần đầu tiên Tư Đồ cảm thấy lái xe cũng là một cực hình.

Xe lăn bánh vào tư dinh nhà họ Dạ, tốc độ chiếc Lincoln thân dài cũng không giảm lại, từng ngã lại từng ngã rẽ phi như bay về phía vương cung.

Ngay cả vệ binh của Dạ gia cũng không khỏi liếc mắt một cái. Xe Tư thiếu làm gì mà chạy vội như ma đuổi thế nhỉ?

Giây đầu tiên Dạ Tư Lăng nhận được tin tức còn dẫn toàn bộ lực lượng vũ trang đến trước cổng vòm. Mà chiếc Lincoln đến trước cổng cũng không giảm tốc, trực tiếp lái xe vọt qua.

Dạ Tư Lăng lẹ chân né một cái, nhưng vẫn bị chiếc xe va vào cánh tay.

Xe dừng bánh ngoài vương cung, Tư Đồ xuống xe vòng ra phía sau giúp Dạ Tư Hàn mở cửa.

Dạ Tư Hàn cởi áo, khoác lên vai Hạ Lâm, "Em lên trước đi"

Hạ Lâm nhìn Dạ Tư Hàn, tối nay liệu có phải sẽ thành công không?

Ông ngoại đã nhìn thấy cô, cũng biết được tung tích của cô rồi, nhất định ông sẽ cho người lưu ý đến. Chỉ cần cô ra khỏi tư dinh nhà họ Dạ, ông ngoại chắc chắn sẽ đưa cô đi ngay tức khắc.

Hạ Lâm gạt đầu, đôi giày cao gót nện trên nền đất, dọc theo cầu thang đá bạch ngọc bước lên lầu.

Dạ Tư Hàn nhìn về phía Dạ Tư Lăng, đôi chân từng bước từng bước đi đến.

Dạ Tư Lăng nhìn cậu Tư bình yên vô sự, vừa thất vọng lại vừa kiên trì.

Ánh mắt Dạ Tư Hàn rơi trên người anh ta, đôi đồng tử đen như mực, "Chuyện gì?"

Dạ Tư Lăng, "Vừa nãy anh nghe người nói xe của cậu phóng về nhà với tốc độ cao, tưởng cậu xảy ra chuyện nên..."

Dạ Tur Hàn, "Thế à?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Sự nam tính của anh

Trans: Xiêu Xiêu

Giọng nói âm u ngấm khí lạnh khiến sâu trong nội tâm người ta cảm nhận được nỗi sợ hãi.

Dạ Tur Lăng nhìn Dạ Tur Hàn, thanh âm trúc trắc, "Cô ta suy cho cùng cũng là một thích khách, còn chúng ta là người một nhà. Anh là đang lo cho an nguy của cậu"

Ánh mắt Dạ Tur Hàn sắc bén, "Thế giờ đã yên tâm chưa?"

Dạ Tur Lăng hô hấp khó khăn, "Cậu không sao là tốt rồi. Nghỉ ngơi sớm đi"

Anh ta quay lưng toan rời đi, nhưng lại bị giọng nói của Dạ Tur Hàn ngăn trở, "Đứng lại"

Dạ Tur Lăng dừng bước, lưng vẫn đưa về phía anh, không quay người lại.

"

Dạ Tur Hàn nói với Chu sỹ quan đứng sau anh ta, "Quy củ ở nơi này ông có hiểu không?"

Chu sỹ quan mặt mày nhợt nhạt gật đầu, tay cầm súng bắn ngã một gã vệ binh đi theo.

Dạ Tur Hàn, "Lần sau sẽ không đơn giản thế này đâu"

Chu sỹ quan nhắc tay tự vả lên mặt mình, "Tứ thiếu, tôi đã rõ"

Anh cười nhàn nhạt, "Sợ rằng trí nhớ ông không tốt lắm"

Chu sỹ quan cười khổ, "Suốt đời không quên"

Dạ Tur Hàn không nói thêm gì nữa mà quay người trở vào.

Dạ Tur Lăng vẫn giữ nguyên tư thế quay lưng, tay siết chặt khẩu súng đeo bên hông, thờ phỉ phò, nhưng đến cuối cùng cũng không dám rút ra. Nếu như anh ta thật sự rút ra thì người trước tiên trúng đạn chắc chắn sẽ không phải là Dạ Tur Hàn.

Thật lâu sau Dạ Tur Lăng mới bình tĩnh lại, đôi giày quân nhân nặng nề dẫm lên nền gạch mà rời đi.

Biết cậu chủ nhà mình hiện tại đang không vui nên Chu sỹ quan không dám nói gì thêm, lẳng lặng đi theo sau. Những người đằng sau cũng vội vã nâng thi thể của vệ binh kia lên mà rời khỏi vương cung.

.....

Dạ Tur Hàn trở lại phòng ngủ. Anh nhìn đôi giày cao gót ngã xiêu vẹo trước cửa, đi thêm mấy bước, lại trông thấy bộ lễ phục vứt ngã ngổn trên giường.

Anh lại nhìn về phía phòng tắm, cửa đang mở, từ ngoài nhìn vào có thể nhìn thấy bóng người thiếu nữ ở bên trong.

Dạ Tur Hàn cúi áo vét vứt chồng lên bộ lễ phục kia. Ngón tay roi trên hàng cúc áo sơ mi, vừa cúi vừa bước vào phòng tắm.

Hạ Lâm quay đầu nhìn anh, "Anh về rồi à?"

Dạ Tur Hàn không lên tiếng, chân vẫn tiếp tục bước, mắt nhìn chăm chú vào cô gái dưới vò sen. Anh bỗng vươn tay kéo cô về phía mình, bàn tay lớn áp lên vùng eo, "Đêm đó, những lời tôi còn được tính không?"

Hạ Lâm nhìn anh, ngón tay mềm mại lướt qua bờ môi mỏng của người đàn ông. Dạ Tur Hàn cắn lên tay cô, cô bị đau, rên khẽ một tiếng.

Dạ Tur Hàn cúi đầu nhìn vào những giọt nước trượt dài trên khuôn mặt cô gái, ánh mắt lướt qua bờ môi hồng vì dòng nước ấm mà càng thêm ướt át kiều diễm, tựa như nụ hoa chớm nở, hương thơm nồng nàn khiến người ta say mê.

Anh áp sát lại gần hơn hôn lên môi cô, siết chặt cô vào lòng.

Đôi mắt xanh sâu thẳm của cô cũng nhìn anh, mông lung tựa sương mù. Cô không ngờ gã xử nam này chỉ một cái hôn mà luôn khiến người ta đắm say như thế. Thậm chí, mỗi một động tác đều đều toát ra sự nam tính mạnh mẽ.

Có điều...

Hạ Lâm giữ lấy bàn tay đang dần trượt xuống dưới của anh.

Dạ Tư Hàn chợt cảm đầu ngón tay nóng ấm, tay còn lại của anh đè lên gáy cô ấn thật mạnh, kiên cố ghì lấy. Anh nhìn cô chăm chú, thật lâu sau mới lùi lại, ánh mắt rơi trên bàn tay kia.

Trên tay anh dính đầy máu!

Hạ Lâm nhìn nước da quấy rữ qua vạt áo của anh, đầu ngón tay chạm lên bắt đầu vuốt nhẹ nhẹ, "Xin lỗi nhé, để lần sau đi"

Dạ Tư Hàn "ừm" một tiếng. Anh nhìn vào chiếc bồn tắm bên cạnh, tay mở van nước, ôm cô lên rồi đặt vào bên trong.

Hạ Lâm nhìn anh, bởi vì vừa rồi bị bọt nước dính lên người mà lớp áo sơ mi trắng của anh đã dính vào da thịt, cảnh tượng đúng là khiến người ta kích thích đến phát điên.

Không thể không nói, anh quả thực có một hình thể quá mê người, quá nam tính!

Dạ Tư Hàn quay người bước ra khỏi phòng tắm, nhắc điện thoại lên gọi cho Tư Đồ, "Đi mua một bịch băng vệ sinh"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Mặc đồ Của anh

Trans: Xiêu Xiêu

Nửa tiếng sau Tư Đồ vẫn chưa tìm thấy cửa hàng nào còn mở cửa, cậu ta gấp gáp gọi điện cho Tư Yên, "Đại tiểu thư ơi, cô còn băng vệ sinh không?"

Dạ Tư Yên, "Anh hỏi băng vệ sinh làm gì đó?"

Tư Đồ, "Tôi hỏi cho Tư thiếu ấy mà"

Dạ Tư Yên buồn bực, "Anh tôi cần cái này để làm gì chứ?"

Tư Đồ, "Mấy ngày nữa bên quân khu tổ chức huấn luyện dã ngoại. Nếu dùng băng vệ sinh làm lót giày, thì không chỉ thấm hút mồ hôi tốt, mà còn có tác dụng ngăn ngừa vi khuẩn sinh sôi phát triển..."

Dạ Tư Yên vừa nghĩ đến việc món đồ dùng cho nơi bí mật của chị em phụ nữ bị cánh đàn ông thổi đem ra làm lót giày, thì vẻ mặt nhăn nhó, "Không cho!"

Tư Đồ sợ Dạ đại tiểu thư ngắt máy liền vội vàng bổ sung, "Không phải hôm đó cô đến đã nhìn thấy hết rồi à? Hôm nay lại hơi quá độ, chảy nhiều máu quá. Cô hiểu mà tiểu thư"

Dạ Tư Yên, "... " Cô câm nín. Anh Tư mạnh mẽ quá đi! Có điều người phụ nữ đó đúng thật là rất đẹp. Nếu cô là anh Tư, có lẽ cũng không nhận được!

Đợi một lúc lâu sau cô mới cất tiếng, "Đến đây mà lấy"

Tư Đồ, "Cô đừng có để Tư thiếu biết đấy nhé"

Dạ Tư Yên, "Biết rồi"

.....

Gần nửa tiếng sau, Tư Đồ xách theo một túi băng vệ sinh thật to bước về phía phòng ngủ trên tầng 2.

Dạ Tư Hàn nghe thấy tiếng gõ cửa liền bước ra, mở cửa nhìn Tư Đồ, "Bốn mươi lăm phút ba mươi hai giây..."

Tư Đồ, “...”

3 giờ sáng bảo cậu ta đi mua băng vệ sinh thì biết mua dạng nào chứ! Cái này còn là ăn xin được đấy. Tư Đồ cậu chỉ xin một bịch, nhưng đại tiểu thư lại tốt bụng cho cả túi to. Còn nói mất máu thì phải dùng nhiều, cô cho đến mấy ngày dùng không hết!

Dạ Tư Hàn cầm lấy, liếc mắt nhìn một cái rồi đóng cửa lại.

Tư Đồ đứng trước cửa, chớp mũi cơ hồ đã bị mặt cửa sát qua! Lớn đến từng này cậu còn chưa từng đi mua băng vệ sinh cho mẹ đâu. Không ngờ “lần đầu tiên” lại phải đáng hổn cho người phụ nữ của Tư thiếu thê này...

Đột nhiên Tư Đồ cảm thấy cuộc đời sao nguy nan quá. Cậu hồi thần lại, tức tốc trốn khỏi hiện trường.

.....

Dạ Tư Hàn xách cái túi đi vào phòng vệ sinh, vứt bên cạnh bồn tắm.

Hạ Lâm nhìn anh, “Cảm ơn, cơ mà tôi đói rồi”

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm.

Cô vừa tắm xong, nên đôi mắt xanh lam kia lúc này tựa như ngọc bích ngâm trong nước, tuyệt đẹp và hấp dẫn: “Không phải ăn anh, tôi muốn ăn cơm”

Dạ Tư Hàn, “Mấy đêm hôm trước em cũng không ăn cơm?”

Hạ Lâm cười rộ lên, “Ờ, mấy hôm không ăn để chết toi à”

Dạ Tư Hàn, “...” Anh im lặng, ánh mắt nhìn cô chăm chú.

Hạ Lâm ra khỏi bồn tắm, lấy khăn tắm của anh quấn quanh người, giọng nói rất tự nhiên, “Tôi ăn hết đồ có thể ăn trong phòng anh rồi”

Sắc mặt Dạ Tư Hàn hơi đen.

Hạ Lâm nhìn anh, “Nghe Tư Đồ nói có một hôm em gái anh đến đây mang cho anh không ít đồ ăn. Những thứ đó cũng bị tôi ăn rồi”

Cô để ý về mặt của anh, giọng nói hơi ngừng lại, sau đó lại bổ sung một câu, “Tôi... tôi không lục đồ của anh đâu đó”

Dạ Tư Hàn, “Những thứ bị em nuốt vào bụng không phải đồ của tôi?”

Hạ Lâm sát lại gần anh, “Thế nếu như mà mấy hôm nữa người ta “ăn” trộm anh, thế có được coi là lục đồ của anh không?”

Một ngón tay nhỏ nhấn roi trên vai Dạ Tư Hàn, móng tay khẽ khảy lên cần cổ.

Dạ Tư Hàn hất tay của cô ra, vừa định nói gì, thì điện thoại reo lên. Anh nhìn vào màn hình, thấy người gọi đến là Tư Yên liền nhấc máy.

Dạ Tư Yên khoanh chân ngồi trên giường, “Anh, chúng ta làm giao dịch đi”

Dạ Tư Hàn, “Nói” Anh quay người ra khỏi phòng tắm.

Hạ Lâm thấy anh đi ra ngoài liền mặc quần lót cùng đồng băng vệ sinh. Cô đưa tay mở cửa tủ âm tường trong phòng tắm tìm một bộ quần áo ở nhà của anh mặc vào.

Vừa ra khỏi phòng tắm, Hạ Lâm liền nghe thấy giọng nói thanh lãnh âm vang của anh, “Cho nên em hy vọng anh làm trái ý cha và ngài tổng thống, bỏ mặc Đường Uyển, giúp em dọn dẹp tình địch?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Anh ga lăng nhất được chưa!

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Yên vui vẻ, “Bingo, anh Tư, ý em là vậy đó”

Dạ Tur Hàn ngồi trên đầu giường, anh rú mi mắt nhìn đầu ngón chân nhỏ xinh, đôi chân thướt tha, đầu ngón tay trắng nõn đang thoa lên môi một lớp kem dưỡng cách đó không xa, “Em trúng độc của tên bê dê kia nặng thật đấy”

Dạ Tur Yên vừa nghe đã cảm thấy không hài lòng, giọng nghiêm túc, “Anh Tur, sao anh lại có thể dung tục như lũ đàn ông khác thế được! Chồng em đâu có bê dê, anh ấy rất ngoan...”

Nghe thêm mấy chục câu khen ngợi tương tự thế, Dạ Tur Hàn liền khép mắt lại, “Đi nói với cha, với ngài tổng thống ấy”

Dạ Tur Yên uy hiếp, “Anh, nếu đã thế nhớ, em sẽ kể cho mọi người biết chuyện anh đêm nào cũng miệt mài quá độ đấy nhớ”

Dạ Tur Hàn, “Vớ đàn ông thì đó cũng là một chuyện về vãng”

Dạ Tur Yên, “...” Cô hoàn toàn chịu thua, lúc lâu sau cũng không nói thêm được gì.

Dạ Tur Hàn đề giọng nói, “Cảm ơn bằng vệ sinh của em”

Dạ Tur Yên lại năn nỉ, “Anh Tur, xin anh đấy, em đã mê anh ấy đến com nước không màng, anh thương em đi mò...”

Dạ Tur Hàn cười nhạt, “Thế mà anh còn tưởng em mới lên 2 cân cơ”

Dạ Tur Yên, “...” Anh Tur dùng Wechat đấy à, còn lên theo dõi Moment* của cô nữa đấy!

*Moment trên wechat gần giống như dòng thời gian trên Fb

Lời nói dối đã bị bóc trần, thật mất mặt!

Ánh mắt Dạ Tur Hàn vẫn nhìn chăm chú vào đôi chân của Hạ Lâm, “Nói với cha đi, nếu cha đồng ý thì được”

Cha còn không đồng ý cô thích Hạ Lâm, anh Tur nào phải không biết chứ! Cô hừ một tiếng.

Dạ Tur Hàn, “...”

Dạ Tur Yên bủi môi, “Em nghe nói đến giờ vẫn chưa tìm được Đường Uyên, có khi bị bọn bắt cóc giết rồi cũng nên”

Dạ Tur Hàn cắt lời nhàn nhạt, “Ngủ sớm đi”

Dạ Tur Yên, “Anh Tur...”

Dạ Tur Hàn ngắt máy nhìn vào thiếu nữ đang đứng nghe trộm đằng kia, “Nghe đủ chưa?”

Hạ Lâm bước đến gần ngồi lên đùi anh, ngược mắt lên nở nụ cười duyên dáng, “Em gái anh thích đệ nhất công tử Hạ Lâm đấy à?”

Ngón tay Dạ Tur Hàn niết cầm cô, ánh mắt chăm chú.

Đôi đồng tử xinh đẹp của Hạ Lâm lướt qua khuôn mặt khỏe khoắn của anh, “Không thể không thừa nhận, tên bê dê kia có duyên với phụ nữ hơn anh nhiều”

Dạ Tur Hàn, “Thế à?”

Hạ Lâm nghiêm túc gật đầu, “Nói thế nào thì anh ấy cũng ga lăng lắm đó, đâu giống anh, năm lần bảy lượt ném người ta lên giường”

Ánh mắt Dạ Tur Hàn lạnh lẽo, “Anh ta ga lăng thế nào với em?”

Lời vừa dứt, bàn tay đang giữ lấy cô liền ném cô lên giường, “Tôi không để ý chuyện em đang đến tháng đâu”

Hạ Lâm vội vàng xin tha, “Anh ga lăng nhất được chưa!”

Dạ Tur Hàn nghiêng người nhìn cô. Hạ Lâm nằm đó, trên người mặc một bộ đồ ngủ bằng tơ đen tuyền. Bởi vì tư thế nằm mà lớp áo ngủ thũng xuống, để lộ ra hai đầu nhon trên ngực. Ánh mắt anh tối đi vài phần, “Còn muốn ăn bữa khuya không?”

Hạ Lâm nghĩ đến việc anh ta trước giờ vẫn luôn không ga lăng tí nào, bèn nói: “Muốn, muốn chứ”

Dạ Tur Hàn im lặng.

Cô nhanh chóng bật dậy ngồi thẳng tắp, “Thank you, Darling!”

Anh không quan tâm đến cô nữa mà đi ra ngoài liên gọi điện cho Tur Đồ, “Đưa một phần com hai người đến phòng tôi”

Tư Đồ, “...” Đệ vừa mới ngủ được có vài phút thôi mà o(〒_〒)o Bà cô kia là cú đêm rồi còn muốn mọi người phải làm cú đêm giống cô ta nữa à?

Nghĩ vậy những cơ thể vẫn bò dậy đi mua bữa khuya.

Một tiếng sau, đồ ăn đã được đích thân Tư Đồ đưa lên lầu.

Dạ Tư Hàn mở cửa nhận lấy hộp com trang trí theo phong cách Cloisonné* trong tay Tư Đồ rồi đóng cửa lại.

* PHONG CÁCH CLOISONNE: Là lối sử dụng xen kẽ để lộ các mảng cốt thai giữa các mảng men màu khi trang trí món đồ.

Tư Đồ phát hiện sau khi bị dày vò một trận cậu cũng đói cồn cào cả ruột. Cũng may cậu đã lén lút gói thêm một phần mang về. Tư Đồ vừa nghĩ vậy, tinh thần thoải mái hơn chút ít, cậu quay người xuống lầu chuẩn bị ăn com.

.....

Dạ Tư Hàn đặt hộp com lên trà kỷ, mở nắp ra, sắp xếp dùng ngăn từng ngăn lên bàn. Anh cầm hai đôi đũa bằng ngọc bích vân nổi bên cạnh lên, đưa một đôi cho Hạ Lâm, “Không đói nữa à?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Băng vệ sinh siêu bụi

Trans: Xiêu Xiêu

"Đói chứ, rất rất đói!"

Hạ Lâm nhào đến ngồi đối diện với anh trên chiếc sofa nhưng đen tuyền. Cô nhận lấy đôi đũa, bắt đầu ăn.

Vì quá đói nên tương ăn không được đẹp mắt cho lắm.

Dạ Tư Hàn nhìn cô, tùy ý gấp mấy đũa, thấp giọng hỏi: "Em biết cơ thể em gặp vấn đề gì không?"

Động tác gấp rau của Hạ Lâm ngừng lại một chút. Đã mấy ngày trôi qua anh ta không hề đề cập đến chuyện này, hôm nay cuối cùng cũng đã hỏi rồi.

Hạ Lâm nhai hết mớ thực trong miệng mới ngẩng đầu lên nhìn anh, "Biết chứ, dạo gần đây tôi cứ bị ngày đêm đảo lộn, đúng 6 giờ sáng thiếp đi, tròn nửa đêm tỉnh lại"

Ngón tay Dạ Tư Hàn niết thân đũa, anh nhìn cô, ánh mắt u tối.

Hạ Lâm lại yếu ớt bổ sung một câu, "Chuyện này hình như hơi lạ, mỗi lần như vậy thời gian đều vô cùng chính xác, không chệch lấy một giây"

Dạ Tư Hàn không nhìn ra được gì từ vẻ mặt của cô. Anh im lặng, gấp một miếng thức ăn, nhai chậm chậm.

Hạ Lâm thấy anh không nói thì hơi nhú mi, cô vừa gấp thức ăn vừa hỏi: "Đũa này làm bằng ngọc đấy à?"

Dạ Tư Hàn, "Ồ"

Hạ Lâm, "... " Thật xa xỉ!

Cô và cha còn chưa từng dùng đũa ngọc bao giờ đâu!

Hạ Lâm nhìn anh, cười nịnh nọt, "Nếu chẳng may làm rơi vỡ thì có phải đền không?"

Dạ Tư Hàn hỏi lại, "Em đoán xem"

"Tôi không có tiền đâu" Hạ Lâm lại cúi đầu tiếp tục ăn com.

Dạ Tư Hàn, "Tôi không thiếu tiền"

Cô ngẩng đầu lên, "Nếu được lấy thân gán nợ thì tôi sẽ nghĩ đến việc cố ý làm rơi"

Dạ Tur Hàn, "Tùy em"

Hạ Lâm chăm chú nhìn vào nét mặt anh, không giống như đang nói đùa. Nói như vậy chuyện đề anh ta lên giường cũng đâu có gì là khó nữa?

Nghĩ đến "bà dì" không biết thời thế mà đến ngay lúc này, Hạ Lâm không nhận được dụng ngón tay thối.

.....

Ăn xong bữa khuya, Hạ Lâm liếc nhìn đồng hồ treo tường. Đã 5 giờ rồi. Chỉ còn một tiếng nữa cô sẽ lại ngủ mất.

Nhưng... nhưng mà có một chuyện rất phiền toái. Nếu cô ngủ rồi thì có phải "bà dì" vẫn sẽ "dào dạt" như cũ không?

Nếu như mà làm bẩn giường anh rồi, thì có phải đợi đến lúc cô tỉnh dậy sẽ bị anh hạ độc thủ?

Hạ Lâm nhìn Dạ Tur Hàn, lí nha lí nhí, "Sau khi tôi ngủ thì sẽ không tỉnh lại giữa chừng đâu. Hay... hay là anh bảo Tur Đồ đi mua giúp tôi một ít bím ngoại cỡ đi?"

Ánh mắt anh rơi trên mặt cô, lông mày nhíu lại thành một đường, "Bím?"

Mặt Hạ Lâm đỏ bừng bừng, khề ho khan một tiếng, "Lỡ như có làm bẩn giường anh cũng đừng trách tôi, cũng không được hành hung* tôi"

Dạ Tur Hàn vẫn nhìn cô. Người phụ nữ này miệng lưỡi lúc nào cũng xử nam này xử nam kia, còn đòi ngủ với anh cũng chưa từng biết đỏ mặt. Thế mà lúc này chỉ vì một cái bím mà mặt đã bừng ra máu, "Không dùng thô* thì dùng cái gì?"

*用粗 (Dụng Thô): Hai câu trên đều dùng 2 chữ này. Trong lời của HL thì nó có nghĩa là hành hung. Còn DTH lại nghe hiểu thành dùng bím thô- bím không mịn

Hạ Lâm nhìn anh trân trân, cô... cô có phải vừa nghe nhầm không? Ý anh ta là...?

Dạ Tur Hàn mặc trên người một bộ đồ ngủ màu đen, ánh mắt tối lại đứng ở đó, tựa như một vị vương xuyên không đến từ thời trung cổ, "Nếu chỉ có bím thô thì làm thế nào?"

Hạ Lâm, "... Anh ta thực sự nghĩ vậy kia!!!

Nhớ đến lần đầu gặp mặt, cô tìm đủ mọi cách nhào vào, anh tìm đủ mọi cách ném ra... Chẳng lẽ TMD đều là ảo giác?

Dạ Tur Hàn thu lại tầm mắt gọi điện cho Tur Đồ.

Tur Đồ, "... Cậu mới vừa ăn cơm xong, nghe thấy lời phân phó của Tứ thiếu, trong lòng liên tục chửi bậy muốn tăng xông!

Bắt cậu mua băng vệ sinh thì thôi đi, lần này còn bảo đi mua bím!

Khả nhẫn thực bất khả nhẫn*, Tur Đồ cậu chỉ có thể nhẫn!

*Đến chuyện này tôi còn nhận được thì trên đời này có việc gì tôi không nhận được nữa ==))

.....

Bốn mươi phút sau, Tur Đồ tay xách một bịch bím cỡ XXXL đến trước cửa phòng. Khó có thể tưởng tượng được bà cô kia mỗi tháng mất bao nhiêu lít máu mới có thể sử dụng "băng vệ sinh" siêu bự thế này!

Dạ Tur Hàn mở cửa, ánh mắt quét qua vẻ mặt Tur Đồ, "Không vui à?"

Tur Đồ, "Không ạ"

Dạ Tur Hàn, "Phí sửa xe thêm vào tiền thưởng tháng này của cậu"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Trên đời này làm gì có phụ nữ nào như thế

Trans: Xiêu Xiêu

Tư Đồ, “...”

Mấy giây sau Tư Đồ mới phản ứng lại, lập tức cười toe toét, hai khóe miệng ngoác ra hết cỡ, “Tư thiếu, huynh xem đệ vui thế nào này!”

Dạ Tư Hàn nhận lấy bím ngoại cỡ, ánh mắt lạnh lùng nhìn Tư Đồ, “Nếu không vui thì khấu trừ vào tiền thưởng đi”

Tư Đồ khóc không ra nước mắt, “Vui thật đấy ạ, vui lắm ấy, vui từ trong ra ngoài. Lẽ nào huynh không thấy được sao?”

Lời vừa dứt, bên trong phòng ngủ liền vọng ra tiếng cười, “Darling, anh đang ức hiếp gái nhà lành đấy à!”

Tư Đồ, “...” Quá chuẩn, đây không phải “ức hiếp gái nhà lành” thì là cái gì!

Dạ Tư Hàn thuận tay đóng cửa. Tư Đồ lẹ chân lùi ra sau, tâm tâm niệm niệm về số tiền trợ cấp còn cao hơn cả lương quân khu phát mỗi tháng kia!

Băng vệ sinh xin rồi, bím cũng mua rồi, nhưng sao lại khấu trừ vào tiền thưởng mỗi tháng của cậu chứ?! Không được, cậu ta phải tìm một nơi nào đấy khóc một trận mới được.

.....

Dạ Tư Hàn ném bịch bím cho Hạ Lâm, tay cầm đồng hồ quả quýt lên nhìn, “Năm giờ năm mươi lăm phút năm mươi lăm giây”

Hạ Lâm còn đang mải cười Tư Đồ. Vừa nghe thấy giọng nói bất thành linh của anh, đầu đã vội cúi xuống nhìn bịch bím nằm chổng chơ trên giường. Tay cô thành thạo bóc ra, cầm một gói đi vào nhà tắm.

Dạ Tư Hàn, “Thường dùng?”

Hạ Lâm, “...” Cô quay lưng về phía anh, bờ vai run nhẹ. Sao anh ta biết cô thường dùng chứ?

Dạ Tư Hàn nhìn bóng lưng Hạ Lâm rồi bước đến, tiện tay rút một chiếc bím ra xem, “Chỗ bị xé ra nhìn rất gọn ghẽ, không phải lần đầu”

Hạ Lâm, “...” Sao cô lại quên bém mất chuyện này chứ!

Trên lớp bọc ngoài của gói bím có một miếng dán nằm ẩn bên trong, chỉ cần xé nhẹ một cái là mở ra rồi. mấy giây sau cô liền quay đầu, “Chữ OPEN to thế này Tư thiếu ngài không nhìn thấy à?”

Dạ Tư Hàn không lên tiếng, đôi mắt đen láy nhìn cô không buông.

Hạ Lâm âm thầm chột dạ, bởi vì lúc cầm lấy bọc bím, cô còn chẳng thèm nhìn vị trí miếng dán lấy một lần. Phụ nữ bình thường có ai đi dùng bím ngoại cỡ thay băng vệ sinh đâu chứ?

Có những lúc cô đến kỳ phải đi tham gia những cuộc hội nghị, hoạt động quan trọng, nếu dùng băng vệ sinh thường thì sẽ rất dễ bị tràn, phải đi thay thường xuyên. Dùng bím chính là cách giải quyết hoàn mỹ nhất. Mặc thêm quần tây, căn bản sẽ không để lộ gì cả.

Hạ Lâm vào phòng tắm, cô quay người liếc nhìn Dạ Tư Hàn một cái rồi mới nặng nề đóng cửa.

Dạ Tư Hàn cúi đầu nhìn chiếc bím trong tay, anh đặt sang một bên rồi gọi điện cho Dạ Tư Yên, “Loại phụ nữ nào khi đến kỳ sẽ dùng bím?”

Dạ Tư Yên nghe thế liền giật mình, “Có phải bị rong huyết đâu chứ? Trên đời này làm gì có phụ nữ nào như thế!”

Dạ Tư Hàn nghe xong không nói gì, lập tức cúp máy, ánh mắt dôi về phía nhà tắm.

Trên đời này làm gì có phụ nữ nào như thế? Thế vị trong phòng tắm kia là giống gì?

Đương lúc anh đang thất thần, Hạ Lâm đã ra ngoài. Cô leo lên giường nhìn Dạ Tư Hàn, “Tôi ngủ đây”

Dạ Tư Hàn lại liếc nhìn đồng hồ quả quýt, năm giờ năm mươi tám phút bốn mươi bảy giây.

Hạ Lâm nằm trên giường, gối đầu lên tay nhìn anh. Dạ Tư Hàn cũng cả đêm không ngủ, tinh thần hơi mệt, liền lên giường.

Hạ Lâm, “Này, Dạ Tư Hàn”

Dạ Tư Hàn khép mi mắt, đưa tay lên tắt đèn tường.

Vẫn còn chút thời gian, Hạ Lâm nằm đó rất tỉnh táo, “Dạ Tư Lăng là anh trai anh, nhưng sao anh ta lại sợ anh thế?”

Dạ Tư Hàn, “...”

Hạ Lâm nhào lên người anh, “Tôi đang hỏi anh đó”

Dạ Tư Hàn nắm cổ tay cô, “Em bình thường cũng ồn ào thế này à?”

Hạ Lâm, “...” Cô bình thường cũng lạnh lùng lắm đấy nhớ! Những lúc như thế hoàn toàn có thể so sánh với anh vào cái đêm 69 kia đấy.

Nhưng Hạ Lâm là phụ nữ, đối xử với những người khác phái muốn theo đuổi cô thì ga lăng hơn anh nhiều, ít nhất cô cũng sẽ không ném người ta lên giường!

Vừa định lên tiếng, cơ thể Hạ Lâm đột nhiên nhẹ bẫng, ngã rạp trên người anh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Ngượng!

Trans: Xiêu Xiêu

Đôi môi mềm áp lên bờ môi Dạ Tư Hàn, cả người cũng mềm nhũn.

Dạ Tư Hàn nhú mi giữ lấy khuôn mặt cô, răng cắn mạnh một cái, nhưng không nhận được chút phản ứng nào. Anh nắm eo Hạ Lâm, đặt cô sang bên cạnh, ánh mắt chăm chú nhìn vào gương mặt say giấc kia.

Trong bóng đêm, cô an tĩnh nằm đó tựa như đứa trẻ ngây thơ chưa trưởng thành. Thật lâu sau, Dạ Tư Hàn mới rời mắt, đưa tay đặt báo thức rồi nhắm mắt lại.

.....

Mười hai giờ trưa, tại phòng ăn dưới lầu một, Dạ Tư Hàn đã dùng xong bữa, anh đưa tay cầm lấy chiếc khăn lụa lên khề lau miệng, “Bên bác sĩ Phong đã chuẩn bị xong chưa?”

Tư Đồ còn chưa tỉnh ngủ, gắng gượng lấy tinh thần lên tiếng, “Xong rồi ạ”

Dạ Tư Hàn, “Lái xe được không?”

Tư Đồ nhìn anh, “Không vấn đề”

Dạ Tư Hàn, “Đi lấy xe đi”

Tư Đồ uống cạn ly cà phê đặc bên cạnh, thu dọn xong bát đĩa mới ra ngoài lấy xe.

Dạ Tư Hàn trở lên lầu hai, nhìn Hạ Lâm đang ngủ mê mết, anh nhú mày. Một lát sau, Dạ Tư Hàn bế cô lên, cõng bộ đồ ngủ trên người cô. Anh nhìn vào chiếc bím ngoại cỡ căng phồng, tay đưa sang bên hông Hạ Lâm cõng ra. Vừa định bỏ xuống đã nhìn thấy “cánh sắc” bên trong...

Tay anh sưng lại, đặt cô về vị trí cũ. Dạ Tư Hàn nhắc điện thoại lên gọi cho Dạ Tư Yên, “Mang đến đây một bộ đồ của em, bình thường chút”

Dạ Tư Yên, “...”

Câu trước nghe rất ổn, nhưng câu sau “bình thường chút” nghe cứ là lạ? Chứ mọi ngày phong cách ăn mặc của cô đều không bình thường à?! Nhớ lại hôm qua, anh Tư còn không để tâm đến thỉnh cầu của cô, Dạ Tư Yên liền nhẹ giọng, “Không được đâu sói ạ!”

Dạ Tư Hàn, “Hình như có tin tức của Đường Uyên rồi”

Dạ Tư Yên nghe xong, vẻ mặt thoát cái thay đổi, phấn chấn vui vẻ nói, “Ok Ok, đến ngay đến ngay”

Dạ Tư Hàn ngắt máy, mắt nhìn Hạ Lâm, trong đầu nghĩ đến cảnh tượng đầy “huyết nhục” bên trong liền nhú mày. Anh cầm điện thoại, lên mạng nghiên cứu cách thay bím cho trẻ con.

Dạ Tư Hàn tìm một kênh xem hết một lượt, ánh mắt anh liền rơi trên người “đứa bé” trên giường. Anh vào nhà tắm tìm quanh nhưng không thấy thứ gì giống cái chậu, nhớ đến phòng bếp có, anh liền xuống lầu.

Dạ Tư Hàn vào bếp nhìn mấy chiếc chậu rửa rau, thuận tay nhắc một chiếc lên. Anh trở lại lầu hai lấy đầy một chậu nước ấm rồi đặt lên bệ tủ đầu giường, thả vào bên trong một chiếc khăn lông trắng muốt.

Nghĩ đến việc không có miếng lót thấm nước tiểu, Dạ Tư Hàn liền dùng khăn lông trắng, lại trải một lớp giấy vệ sinh. Anh ôm Hạ Lâm đặt lên trên, chiếc mông vừa khéo đặt ngay lên lớp giấy. Tay anh nắm lấy mắt cá chân, tách đôi chân cô ra, sau đó xé vụn chiếc bím, nhứ mảy vứt vào thùng rác.

Dạ Tư Hàn quay đầu lại nhìn những vết máu vương trên đùi Hạ Lâm, anh vội lấy chiếc khăn lông thấm nước ẩm trên tủ đầu giường, vắt cho ráo rồi cẩn thận chà lau.

Sau khi đã lau sạch đùi, ánh mắt anh dừng ở nơi nào đó, đôi mảy lại nhứ lại. Dạ Tư Hàn có cảm giác như đang xâm nhập chốn riêng tư của người khác.

Nghĩ một hồi, anh mới thả chiếc khăn lông vào chậu, vò sạch, lại lấy ra vắt ráo, lau chùi nơi nào đó.

Dạ Tư Yên tay cầm áo váy vừa đến trước cửa. Cô nhìn cánh cửa đang mở, câu “Anh Tư” còn chưa kịp cất lên, ánh mắt đã bắt gặp Dạ Tư Hàn. Mắt cô tròn trũng, cả người cứng ngắc.

Anh... anh Tư đang làm cái gì thế kia?

Mấy giây sau Dạ Tư Yên mới nhìn thấy rõ ràng, anh Tư đang giúp cô gái bị anh ấy xxx không biết tiết chế đến mức rong huyết, lau sạch nơi tư mật.

Ui, ngượng quá! Người đàn ông vừa lạnh lùng vừa mạnh mẽ như anh Tư vậy mà còn có một khía cạnh dịu dàng đến thế.

Dạ Tư Hàn nghe thấy tiếng động phía sau lưng, liền buông lời nhàn nhạt, “Quay đầu đi”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Cậu ở lại chịu trách nhiệm về chuyện của cô Đường đi

Trans: Xiêu Xiêu

“Dạ!” Dạ Tư Yên vội vã quay người, dáng lưng thẳng tắp. Có lẽ do anh tư thường ngày đều ở quân khu nên giọng nói giống như quân lệnh, mang theo khí tràng khó nói thành lời, khiến người ta lập tức chấp hành mệnh lệnh.

Có điều, cô đâu phải lính của anh tư?

Dạ Tư Hàn lau xong, khuôn mặt u ám cầm lấy chiếc bím sạch bên cạnh. Anh giữ hai chân Hạ Lâm, kéo phần trước của tã lên giữa hai chân, cố định xong, lại lật người cô lại, vuốt phẳng phần phía sau, “Quần áo đâu?”

Dạ Tư Yên “Dạ” một tiếng, nghĩ đến việc anh tư không cho cô nhìn, không biết hiện giờ cô được quay mặt lại không đây?

“Thế em quay mặt lại nhé anh tư?”

Dạ Tư Hàn, “Ừm”

Dạ Tư Yên quay người bước đến, đưa túi đồ trong tay cho Dạ Tư Hàn, “Đây nè”

Dạ Tư Hàn nhận lấy mở ra, bên trong là một bộ quần phục rằn ri màu xanh lục.

Dạ Tư Yên liếc nhìn Dạ Tư Hàn, “Anh tư, đây có coi như là trang phục bình thường không?”

Dạ Tư Hàn gật gù đầu, cầm lấy cái quần mặc vào cho Hạ Lâm.

Quả nhiên! Cô sớm đã lường được chỉ có thứ quần áo này mới là “bình thường” trong mắt anh tư! Cũng may cô không mang váy đến.

Dạ Tư Yên lén lút nhìn một cái. Hóa ra trên đời này thật sự có loại phụ nữ đến thẳng đóng bím cơ đấy! Hơn nữa còn là người phụ nữ của anh tư!

Nghĩ đến những lời mình từng nói, cô bất giác rụt rụt cổ, trong lòng chợt cảm thấy số mệnh u ám.

Dạ Tư Hàn quay đầu liếc nhìn Dạ Tư Yên. Cô vội vàng lên tiếng, “Anh tư có cần em giúp gì không?”

Dạ Tư Hàn rũ mắt, cầm chiếc áo rằn ri lên, “Không cần”

Dạ Tư Yên, “Thế em đi nhá?”

Dạ Tur Hàn, “Ờ”

Cô nuốt nước miếng chạy biến. Về đến phòng ngủ cô mới giật thót vì bản thân đã quên mất chính sự. Chuyện của Đường Uyển còn chưa hỏi được!!!

Anh Tur đứng là gian trá, quần áo cô đã đưa đến rồi, thế mà chuyện Đường Uyển cũng không thèm nói với cô một chữ. Nhưng mà lúc này, cô không dám quay lại đó nữa.

.....

Dạ Tur Hàn mặc quần áo cho Hạ Lâm xong mới tự mình thay quần trang, cả người anh tuấn. Anh quay đầu nhìn Hạ Lâm, tay nhấc cô lên vai, chân bước ra khỏi cửa.

Tur Đồ đang đỗ xe đợi ngoài cổng, nhìn thấy Tứ thiếu mặc quần trang khiêng bà cô kia xuống...

Lạ, không phải nên ôm sao? Lòng nghĩ thế, nhưng tay lại chẳng chút chậm chạp, Tur Đồ đã mở sẵn cửa chờ hai người lên xe.

Dạ Tur Hàn lên xe liền đặt Hạ Lâm lên ghế, cố định thân người, cẩn thận giúp cô thắt đai an toàn, sau đó mới ngồi xuống bên cạnh.

Tur Đồ ngồi vào vị trí ghế lái, lái xe về phía Tổng viện quân y.

Xe đến nơi liền đỗ tại vị trí chuyên dụng dành cho thượng khách của Dạ gia, Trình Ngôn Khoản cũng bác sĩ Phong đã đứng đợi ở đó.

Trình Ngôn Khoản bước lên phía trước, đưa tay mở cửa ghế sau.

Dạ Tur Hàn ôm Hạ Lâm xuống xe, đi theo bác sĩ Phong vào lối đi riêng, trực tiếp lên tầng chuyên dụng dành cho người nhà họ Dạ.

Sau khi giao Hạ Lâm cho bác sĩ Phong, anh mới nhìn Trình Ngôn Khoản đang đứng một bên, “Lấy được chưa?”

Trình Ngôn Khoản nhìn Dạ Tur Hàn, “Đã lấy được, mẫu máu được lấy từ kho máu mà ba năm trước cô Đường hiến”

Dạ Tur Hàn ngồi xuống ghế, không nói gì thêm.

Trình Ngôn Khoản, “Ngày nghỉ của ngài sắp đến rồi, có cần kéo dài thêm không?”

Dạ Tur Hàn, “Không cần”

Trình Ngôn Khoản đứng một bên, “Ba ngày sau, quân khu sắp xếp cho ngài thi hành một nhiệm vụ khẩn ở nước ngoài, trên danh nghĩa là duy trì hòa bình liên hợp quốc”

Trên danh nghĩa?

Dạ Tur Hàn nâng mắt nhìn Trình Ngôn Khoản, “Có nhiệm vụ đặc biệt?”

Trình Ngôn Khoản, “Vâng”

Dạ Tur Hàn, “Biết rồi, cậu ở lại chịu trách nhiệm về chuyện của cô Đường đi”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Cô Đề

Trans: Xiêu Xiêu

Trình Ngôn Khoản đứng một bên, dáng lưng thẳng tắp, “Hôm nay ngày 23, lễ trưởng thành của ngài vào ngày mừng 7 tháng 7, vẫn còn hai tháng mười ba ngày nữa, thời gian hẳn không quá gấp gáp”

Dạ Tur Hàn chỉ ừ một tiếng, không nói thêm gì nữa. Trình Ngôn Khoản cũng im lặng đứng một bên.

Tur Đồ không kìm được liếc mắt nhìn Trình Ngôn Khoản. Hai người cùng là sỹ quan bên người Tứ thiếu, nhưng cậu ta vẫn luôn không bì được với vị này. Bởi khuôn mặt của Trình sỹ quan vĩnh viễn bất biến, sừng sững bất động!

Rạng sáng ngày đó, nếu như đổi lại là sỹ quan Trình, cậu ta tin rằng chuyện tai nạn xe cộ chắc chắn sẽ không xảy ra.

Trình Ngôn Khoản đứng đó, khẽ liếc về phía Tư Đồ. Tư Đồ cười lại một cái, đột nhiên cảm thấy trình độ chuyên nghiệp của bản thân đang rất cần thiết được update!

.....

Sau ba tiếng, bác sĩ Phong cuối cùng đã đẩy Hạ Lâm ra ngoài. Ông nhìn về phía Dạ Tư Hàn, xấu hổ lên tiếng: “Tứ thiếu...”

Nói rồi chợt nhận ra không biết nên xưng hô với vị tiểu thư này thế nào.

Dạ Tư Hàn quét mắt qua vẻ mặt an tĩnh của Hạ Lâm, nhớ đến ngày đó cô nói mình họ Đê, tên Chết Anh, “Họ Đê, cô Đê”

Bác sĩ Phong nghe xong, hiển nhiên đã nghe nhầm, “Tình trạng cơ thể của cô Đẹp rất kỳ lạ, không thể kiểm tra ra được bất cứ bất thường nào”

Dạ Tư Hàn nâng mắt nhìn ông, bác sĩ Phong liền thận trọng lên tiếng, “Không biết Tứ thiếu đã từng nghe nói đến Cỗ chưa?”

Lông mày Dạ Tư Hàn nhíu lại.

Trình Ngôn Khoản nhìn bác sĩ Phong, cười khê: “Bác sĩ Phong, ông cũng là người có học vấn, loại chuyện mê tín lạc hậu như vậy cũng tin”

Bác sĩ Phong nhìn Trình Ngôn Khoản, “Trước đây tôi cũng không tin, nhưng mấy năm gần đây có từng gặp một trường hợp có triệu chứng giống như cô Đẹp. Đích thân từng trải, không thể không tin”

Trình Ngôn Khoản tuy rằng miệng cười, nhưng ánh mắt lạnh toát, “Vậy chỉ có thể chứng minh rằng trình độ của bác sĩ Phong vẫn chưa đủ”

Bác sĩ Phong, “...”

Nếu như đổi lại là mấy năm trước ông nghe thấy loại chuyện thế này, thì thái độ của ông chắc chắn cũng giống như sỹ quan Trình hiện giờ. Nhưng...

Ông nhìn Dạ Tư Hàn.

Dạ Tư Hàn nhớ đến giám định DNA, liền thấp giọng, “Bao giờ có kết quả?”

Tuy rằng bác sĩ Phong cũng không hiểu mẩu máu kia có gì bất thường, nhưng cũng không dám hỏi vấn đề không nên hỏi, “Tôi đích thân theo vào phòng thí nghiệm, sau năm tiếng nữa sẽ có”

Dạ Tư Hàn liếc mắt nhìn Tư Đồ.

Tư Đồ, “Tứ thiếu, đệ đi chuẩn bị xe”

Dạ Tư Hàn đứng dậy nhìn Hạ Lâm nằm trên xe đẩy. Anh nhắc tay xách cô lên ôm vào lòng, chân đi về phía cửa thang máy.

Trình Ngôn Khoản bước theo sau.

Dạ Tư Hàn, “Có tin gì mới không?”

Trình Ngôn Khoản, “Tạm thời chưa có”

Anh ta liếc mắt nhìn Hạ Lâm trong lòng Dạ Tư Hàn, đại úy sao lại lấy máu của cô ấy giám định với máu của cô Đường? “Lẽ nào cô Đẹp chính là cô Đường?”

Dạ Tư Hàn lạnh lùng liếc nhìn Trình Ngôn Khoản. Chỉ bằng ánh mắt này, Trình Ngôn Khoản cũng tự biết mình nhiều lời. Anh ta cúi đầu, không hỏi thêm nữa. Có điều anh ta hơi lo lắng, hơn hai tháng sau chính là lễ trưởng thành của đại úy, lúc đó sẽ công bố với bên ngoài về chuyện kế thừa vương vị. Vào thời điểm này, tư lệnh đề đại úy tiếp nhận chuyện của Đường Uyển, ý đồ rất rõ ràng, chính là muốn trước khi đại úy thượng vị, để ngài lần đầu gột rửa kim quang với bên ngoài.

Thế nhưng chuyện Đường Uyển mất tích quá kỳ lạ. Đến bây giờ, dường như không có lấy một chút dấu vết. Người hạ thủ có năng lực trình thám quá mạnh, dấu mối bị loại bỏ quá mức sạch sẽ.

Huống hồ bên Tam thiếu hiển nhiên cũng không chịu để đại úy xuôi chèo mát mái, chắc chắn sẽ không ngừng cản trở.

Đi đến trước cửa thang máy, Trình Ngôn Khoản sai bước lên phía trước ấn thang. Sau một lúc thang máy đã đến. Anh ta bước vào trước, sau đó vươn tay chặn lên cửa thang, cho đến khi Dạ Tư Hàn ôm Hạ Lâm bước vào mới thu tay lại ấn lâu một.

Dạ Tư Hàn nhìn Trình Ngôn Khoản, “Sau khi tôi đi, nếu Dạ Tư Lăng dám xông vào Bạch Hán Cung, trực tiếp nổ súng”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 38: Đại úy, kết quả đã có rồi

Trans: Xiêu Xiêu

Trình Ngôn Khoản, “Rõ”

Dạ Tư Hàn, “Đề Tư Đồ ở lại tôi không yên tâm. Cậu ta sẽ theo tôi, lúc trước cậu ta đang điều tra Dạ Tư Lăng, sau cậu tiếp quản chuyện này đi”

Trình Ngôn Khoản nhìn Dạ Tư Hàn, anh ta không hiểu đại úy bảo anh ta tra cái gì.

Dạ Tư Hàn cúi đầu, đôi mắt sâu hút nhìn Hạ Lâm, “Cô Đề chạy thoát ra từ chỗ đó”

Trình Ngôn Khoản nghe thế, hai hàng mày nhíu lại, anh ta chợt cảm thấy chuyện này phức tạp hơn tưởng tượng. Nếu Cô Đẹp là cô Đường, vậy lại càng phức tạp hơn nữa. Lẽ nào là Tam thiếu tính kế đại úy?

Anh ta nhìn về phía Dạ Tư Hàn.

Dạ Tư Hàn ngẩng đầu lên, để ý đến vẻ mặt lúc này của Trình Ngôn Khoản, “Cậu nghĩ nhiều rồi, Dạ Tư Lăng vì để bắt cô ta trở lại, không từ thủ đoạn”

Anh ta nhìn người phụ nữ trong lòng đại úy, tuy rằng cô ta có nét giống với người trong ảnh của Đường Uyển, nhưng nhìn kỹ lại thấy không giống lắm!

Cô ta mang khuôn mặt oval chỉ lớn chừng một bàn tay, ngũ quan không chỉ tinh tế, mà còn tràn đầy sức sống, quá đẹp, đẹp đến mức rung động lòng người.

.....

Về đến Bạch Hán Cung, Dạ Tư Hàn liền bế Hạ Lâm về phòng ngủ.

Trình Ngôn Khoản đi theo hai người đến cửa, đứng đó nhìn đại úy đưa tay đóng cửa lại, hơi kinh ngạc.

Tư Đồ thương thức vẻ mặt của anh ta, trong lòng cuối cùng cũng sáng khoái hơi mấy phần, “Tâm trạng tôi giờ sướng quá”

Trình Ngôn Khoản liếc nhìn Tư Đồ một cái, sau đó liền quay người đi.

Tư Đồ bước theo sau, mãi đến khi đã đi xa khỏi phòng ngủ của Tư thiếu, cậu ta mới dám nói tiếp, “Nói nghe nè, cô ấy chính là người phụ nữ muốn đề Dạ đại úy nhà anh đấy”

Trình Ngôn Khoản nghe thế liền nghiêng đầu nhìn Tư Đồ.

“Cô ấy nói Dạ đại úy nhà anh là xử nam già” Tư Đồ không hề đề cập đến việc cô làm cậu chảy máu mũi, chuyện đó quá mất mặt.

Trình Ngôn Khoản, “...”

Lần đầu tiên nhìn thấy gương mặt đặc sắc như thế của anh ta, Tư Đồ tinh thần sáng khoái, “Hon nữa, cô ấy còn ngủ với Dạ đại úy nhà anh những mấy đêm rồi cơ”

Trình Ngôn Khoản, “...”

“Nói nghe nhớ, cô ấy ở trước mặt Dạ đại úy là như thế này này” Tư Đồ học Hạ Lâm, nhấc tay đặt lên vai Trình Ngôn Khoản, ánh mắt xẹt xẹt.

Trình Ngôn Khoản đập mạnh lên tay Tư Đồ. Cậu đau đến nhe răng, “Xuống tay mạnh thế...”

Tư Đồ vừa nghiêng đầu, chợt trông thấy một bóng người ở thang gác, cậu ta nhìn Dạ Tư Hàn trân trân, “Tư thiếu, đệ... đệ uống say”

Dạ Tư Hàn phát khí lạnh.

Tư Đồ, “Không ổn rồi, đầu đệ đau quá, đệ phải đi ngủ” Tư Đồ không dám nhìn sắc mặt Tư thiếu nhà mình thêm nữa, chân lui thật nhanh.

Trình Ngôn Khoản đứng đó nhìn Tư Đồ lắc lắc đầu. Anh ta quay đầu nhìn Dạ Tư Hàn, “Đại úy”

Dạ Tư Hàn bước xuống lầu, mắt nhìn về phía Tư Đồ, “Quay lại đây”

Một chân Tư Đồ lúc này đang đặt lên ngưỡng cửa phòng ngủ, vừa nghe thấy tiếng của Tứ thiếu nhà mình, chân đã cứng ngắc. Cậu quay người, bước đi nặng nề như đang bước trên con đường đến pháp trường.

Dạ Tư Hàn vẫn nhìn Tư Đồ.

Tư Đồ cúi gằm mặt đi đến bên cạnh anh, không dám ngẩng mặt.

Dạ Tư Hàn, “Trước ngày mai hãy chuyển toàn bộ tư liệu cậu tra được cho Trình Ngôn Khoản”

Tư Đồ, “Dạ”

Dạ Tư hàn, “Ra ngoài chạy 10,000m”

Tư Đồ đứng nghiêm, quay sang phải bắt đầu chạy đến phía sau khu vườn.

Dạ Tư Hàn nhìn Trình Ngôn Khoản, “Đợi cậu ta quay lại, bắt cậu ta trồng cây chuối một tiếng”

Trình Ngôn Khoản, “Rõ, đại úy”

Thế là một tiếng sau, Trình Ngôn Khoản ngồi trong phòng khách tầng một, tay cầm đồng hồ bấm giờ, ánh mắt đắm chiều nhìn Tư Đồ đang trồng cây chuối ngoài kia...

9 giờ tối, tại phòng ăn, Dạ Tư Hàn đã dùng xong bữa. Anh nhìn Tư Đồ, “Sáng sớm mang lên một phần cơm khuya, 5 giờ sáng mang thêm phần cơm 2 người nữa”

Tư Đồ, “Rõ, Tứ thiếu”

Dạ Tư Hàn cầm đồng hồ quả quýt, ánh mắt dừng trên người Trình Ngôn Khoản.

Trình Ngôn Khoản nhắc di động gọi điện cho bác sĩ Phong. Một phút sau, anh ta ngắt điện thoại, “Đại úy, kết quả đã có rồi”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Chào buổi tối, cô Cú Đêm

Trans: Xiêu Xiêu

Ngón tay dài của Dạ Tư Hàn khẽ đặt chiếc đồng hồ quả quýt lên trên mặt bàn đá cẩm thạch tự nhiên được mạ vàng thủ công.

Trình Ngôn Khoản nhìn anh, nhẹ giọng: “Không phải cô Đường”

Không phải Đường Uyển? Dạ Tư Hàn nâng mắt, đôi đồng tử đen láy nhìn về phía Trình Ngôn Khoản.

Trình Ngôn Khoản ngồi bên cạnh lau tay bằng chiếc khăn lông màu trắng, “Nhưng có cùng huyết thống”

Dạ Tư Hàn thu lại tầm mắt, ngón tay vuốt ve lên mặt đồng hồ, “Hiểu rồi”

Trình Ngôn Khoản, “Vậy tôi sẽ tiếp tục điều tra”

Dạ Tư Hàn ừ một tiếng rồi đứng dậy rời khỏi phòng ăn. Trình Ngôn Khoản vẫn ngồi đó, vẻ mặt hơi trầm ngâm. Một lúc lâu sau, anh ta nói hỏi Tư Đồ, “Cậu nghĩ sao?”

Tư Đồ nhìn Trình Ngôn Khoản, “Những người phụ nữ từng gặp Tứ thiếu đều muốn ngủ với huynh ấy. Chuyện khác thì không biết”

Trình Ngôn Khoản, “Chuyện liên quan đến cô Đường”

Tư Đồ, “cô Đường nào?”

Trình Ngôn Khoản, “...” Nói vậy, đại úy chưa hề đề cập với cậu ta chuyện này sao? Trình Ngôn Khoản giữ im lặng, đứng lên rồi trở về phòng.

Tư Đồ, “...”

Ô, cô Đường nào? Mà vì sao phải giám định DNA của cô ta với bà cô lầu trên kia chứ?

.....

Dạ Tur Hàn quay lại phòng ngủ. Anh ngồi trên đầu giường nhìn Hạ Lâm vẫn đang say giấc, “Rốt cuộc, em đến đây với mục đích gì?”

“...” Trả lời lại anh chỉ có tiếng hô hấp đều đặn của cô gái.

Anh nhìn một hồi lâu rồi mới đặt lưng lên giường, an tĩnh nhắm mắt lại. Nhờ “phúc” của cô mà người từ trước đến nay luôn sống theo nguyên tắc như anh trở thành một cú đêm chính hiệu.

Rạng sáng, tiếng chuông báo giờ vừa vang lên, cửa phòng đã phát ra tiếng gõ cồng cộc.

Dạ Tur Hàn tỉnh giấc nhìn sang bên cạnh, phát hiện Hạ Lâm đã tỉnh, đôi đồng tử xanh biếc như ngọc của cô đang nhìn trần nhà trần trụi, hơi hơi xuất thần.

Anh ngồi dậy, xuống giường đi ra mở cửa.

Tur Đồ, “Tứ thiếu, bữa khuya của huynh đây”

Dạ Tur Hàn nhận lấy, đóng cửa, quay đầu nhìn Hạ Lâm

Cô ngồi dậy, vờn vai một cách lười biếng, “Chào buổi tối, Darling”

“Chào buổi tối, cô Cú Đêm”

Dạ Tur Hàn bước về phía trà kỷ, đặt chiếc hộp tinh xảo trong tay xuống mặt bàn, ngón tay khẽ mở nắp hộp, cất tiếng hỏi một cách tùy ý, “Đói chưa?”

Hạ Lâm nhìn phần com được anh chuẩn bị sẵn, tâm trạng bỗng chốc vui vẻ, “Đói chứ”

Cô xuống giường, xỏ chân vào đôi dép lê cỡ lớn của anh rồi lả lướt đi tới như một chú bướm. Cô ngồi trên sofa, bày ra tư thế chờ anh hầu hạ đưa đĩa tới.

Dạ Tur Hàn đứng trước chiếc trà kỷ bằng đá cẩm thạch, mi mắt buông xuống. Chợt anh dang mí mắt liếc qua, “Muốn tôi mớm?”

Hạ Lâm hồi thần ngẩng đầu lên, gương mặt mỹ lệ hiện lên dưới ánh đèn thủy tinh, tuyệt sắc rung động tựa hoa hồng, “Nếu anh muốn, đương nhiên có thể”

Tuy rằng nói vậy nhưng động tác của cô tại rất mau lẹ, nhấc đĩa bắt đầu ăn. Có lẽ do thói quen mấy ngày nay quá nhàn hạ, com bụng nước rót đến tận miệng nên tính cảnh giác trong Hạ Lâm bỗng lỏng hơn chút ít.

Dạ Tur Hàn ngồi bên cạnh nhìn cô ăn.

Hạ Lâm vừa ăn vừa nhìn anh, “Anh không ăn à?”

Dạ Tur Hàn, “Tôi ăn tối rồi”

Hạ Lâm ăn com xong, tay đặt bộ đồ ăn vào trong hộp com, vừa định lấy cái nắp đậy lại liền nghe thấy giọng nói nhàn nhạt của Dạ Tur Hàn...

“Em có quan hệ gì với Đường Uyên?”

Hạ Lâm ngẩng người một giây, sau đó liền ngẩng đầu nhìn anh, “Nếu tôi muốn có quan hệ gì với cô ta thì cũng phải cần người ta đồng ý mới được”

Ánh mắt Dạ Tur Hàn rơi trên khuôn mặt cô, đôi mắt sâu hút thăm thẳm.

Hạ Lâm nghiêng đón ánh mắt anh không chút sợ sệt, vẻ mặt chân thành tha thiết, nhưng trong lòng lại thầm nói, chị chính là Đường Uyên đây chứ, đây là một thân phận khác của chị đó.

Có điều...

Thi thoảng, người xuất hiện lại không phải là cô mà là một người khác, hình như người đó có cùng huyết thống với cô, chi tiết thế nào cô cũng không biết rõ, mọi chuyện đều do ông ngoại thay cô sắp xếp.

Những chuyện nhỏ này, không cần cô phải hao tâm tốn sức.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 40: Chẳng có gì hay để xem, còn không bằng nhìn anh

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tur Hàn nhìn cô, bờ môi mỏng thốt ra từng câu từng chữ, “Căn cứ vào kết quả giám định DNA, em và cô ta có quan hệ huyết thống”

Hạ Lâm, “...” Quan hệ huyết thống? Điều này hóa ra là thật sao?

Có những lúc khi cô và Đường Uyển phải cùng nhau xuất hiện thì người kia mới xuất hiện. Người đó khi hóa trang lên thì cực kỳ giống cô. Còn khi tẩy trang rồi thì cô cũng không biết nữa.

Nhưng mà cũng chỉ là đáng vẻ giống nhau mà thôi. Danh xưng “yêu tinh quốc dân” là do cô đích thân xuất trận kiếm về, chứ chẳng có quan hệ gì với “Đường Uyển” kia cả.

Thấy Dạ Tur Hàn cứ nhìn mình chăm chăm, cô cười, “Nói vậy là tôi có quan hệ với cô ta thật à? Thế tôi có thể đi tìm cô ta nhận họ hàng không, có phải sau này tôi sẽ trở thành hoàng thân quốc thích?”

Dạ Tur Hàn, “Hoàng thân quốc thích? Không bằng làm vợ bé của Dạ Tur Lăng, sẽ có thân phận hơn chút ít”

Hạ Lâm, “...”

Tuy... Tuy rằng sự thật đúng là như vậy, nhưng anh cũng không cần nói toẹt ra vậy chứ? Người Dạ gia đúng thật quá tự phụ!

Nghĩ đến người đàn ông trước mặt này rất có thể sẽ tiếp quản chiếc ghế của Dạ Cận trong tương lai, vậy... vậy không phải sẽ trở thành người đàn ông quyền lực nhất nước A hay sao?

Dạ Tur Hàn không tiếp tục chủ đề này nữa, “Ngày kia tôi sẽ dời đi một thời gian. Em một mình ở lại đây, Trình Ngôn Khoản sẽ chăm sóc sinh hoạt cho em”

Ngày kia anh ta phải đi rồi?

Dạ Tur Hàn đứng lên đi ra ngoài ban công, quay lưng về phía cô. Hạ Lâm nhìn bóng lưng anh, từ sau nhìn lại, cơ thể anh trông càng thêm khỏe khoắn. Ngay cả bờ hông kia, cũng trở nên quyến rũ lạ thường. Bên trên là vùng thắt lưng nhỏ hẹp...

Khụ, đúng là khiến người phụ nữ nào trông thấy cũng chảy nước miếng! Đè được anh ta xuống đúng là không bị thiệt một chút nào.

Ngày kia, ngày kia... Vậy sáng sớm ngày kia đè anh ta ra chẳng phải vừa xinh hay sao?

Trong lòng đã vạch ra con đường chạy trốn thế nào. Hai ngày này, phải nắm chắc thời gian một cách hoàn mỹ nhất!

Đang nghĩ thế, chợt cảm thấy phía bên dưới cuộn trào mãnh liệt. Trong phòng ngủ, cô không hề nhìn thấy bim hay chiếc băng vệ sinh nào. Hạ Lâm nhìn bóng lưng Dạ Tur Hàn, thấp giọng hỏi: “Bim với băng vệ sinh anh để đâu đấy?”

Dạ Tur Hàn, “Trong tủ nhà tắm”

Hạ Lâm vào phòng tắm, mấy phút sau đã thay một chiếc băng vệ sinh. Cô mặc áo ngủ của anh, rất dài, giống như váy, vạt áo buông thõng đến tận đầu gối.

Dạ Tur Hàn quay đầu, “Nếu chán có thể ngồi đó đọc sách”

Hạ Lâm bật cười, “Tôi muốn xem phim”

Dạ Tur Hàn bước lại gần, “Phim gì?”

Hạ Lâm, “Phim h...eo!”

Dạ Tur Hàn dừng bước, ánh mắt rơi trên gương mặt cô.

Hạ Lâm, “Có không?”

Dạ Tur Hàn đưa tay bóp cằm cô, ánh mắt chăm chú, “Chí hướng của em rất cao xa”

Hạ Lâm, “Đề được anh là rất cao xa sao? Tôi không nghĩ thế, tôi thấy quá gần ấy chứ. Chỉ cần kỳ sinh lý kết thúc...”

Dạ Tư Hàn, “Ai đề ai còn chưa biết đâu”

Lời vừa dứt anh đã buông tay ra, quay lại nằm lên giường.

Hạ Lâm quay đầu nhìn anh, “Tôi xem phim có phiền đến anh không đó?”

Dạ Tư Hàn, “...”

Buổi sáng đã ngủ một lát, chiều đến cũng ngủ một lát, thế nên bây giờ anh rất tỉnh táo!

Hạ Lâm thấy anh không lên tiếng liền cầm remote bên cạnh lên, mở nguồn, chiếc TV màn hình cong lớn phía đối diện liền sáng lên. Cô không ngừng chuyển kênh, chỉ liếc mắt vài cái qua mấy kênh thời sự.

Chuyển thêm vài lần, quả đúng như dự đoán, người thay thế cô mấy ngày nay đang không ngừng xuất hiện trước công chúng.

Mà Dạ Tư Hàn ánh mắt cũng đang nhìn lên màn hình, thấy cô đổi kênh liên tục, thời gian dừng lại giữa mỗi kênh đều như nhau, không chênh lệch một giây, quá chuẩn xác. Quả nhiên là cô ta cố ý làm vậy.

Rốt cuộc cô ta muốn xem cái gì?

Thật lâu sau, Hạ Lâm mới tắt TV, ném cái remote xuống. Cô quay đầu lại nhào lên người anh, “Chẳng có gì hay để xem, còn không bằng nhìn anh”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Nhìn không đủ, làm sao bây giờ?

Trans: Xiêu Xiêu

Ánh mắt Dạ Tư Hàn trở nên thâm thúy, “Tôi có gì đáng nhìn?”

Hạ Lâm mất sáng lên nhìn anh, hơi thở khẽ phả lên gương mặt cương nghị, ngón tay không an phận lướt qua từng đường nét cơ thể rắn chắc, “Toàn thân trên dưới, chỗ nào cũng rất đáng nhìn. Nhìn không đủ phải làm sao bây giờ?”

Giọng nói ngọt ngào, Ngô nông nhuyễn ngữ*, ánh mắt mông lung mơ hồ như vừa thức giấc của thiếu nữ, mang theo sự quyến rũ mà bất kỳ người đàn ông nào đều khó mà cự tuyệt.

*Ngô nông nhuyễn ngữ: chỉ giọng địa phương vùng Giang Nam ngữ điệu uyển chuyển dễ nghe.

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, không lên tiếng.

Cô nghiêm túc nhìn anh. Thực ra những gì cô nói đều là sự thật cả. Anh là người đàn ông đẹp nhất cô từng gặp trên đời. Cả người mỗi một bộ phận, mỗi một đường nét đều vô cùng hài hòa tinh tế, không chút tì vết, là người đàn ông mà từ xa gần cao thấp, trước sau trái phải nhìn lại đều hoàn mỹ không một góc chết.

Chỉ bằng một vóc dáng này, nhan sắc này, đã có vô vàn phụ nữ muốn bỏ nhào vào một cách điên cuồng, bởi vì thực sự quá có cảm giác thành tựu.

Dạ Tư Hàn vẫn nhìn Hạ Lâm chăm chú. Anh không thể phân biệt được thực thực giả giả trong mắt cô.

Hạ Lâm khẽ hôn lên bờ môi mông của anh, “Nếu như vào ngày anh đi, kỳ sinh lý của người ta còn chưa kết thúc phải làm thế nào đây?”

Dạ Tư Hàn nhẹ giọng, “Sốt ruột lắm rồi?”

Hạ Lâm, “Sốt ruột? Hừ, còn hơn thế nữa. Phải nói là lòng như lửa đốt!”

Đây cũng là lời thật lòng, một chút giả dối cũng không có! Lúc nói lời này, ngón tay cô cũng đồng thời khẽ vuốt ve lồng ngực của Dạ Tư Hàn, móng tay cào nhẹ lên từng vùng da thịt.

Dạ Tư Hàn bắt lấy tay cô, hơi thở trĩu nặng, “Có biết nhìn em bây giờ giống thứ gì không?”

Hạ Lâm, “Giống yêu tinh, yêu tinh sinh ra để quyến rũ anh” Cô chạm môi lên vùng cằm góc cạnh của anh, lướt qua một cách điêu luyện.

Dạ Tư Hàn, “Em hoàn toàn không giống lần đầu”

Hạ Lâm vừa hôn vừa cất tiếng, “Bảo rồi mà, lý thuyết của người ta phong phú lắm. Tuy chưa thực chiến bao giờ, nhưng nhìn thấy lại không ít lần đầu nha”

Dạ Tư Hàn, “...” Anh đột nhiên nhớ đến câu nói kia của Tư Yên “Trên đời làm gì có phụ nữ nào như thế!”

Trước đây đúng là không có, nhưng giờ thì có rồi, còn bị anh gặp được.

Dạ Tư Hàn giữ cổ tay Hạ Lâm rồi nặng nề hất cô sang bên cạnh, giọng nói rất không vui, “Em đói khát đến mức đó?”

Hạ Lâm nằm trên giường nhìn anh. Lúc trước mục đích của cô chỉ đơn giản là muốn giải Cỗ. Nhưng thân phận anh quá không bình thường, hiện giờ trong lòng cô đã nhiều hơn vài tâm tư không thuần khiết.

Dạ Tư Hàn lờm cô một trận rồi đi vào thư phòng. Anh cầm sách nhưng không vào đầu được nổi một chữ. Rõ ràng bản thân biết cô cố ý làm thế, nhưng người phụ nữ này vẫn có thể khơi dậy phản ứng sinh lý của anh một cách dễ dàng.

.....

Hạ Lâm không ngờ cô có thể thành công ép anh ra khỏi phòng ngủ. Cô bật cười, rồi giường muốn bước ra ban công nhìn một vòng địa hình ở Bạch Hán Cung, sợ rằng bản thân đêm đó ngồi xe ra ngoài mà nhìn không rõ.

Cô động não nhớ lại những con đường đi qua ngày hôm đó, nếu như không có người yểm trợ, cơ bản sẽ không thể trốn ra được.

Dạ Tư Hàn đã nói cô và Đường Uyển có quan hệ huyết thống, mà Dạ Tư Yên còn thích “ông chồng quốc dân” là cô đây. Có lẽ cô có thể nghĩ ra cách thông qua cô ta.

Theo cách nói của thủ hạ của Dạ Tư Lăng ngày đó, thì cho dù cô có giải được Cỗ, nhưng cũng sẽ mất đi trí nhớ. Không biết chỉ những ký ức liên quan đến Cỗ mất đi hay sẽ mất đi toàn bộ?

Mặc kệ là loại nào, cô cũng phải chuẩn bị vẹn cả đôi đường.

Sau khi mất trí nhớ phải làm thế nào, nên tìm ai, từng chuyện một đều phải vạch ra hoàn hảo. Nhưng phải làm sao mới không để Dạ Tư Hàn phát hiện, mà lại có thể tự nhắc nhở bản thân?

Một cơn gió lạnh thổi qua. Hạ Lâm ôm chặt hai tay đứng trên ban công, mắt trông thấy phía hành lang bên kia đang sáng đèn, cô nhấc chân lên đi từng bước về hướng đó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Tiểu Dạ Khúc

Trans: Xiêu Xiêu

Nghe thấy tiếng bước chân, Dạ Tư Hàn ngẩng đầu nhìn về phía cửa thư phòng.

Hạ Lâm bước đến, mắt nhìn vào những ngón tay thon dài đang niết lấy cuốn sách bìa cứng, đẹp tựa một cảnh phim kinh điển trong phim điện ảnh. Cô tựa người trên cánh cửa thưởng thức.

Dạ Tư Hàn, “Đến có việc gì?”

Hạ Lâm, “Nhìn anh chưa đủ, muốn nhìn tiếp”

Dạ Tư Hàn không để ý đến cô, anh cúi đầu nhìn vào trang sách trên tay.

Hạ Lâm dựa vào cửa, dáng vẻ lười biếng như một chú mèo đánh giá người đàn ông cách đó không xa. Nếu như thật sự được anh xuống, lại quên đi anh, quả thực có chút luyến tiếc. “Darling, anh đi rồi người ta sẽ nhớ anh lắm”

Dạ Tư Hàn vẫn không ngẩng đầu, “Nhớ tôi hay nhớ cơ thể tôi?”

Hạ Lâm, “Đều nhớ”

Dạ Tư Hàn, “Em bao tuổi rồi?”

Hạ Lâm, “Mười tám. Còn anh?”

Dạ Tư Hàn nghe thấy mười tám thì hơi bất ngờ. Anh ngược mắt nhìn Hạ Lâm, ánh mắt lướt dọc trên người cô từ trên xuống dưới. “Trừ ngực ra, thì không có chỗ nào giống mười tám”

“Nước cốt mới là tinh hoa” Hạ Lâm nghiêng răng.

Dạ Tư Lăng, “Nước cốt hình như cũng hơi sai sai”

Hạ Lâm, “...” Đôi mắt đẹp tròn lên nhìn anh.

Dạ Tư Hàn lại cúi đầu tiếp tục đọc sách.

Hạ Lâm, “Chỉ có đàn ông dung tục mới nhìn ngực phụ nữ”

Dạ Tư Hàn thấp giọng, “Không dung tục thì nên nhìn ở đâu?”

Hạ Lâm, “...” Cô đổi một tư thế khác, khoanh tay trước ngực nhìn Dạ Tư Hàn, chợt nhận ra bản thân đã bị anh hỏi đến á khẩu!

Dạ Tư Hàn đứng dậy đặt sách lại lên giá, đôi chân thon dài bắt đầu di chuyển ra khỏi phòng sách. Anh bước qua cô đi về phòng ngủ.

Hạ Lâm nhìn theo bóng lưng anh, “Không đọc nữa à?”

Dạ Tư Hàn, “...”

Cô cất bước đuổi theo anh.

Dạ Tư Hàn quay đầu, “Tôi còn tưởng em muốn đọc sách”

Hạ Lâm, “Tôi đến nhìn anh. Anh ở đâu, tôi ở đó”

Dạ Tư Hàn dừng bước nhìn cô, đôi đồng tử hơi tối lại.

Một đêm vợ chồng trăm ngày ân nghĩa, dù sao ba ngày sau sẽ phải nói goodbye rồi, thế là Hạ Lâm liền chủ động quên đi vấn đề anh vừa chê cô ngực nhỏ, vội bước đến, “Tôi vừa hỏi anh bao tuổi, sao còn chưa trả lời hử?”

Dạ Tư Hàn, “Hai mươi” Hơn hai tháng nữa chính là lễ trưởng thành của anh rồi.

Thế mà mới hai mươi á?! Hạ Lâm nhìn anh trân trân.

Dạ Tư Hàn quay về phòng ngủ nằm lên giường. Hạ Lâm cũng trèo lên, cô kéo tay anh ra làm gối, tựa mặt vào khuôn ngực rộng rãi.

Anh liếc mắt nhìn cô.

Hạ Lâm nghiêm túc lên tiếng, “Anh là người đầu tiên tôi muốn ngủ cùng, có lẽ cũng là người cuối cùng”

Dạ Tư Hàn bắt lấy gương mặt cô, “Em chắc chắn mới chỉ mười tám chứ?”

Hạ Lâm ừm một tiếng. Phản ứng sinh lý quen thuộc của Dạ Tư Hàn lại kéo đến, ánh mắt anh đột nhiên âm u hơn mấy phần, “Em có biết bốn chữ Giữ Mình Trong Sạch viết thế nào không?”

Hạ Lâm, “Biết chứ”

Dạ Tư Hàn nhìn cô.

Hạ Lâm, “Có cần tôi viết anh xem không?”

Dạ Tư Hàn buông tay, khép mắt lại.

Hạ Lâm tựa vào người anh, “Đêm đó anh nghe của Mozart, tôi cũng thích khúc đó, tôi đàn cho anh nghe nhé?”

Dạ Tư Hàn không lên tiếng, cũng không để ý đến cô.

Ngón tay Hạ Lâm vẽ loạn lên ngực anh. Dạ Tư Hàn hát ra, thuận tay chỉ vào một vị trí, “Bên đó”

Hạ Lâm nhìn theo ngón tay anh. Cô thực ra đã sớm biết nơi đó có một chiếc đàn dương cầm sơn sậy nóng màu đen được phủ lên bằng một tấm vải nhung thiên nga. Hạ Lâm bước xuống giường, chuyển một chiếc ghế tựa nhũ vàng đến. Cô đặt người ngồi trước chiếc dương cầm, xốc tấm vải nhung thiên nga lên, ngón tay duyên dáng rơi trên phím đàn, nhẹ nhàng tấu khúc, vừa đàn vừa quay đầu nhìn Dạ Tư Hàn.

Anh hơi bất ngờ, ánh mắt rơi trên người Hạ Lâm, không ngờ cô thực sự biết tấu dương cầm, trình độ còn chuyên nghiệp đến thế.

Hai người ánh mắt giao nhau. Một dòng chảy tình cảm bắt đầu lan tràn trong lặng lẽ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Dạ Tư Hàn!

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn nhìn một hồi lâu mới dời đi ánh mắt.

Hạ Lâm lại liếc nhìn anh một lần nữa, cô quay đầu khép mắt lại, hàng mi dài cong vút khẽ khàng rung động theo tiếng đàn. Cơ thể đứng đưa theo từng tiết tấu, phảng phất như đã hòa làm một.

Một khúc kết thúc, dư âm còn chưa tan.

Hạ Lâm thỏa mãn phủ lại tấm vải nhung thiên nga đen lên trên chiếc dương cầm. Cô nhớ lại lúc còn bé được mẹ dạy chơi dương cầm, lòng chợt trĩu xuống.

Hạ Lâm trở về giường, lại rúc vào lòng Dạ Tư Hàn, cô ngước mắt lên nhìn vào đôi mắt đã khép lại của anh, lặng lẽ ghé sát vào tai anh, âm lượng đột nhiên đề cao, “Này, Dạ Tư Hàn”

Dạ Tư Hàn mở mắt, “Không cần lớn tiếng thế tôi cũng nghe được lời em nói”

Cô nhìn anh bật cười. Dạ Tư Hàn thấy cô lúc này dường như đã coi bỏ hết tất cả lớp nguy trang, đôi mắt sáng rõ, trong veo tựa viên ngọc lam không nhiễm chút tạp chất.

Hạ Lâm nhìn anh thật lâu mới khép mi lại, cô dựa vào lòng anh, áp má lên lồng ngực vững chắc. Hai tay Hạ Lâm hồn nhiên quấn lên người anh như bạch tuộc, “Bao giờ anh về?”

Dạ Tư Hàn, “Vẫn chưa biết. Lâu nhất là hai tháng, quay về còn chuẩn bị cho lễ trưởng thành”

Lễ trưởng thành! Thế có nghĩa là hai tháng nữa anh mới tròn hai mươi?

Ở nước A, người cha sẽ luôn luôn đưa cho con trai mình một chiếc bao cao su trong ngày lễ trưởng thành, vào ngày này người con có thể hợp pháp mua dâm. Đúng là thói hư tật xấu tồn tại từ xưa!

Nghĩ đến việc Dạ Tư Hàn cũng sẽ được nhận bao cao su, mà lúc đó cho dù có xảy ra bất cứ chuyện gì cô cũng sẽ không thể còn ở Dạ gia, ở Bạch Hàn Cung. Còn anh chắc có lẽ sẽ ở trên chiếc giường này, nhận lấy “lễ vật” người ta tặng cho, một người phụ nữ xinh đẹp sẽ hoàn thành ngày lễ trưởng thành của anh. Cô đột nhiên cảm thấy không vui!

Hạ Lâm mở mắt nhìn lên chiếc cảm quen thuộc, cô bỗng nhào lên, hai tay quấn lấy cổ anh, chủ động khiêu khích bờ môi mỏng, hôn thật sâu.

Dạ Tư Hàn bắt lấy gương mặt cô, “Định làm gì?”

Hạ Lâm, “Hôn anh, thế còn phải hỏi?”

Dạ Tư Hàn, “Ngoan ngoan ngủ đi”

Hạ Lâm còn muốn lộn xộn, nhưng Dạ Tư Hàn đã tách hai tay cô ra ấn lên trên giường, đôi mắt gắt gao khóa chặt lấy cô.

Hạ Lâm, “Nhưng tôi không buồn ngủ”

Dạ Tư Hàn, “Tôi buồn ngủ”

Đôi chân thon dài của Hạ Lâm quấn lên đùi Dạ Tư Hàn. Anh một tay túm đôi chân cùng đôi tay đang không an phận đè xuống.

Hạ Lâm, “...”

Từ chi đều bị giữ lấy, sự trói buộc lại quá mãnh liệt, cô dường như không có cách nào động đậy được, “Dạ Tư Hàn!”

Dạ Tư Hàn giọng nói lạnh băng, “Em có tin, nếu còn lộn xộn nữa tôi sẽ ném em ra ngoài cửa sổ không?”

Hạ Lâm câm nín.

Anh đưa tay lên tắt đèn tường, hai người đều nhắm mắt lại, nhưng không ai ngủ được. Hơi thở Hạ Lâm hơi nặng nề, toàn bộ phả lên lồng ngực rộng rãi. Chẳng mấy chốc anh đã đẩy cô ra, chuyển người quay lưng lại phía cô.

Hạ Lâm, “...”

Cô trèo lên lưng anh, “Nếu như vào ngày lễ trưởng thành, Dạ Tư Lệnh tặng anh cái bao cao su, thì anh tính làm gì?”

Dạ Tư Hàn, “Ngủ với em!”

Hạ Lâm hơi ngoài ý muốn, “Vậy nếu tôi muốn giúp anh trưởng thành trước thì sao?”

Dạ Tư Hàn đưa tay đẩy cô ra, “Em bây giờ được à?”

Hạ Lâm, “Mấy ngày nữa là được”

Anh nhắc người dậy bật đèn tường lên, ánh mắt chăm chú nhìn Hạ Lâm. Dạ Tư Hàn dời giường mở tủ áo, lấy ra hai chiếc cà vạt. Anh liếc cô một cái rồi nắm lấy hai cánh tay cô.

Hạ Lâm, “Dạ Tư Hàn, tên khốn nhà anh!”

Dạ Tư Hàn, “...”

Hạ Lâm, “Anh muốn làm gì?”

Giọng nói anh trầm thấp, “Ồ, khiến em thất vọng rồi, tôi không muốn làm em”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ranh giới của sự ảm nẫn

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn bình tĩnh nắm chặt lấy tay Hạ Lâm, buộc lại bằng chiếc cà vạt.

Hạ Lâm, “...”

Con người này quả thực quá thô bạo. Cô vùng chân muốn đứng dậy, nhưng Dạ Tư Hàn lại đi trước một bước, anh tóm chân cô vút lên giường một lần nữa. Một tay túm lấy hai chân Hạ Lâm, một tay còn lại cầm cà vạt lên buộc chặt vào vị trí hai cổ chân cô, thắt nút, siết chặt.

Dạ Tư Hàn nhìn vào mắt cô, “Ngoan chưa?”

Hạ Lâm nghiêng răng kèn kẹt, “Dạ Tư Hàn, tên khốn nhà anh!”

Anh nằm trên giường, ung dung cầm lấy remote mở kênh quân sự lên, tăng volume áp đi tiếng gào thét của ai đó.

Hạ Lâm nằm trên giường lăn về phía Dạ Tư Hàn, lấy tốc độ nhanh như cắt cấn lên cánh tay anh.

Dạ Tư Hàn, “Một vừa hai phải thôi”

Hạ Lâm cắn chặt không buông. Cô là một mỹ nhân đẹp thế này, lúc trước bị ném mấy lần coi như không tính. Thế mà bây giờ còn bị trói lại, anh ta có còn là đàn ông nữa không? Có biết thương hương tiếc ngọc là gì không?!!

Hon nữa vừa này...

Vừa nãy không khí còn tốt như thế, cô dường như đã có cảm giác mơ hồ như hai người là tình nhân. Mà lúc này...

Vừa nghĩ đến đây, lòng chợt uất ức không thôi, lực răng tăng lên đột ngột.

Dạ Tur Hàn không thèm để ý, ánh mắt vẫn chăm chú trên màn ảnh.

Mãi đến khi trong miệng cảm nhận được chất lỏng nóng hổi, cô mới tự nhận thức bản thân hơi hung ác. Hạ Lâm vừa nhả ra đã nhìn thấy hai dấu răng đều thẳm tấp trên tay anh.

Dạ Tur Hàn vẫn không nhìn cô, “Em tuổi Tuất?”

Hạ Lâm, “...”

Anh mới tuổi Tuất! Cả nhà anh đều tuổi Tuất!

Hạ Lâm ngược mắt nhìn lên khuôn mặt người đàn ông, vì chênh lệch độ cao nên chỉ nhìn thấy vùng cằm và cổ. Cô nhìn vào vùng yết hầu bị cô cắn lúc trước giờ đã lên vảy, tầm mắt không tự chủ liến dòi đi. Hình như đúng là cô giống tuổi Tuất hơn!

Dạ Tur Hàn thật lâu không nghe thấy động tĩnh, mắt khẽ liếc một cái, “Sao tự nhiên lại ừ rừ rồi?”

Hạ Lâm, “Anh mới ừ rừ!”

Dạ Tur Hàn lại không để ý, tiếp tục xem TV.

Hạ Lâm, “Dạ Tur Hàn, anh thả tôi ra đi!”

“...”

Dạ Tur Hàn ung dung nhấn remote tăng âm lượng lên cao thêm vài phần. Ánh mắt vẫn chuyên chú, đồng tử âm u đến lạ, dường như đang ở giữa ranh giới của sự ần nhĩn.

“Dạ Tur Hàn, quân khốn nạn!”

“...”

“Dạ Tur Hàn. Tôi đang nói chuyện đây, anh có nghe thấy không hả?”

“...”

Hạ Lâm sắp phát điên lên rồi, “Dạ Tur Hàn, anh có phải là đàn ông không?”

Anh cúi đầu nhìn cô, giọng nói trầm thấp tựa như bão tố sắp đổ bộ, “Phải hay không, em không biết ư?”

Hạ Lâm, “Tôi biết thế quái nào được?”

Dạ Tur Hàn, “Nếu tôi nhớ không lầm, ngày đó em ngã xuống, ngực đè lên mặt tôi, mặt úp vào giữa háng tôi!”

Hạ Lâm, “...”

Nhớ đến hôm đó cô còn đỡ chỗ đó của anh ta như đỡ mèo, liền hận đến nghiến răng.

.....

Lúc này, bên ngoài cửa, Trình Ngôn Khoản còn đang có chuyện cần báo cáo. Tay còn chưa kịp giơ lên gõ cửa, tai đã nghe thấy tiếng động bên trong. Anh ta đưa hai chân lặng lẽ dòi đi.

Tư Đồ mắt tròn trĩnh, bị mắt ngủ trầm trọng. Người vừa đến phòng khách đã nhìn thấy Trình Ngôn Khoản đang từ lầu hai bước xuống, “Anh lên lầu đây à?”

Trình Ngôn Khoản nhìn Tư Đồ nhưng không lên tiếng đáp lại. Nghĩ đến những lời miêu tả của cậu ta ngày đó, không ngờ vị họ Đẹp thần bí kia lại thực sự có quan hệ không bình thường với Đại úy.

Hơn nữa, Đại úy vậy mà còn nuôi cô ta, người phụ nữ nghe đồn còn muốn ngủ với ngài ở ngay trong phòng ngủ. Chuyện này đúng là khiến người ta ngoài ý muốn.

Tư Đồ nhìn anh ta, “Anh có nghe thấy gì không?”

Trình Ngôn Khoản lắc đầu.

Tư Đồ, “...” Cậu biết thừa, cho dù vị này có nghe thấy gì đi chăng nữa cũng sẽ tự coi mình là câm điếc.

Trình Ngôn Khoản nhìn thấy cốc nước Tư Đồ vừa rót ra, thuận tay cầm lấy, uống một hớp.

Tư Đồ, “Này nhá, nước này là tôi rót đầy nhá. Anh không có tay à?”

Trình Ngôn Khoản liếc mắt, “Nếu rảnh rồi thì đưa luôn tư liệu trong tay cậu ra đây”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Khiến cô ấy khóc

Trans: Xiêu Xiêu

Tư Đồ rót thêm cốc nước rồi uống một ngụm, cậu ta nhắc điện thoại gọi điện cho đầu bếp gia đình của Dạ gia, “4:50 phút chuẩn bị một phần com sáng cho hai người, tôi sẽ tới đó lấy”

Vừa cúp điện thoại, cậu ta liền quay sang bắt đầu bàn giao tài liệu cho Trình Ngôn Khoản.

.....

Năm giờ sáng, Tư Đồ cầm theo com sáng lên lầu.

Trình Ngôn Khoản liếc mắt một cái, nghĩ đến bản thân vẫn còn chuyện cần báo cáo, liền bước theo.

Hai người vừa đến trước cửa phòng đã nghe thấy âm thanh huyền não vọng ra từ phòng ngủ.

“Anh có còn biết thương hương tiếc ngọc là gì không?”

“...”

“Dạ Tư Hàn, tôi muốn dùng hàng ngàn hàng vạn tư thế để đè chết anh”

“...”

“Trên giường, dưới đất, phòng tắm, nhà vệ sinh, ban công, phòng khách, sô pha, phòng bếp...”

.....

Tư Đồ vững vàng cầm lấy hộp com, cố gắng hết sức để không đánh đổ đồ ăn xuống mặt sàn đá hoa. Cậu ta liếc mắt sang nhìn Trình Ngôn Khoản.

Trình Ngôn Khoản vẫn thẳng lưng, quả nhiên là gương mặt tượng sáp, phảng phất như đã biến thành kẻ điếc.

Hai người cứ như vậy đứng đó, không một ai dám gõ cửa.

Tư Đồ cầm điện thoại không ngừng nhìn đồng hồ. Cậu chắc hẳn đã không nhớ lộn giờ, bây giờ là năm giờ không phút không giây, chính là thời điểm Tư thiếu dặn cậu đưa đồ ăn tới.

Nhưng mà...

Cậu thực sự không có dũng khí gõ cửa mà o(〒_〒)o

Đúng vào giây tiếp theo, cửa phòng đột nhiên mở ra. Dạ Tư Hàn nhìn Tư Đồ cùng Trình Ngôn Khoản đang đứng đực ra ở trước cửa, vẻ mặt âm u có chút đáng sợ.

Giọng nói của Tư Đồ bị khí thế trên người Tư thiếu đè xuống, “Tứ... Tư thiếu, com sáng của huynh đây”

Dạ Tư Hàn, “Mang vào trong đi”

Tư Đồ cầm hộp com, thấp tha thấp thỏm bước vào trong. Cậu đặt com lên trà kỷ, ánh mắt không dám liếc xiên liếc dọc. Vừa định quay người đi, liền

nghe thấy lời phân phó từ ông chủ nhà mình, “Cởi cả vạt trên tay và chân cô ta xuống đi”

Lúc này Tư Đồ mới dám quay sang nhìn cô Đẹp, phát hiện hai tay và hai chân cô đều đang bị trói, người ngồi trên giường, khuôn mặt xinh đẹp sát khí đằng đằng.

“Tôi... Tôi cởi trói giúp cô nhé?”

Hạ Lâm nhìn Tư Đồ, miễn cưỡng phun ra hai chữ, “Cám ơn”

Tư Đồ cởi cả vạt trên tay Hạ Lâm ra, nhìn thấy những chỗ bị trói trên người cô đã hằn đỏ, có những chỗ còn bị tróc da. Làn da này, cũng thực là yếu ớt!

Tứ thiếu cũng thật không biết thương hương tiếc ngọc, loại chuyện này mà cũng làm ra được. Nếu là cậu, mỹ nữ bậc này dâng tới cửa, nhất định sẽ hết mực chiều chuộng, nâng niu.

Hạ Lâm nhìn vết hằn nơi cổ tay, mũi chột cay xè, lệ nóng trào ra. Từ nhỏ đến lớn, cô còn chưa từng phải chịu đựng loại vũ nhục thể này, cũng chưa từng có tên đàn ông nào dám làm như thế!

Tư Đồ ngẩn người, “Tôi... tôi giúp cô cởi nốt”

Hạ Lâm ừ một tiếng, thút tha thút thít nấc lên, “Tư Đồ, cậu thực sự là xử nam sao?”

Tư Đồ, “...” Đứng đằng sau chính là Tứ thiếu và Trình Ngôn Khoản, vấn đề này... bảo cậu trả lời thế nào!!!

Hạ Lâm nhìn Tư Đồ, đôi mắt ngẩn lẹ: “Rốt cuộc có phải không hả?”

Tư Đồ khẽ ho khan, “Hình như phải”

Đúng vào giây phút này, cậu nghe thấy tiếng nói của ông chủ nhà mình, “Tư Đồ, cậu ra ngoài”

Tư Đồ lúc này mới phản ứng lại, cô Đẹp chẳng lẽ đã thay đổi kế hoạch, không muốn ngủ với Tứ thiếu nữa mà chuyển sang cậu sao? Mà giọng nói của Tứ thiếu vừa rồi...

Quả nhiên là như thế!

Dạ Tư Hàn bước đến nhìn Tư Đồ, ánh mắt khóa chặt trên người cậu.

Tư Đồ chỉ liếc mắt một cái đã bị dọa đến kinh hồn bạt vía. Đây không phải chuyện của mình! Không liên quan đến mình!! Nghĩ đến bản thân cậu đã từng chảy máu mũi với cô Đẹp không chỉ một lần, Tư Đồ liền vội vàng nói, “Tứ thiếu, đệ đi ngay đây”

Dưới cái nhìn chăm chăm của Dạ Tư Hàn, Tư Đồ bước nhanh như gió phi ra khỏi phòng ngủ.

Trình Ngôn Khoản, “...”

Dạ Tư Hàn quay đầu, “Có chuyện gì nói sau”

Trình Ngôn Khoản, “Rõ, đại úy”

Anh ta vừa định khép cửa lại, chợt nghe thấy giọng nói của Dạ đại úy vọng ra, “Trình Ngôn Khoản!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Nổi cáu

Trans: Xiêu Xiêu

Trình Ngôn Khoản thẳng lưng đứng trước cửa đợi mệnh lệnh, “Có, Đại úy”

Dạ Tư Hàn, “Đến chỗ bác sĩ Phong lấy thuốc xử lý vết thương đến đây”

“...” Trình Ngôn Khoản đứng bên ngoài thật lâu không trả lời lại. Vết thương có rất nhiều loại, nhưng Đại úy lại không nói rõ xử lý vết thương gì thì anh ta biết trả lời thế nào! Nếu như bản thân hỏi lại, liệu có phải sẽ lâm vào cảnh ngộ giống như Tư Đồ hay không?

Dạ Tur Hàn đợi mãi không nghe thấy câu trả lời của Trình Ngôn Khoản, liền hỏi lại: “Đã rõ chưa?”

Trình Ngôn Khoản uyển chuyển hỏi, “Đại úy, ngài cần loại thuốc thế nào?”

Dạ Tur Hàn liếc qua gương mặt đang trùng mắt nhìn anh của Hạ Lâm, “Vết thương bị hằn”

Trình Ngôn Khoản, “Rõ”

Dạ Tur Hàn chăm chú nhìn Hạ Lâm, “Đừng động”

Anh đưa tay ra giúp cô cời nốt chiếc cà vạt dưới cổ chân, Hạ Lâm liền tránh né: “Đừng có động vào tôi”

Dạ Tur Hàn bắt hụt, cánh tay ngừng lại giữa không trung, ánh mắt anh sâu hun hút nhìn cô không buông.

Hạ Lâm lờm một cái rồi quay người, đưa lưng về phía anh. Cô không khóc nữa, nhưng hai mắt vẫn đỏ ửng. Từ nhỏ đến lớn, cô chưa từng bị ai ngược đãi đến như vậy! Ngay cả lần này bị mẹ kế và em gái âm thầm ám toán sau lưng thì những người đó cũng không dám đối xử với cô quá đáng!

Dạ Tur Hàn đứng ở đầu giường, “Là em tự chuốc lấy”

Hạ Lâm thuận tay túm lấy cái gối, cô quay người ném lên mặt Dạ Tur Hàn.

Anh đứng yên, nhấc tay đỡ lấy chiếc gối rồi vứt xuống đất.

Hạ Lâm rầu rĩ không nói gì. Tính ra, vẫn là do cô tự chuốc lấy!

Cô hung dữ nhìn Dạ Tur Hàn một hồi rồi nhanh chóng đứng phắt dậy mặc bộ đồ rằn ri lên người, hướng về phía cửa mà đi.

Dạ Tur Hàn nhìn theo, “Đi đâu?”

Hạ Lâm, “Không phải việc của anh”

Chân cứ bước đi, nhưng trong đầu cũng không biết vì sao bản thân lại đột nhiên quái dị như thế, chỉ biết rằng trong lòng thực sự rất khó chịu.

Hạ Lâm cúi đầu, nhìn thấy vết hằn trên cổ tay lại càng cảm thấy uất ức. Hạ Lâm cô cũng có tự tôn! Cô không cần ngủ với anh ta nữa! Trên đời này xử nam nhiều vô kể, cô có thể đi tìm người khác giải quyết vấn đề!

Rõ ràng cũng biết rằng bản thân lúc này không lý trí, nhưng thật sự cô không có cách nào có thể không chế cảm xúc của bản thân.

Dạ Tur Hàn, “Nếu đã muốn đi, trên người em đang mặc đồ của tôi, chiếc bím bên dưới cũng là của tôi. Cởi sạch ra rồi muốn đi đâu thì đi”

Hạ Lâm, “...” Cô nắm chặt đám tay, bờ vai run lên vì phẫn nộ.

Hồi lâu sau, Hạ Lâm đứng ở hành lang, quần áo từng chiếc từng chiếc rơi xuống đất.

Dạ Tur Hàn đứng trước cửa, mắt dõi theo sự chuyển động của chiếc áo rằn ri, nửa trên trần trụi của ai đó bắt đầu cời quần, “Đủ rồi!”

Hạ Lâm phảng phất như người điếc, cời quần xong, nhấc chân đá đá, đá vương vãi khắp hành lang, cô lại đưa tay cời chiếc bím.

Dạ Tur Hàn nhìn thế, đôi đồng tử bỗng chốc u ám lạnh lẽo, lạnh đến mức dường như có thể đóng băng.

Hạ Lâm cời chiếc bím xong liền liếc nhìn Dạ Tur Hàn, chiếc bím cũng theo đó ném vào mặt anh, “Đừng tưởng bỏ ai cũng thèm khát được ngủ với anh đến chết”

Dạ Tur Hàn đứng yên, bờ môi mỏng mím chặt lại. Chiếc bím dính trên mặt một hồi lâu rồi từ từ rơi xuống. Mắt thấy Hạ Lâm đã bước ra đến cầu thang, anh nhanh chân đuổi theo sau.

Tư Đồ vừa ăn sáng xong, đang định bước về phòng đánh một giấc. Chợt bên tai nghe thấy tiếng bước chân, cậu ngẩng đầu nhìn về phía cầu thang bộ. Có điều, mắt vừa liếc một cái đầu đã xoay ngược trở lại.

Cũng may ánh đèn quá sáng làm chói mắt cậu, nên không nhìn thấy gì hết!

Nhưng mà cô Đẹp... cô Đẹp làm sao vậy?

Ngay sau đó, bên tai Tư Đồ liền nghe thấy giọng nói của Tứ Thiệu, đầu bỗng muốn đập tường o(_____)o Tứ Thiệu, huynh không nhìn thấy đệ, huynh không thấy, không thấy!!!

Lúc này Tư Đồ thật muốn niệm một câu thần chú khiến bản thân mình lập tức biến mất.

Chương 47: Lại dám khiêu chiến với Tứ thiếu

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn, “Quay về”

Hạ Lâm không nghe, chân vẫn bước thẳng xuống cầu thang.

Nghe thấy giọng Tứ thiếu, tai Tư Đồ chợt run lên, lời nói đó là nói cậu sao? Tư Đồ nhanh chân bước thẳng về hướng phòng ngủ, đầu cũng không dám ngoảnh lại.

Vừa trở về phòng, cậu liền gọi ngay cho Trình Ngôn Khoán, “Anh đang ở đâu?”

Trình Ngôn Khoán vừa quay trở lại vừa cất tiếng, “Vừa đến chỗ bác sĩ Phong lấy thuốc về”

Tư Đồ có thể nghe rõ tiếng chân đều đều có lực bên kia điện thoại, “Về đến đâu rồi?”

Trình Ngôn Khoán, “Về đến nơi rồi”

Tư Đồ dừng lại một chút, cậu đang do dự không biết có nên tốt bụng nhắc nhở anh ta một chút không. Ngẫm nghĩ lại thì cậu ta cũng nên kéo theo một cái đèn lưng cùng chịu tội.

Chuyện gì xấu cũng không nên chỉ có mình cậu ta chịu mới đúng, “Good luck”

Nói xong liền dập điện thoại.

Trình Ngôn Khoán vừa băng qua cổng vòm, tay cầm điện thoại, nghe âm thanh ngắt máy liền lắc lắc đầu. Tên Tư Đồ này có chút không bình thường.

Anh ta bước về phía cổng lớn Bạch Hán Cung, vừa bước được mấy bước, sắc mặt đột nhiên đại biến. Trình Ngôn Khoán quay phắt người lại, đối lưng với Hạ Lâm và Dạ Tư Hàn, trên trán lấm tấm mồ hôi.

Tên khốn Tư Đồ này lại chơi anh ta? Bản thân đã đụng vào huyệt sủng còn muốn kéo chân anh ta xuống nước, đúng là một tên bụng dạ nham hiểm.

Hạ Lâm nhìn thấy Trình Ngôn Khoán cũng không dừng lại, trực tiếp bước qua người anh ta, hướng về phía cổng vòm.

Dạ Tư Hàn xông đến, một tay bắt lấy cánh tay của Hạ Lâm, xách cả người cô lên vác lên vai.

Hạ Lâm, “Dạ Tư Hàn, anh buông tôi ra”

Dạ Tư Hàn quay người bước về phía phòng ngủ.

Hạ Lâm, “Đồ của anh tôi đã coi trả anh rồi, anh còn muốn cái gì?”

Dạ Tư Hàn ánh mắt thâm trầm, đôi môi mím chặt, tận lực kiềm chế phần nộ.

Hạ Lâm cật lực giãy dựa trên vai anh, muốn nhảy xuống, nhưng một tay Dạ Tư Hàn lại nắm chặt lấy hai chân cô, một tay còn lại nặng nề đánh lên mông cô thật mạnh, “Im lặng”

Bóp một tiếng giòn tan.

Hạ Lâm ăn đau liền bật khóc nức nở, “Dạ Tư Hàn, anh là tên khốn kiếp”

Dạ Tư Hàn giữ chặt cô trên vai, bàn tay lớn đặt trên mông cô vỗ liên tiếp thêm vài cái vừa mạnh vừa vang.

Nước mắt Hạ Lâm như cuồng phong cuộn cuộn, “Dạ Tư Hàn, con bà anh dám đánh tôi”

Dạ Tư Hàn, “Sau này không được phép chửi thề nữa” Nói rồi liền đánh thêm một cái lên mông cô.

Hạ Lâm gất lên, “Tối cứ nói đấy, anh là tên khố già còn trình khốn kiếp, tôi chúc anh cả đời còn trình”

Dạ Tư Hàn, “Yên tâm, không còn giữ được lâu nữa đâu”

Hạ Lâm, “...” Tên khốn này có ý gì?

Nghĩ tới nghĩ lui, Hạ Lâm cũng không nghĩ thêm được từ nào bậy hơn để chửi Dạ Tư Hàn. Chửi đi chửi lại cũng chỉ biết chửi vài câu như thế.

“Dạ Tư Hàn, tôi nguyện rửa anh suốt đời này không cứng lên được”

Dạ Tư Hàn không lên tiếng trả lời nữa, chỉ có tay vẫn đều đặn đánh lên mông cô bôm bốp, cái sau còn mạnh hơn cái trước.

Hạ Lâm hét lên, “Dạ Tư Hàn, tôi [bad word] cả nhà anh!!!”

Dạ Tư Hàn khiêng cô trên vai trực tiếp bước lên lầu, “Không cần, [bad word] mình tôi là đủ rồi”

.....

Nghe tiếng chửi rửa khóc lóc ngày càng xa dần, Tư Đồ liền vuốt mồ hôi trên trán. Cậu ta không đóng cửa, cửa sổ cũng mở toang, những âm thanh bên ngoài vọng vào nghe cực kỳ rõ ràng. Tư thiếu và cô Đẹp...

Dám khiêu chiến với Tư thiếu như vậy, đúng là một chân anh hùng. Không thể không nói, cậu ta đã bắt đầu sùng bái cô Đẹp, cực kỳ sùng bái.

Có điều... Nghĩ đến Trình Ngôn Khoán, Tư Đồ hơi hơi cảm thông, đáng lẽ ra cậu nên cảnh báo anh ta trước mới phải.

Trình Ngôn Khoán vừa nghiêng đầu liền bắt gặp Tư Đồ đang lấp ló sau ô cửa sổ nhìn ra, ánh mắt anh ta chợt trở nên hung ác.

Tư Đồ, “...”

Cậu ta cũng là người bị hại được không? Lúc này, hay là cậu đi xin Tư thiếu để không phải đi cùng huynh ấy ra nước ngoài thi hành nhiệm vụ nữ nhi?

Cậu sợ Tư thiếu sẽ phái cậu đi bịt họng súng!!!

Mà Trình Ngôn Khoán vẫn đứng nguyên vị trí cũ, cúi đầu nhìn túi thuốc trong tay, rồi rầm không biết làm thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Bón cơm

Trans: Xiêu Xiêu

Mấy phút sau điện thoại trong túi đồ chuông. Trình Ngôn Khoán mò lấy điện thoại, bắt máy, đầu dây bên kia là giọng nói của Đại úy.

“Mang thuốc lên đây, đặt ở ngoài cửa, gõ một tiếng”

Trình Ngôn Khoán quay người bước vào Bạch Hán Cung, tiếng bước chân đều đều vang trên bậc thang.

Lên đến tầng hai, anh ta đứng trước cửa phòng ngủ của Đại úy, đặt hộp thuốc trong tay xuống, đưa tay lên gõ cửa, sau đó liền quay người dời đi, không ở lại thêm một giây nào nữa.

Dạ Tư Hàn nghe thấy tiếng gõ cửa liền đi ra mở cửa, nhắc hộp thuốc bên ngoài lên. Anh quay lại nhìn người phụ nữ đang khóc sùi trên giường, hít sâu một cái rồi mới đi tới.

Hạ Lâm quay đầu, trừng đôi mắt đỏ hồng lên nhìn Dạ Tư Hàn, “Anh biến đi”

Dạ Tư Hàn đặt hộp thuốc trong tay sang bên cạnh, mở ra. Bên trong còn có một mẫu giấy note của bác sĩ Phong, ghi lại cách xử lý vết thương.

Đọc xong, anh nâng mắt lên nhìn cô, “Đến đây”

Hạ Lâm cuộn người lại hết như một chú đà điểu, không nhúc nhích.

Dạ Tư Hàn nhìn chăm chăm cô một hồi, sau đó liền ngồi lên đầu giường, cánh tay vươn ra bắt lấy eo cô.

Hạ Lâm hất tay anh ra. Dạ Tư Hàn bàng quan, trực tiếp ôm lấy ai đó đặt lên đùi mình.

Cô liếc mắt nhìn đồng hồ, dần vật một trận cũng đã sắp sáu giờ sáng.

Dạ Tư Hàn cúi đầu nhìn người trong lòng, “Ăn sáng trước, lát nữa em ngủ tôi sẽ giúp em xử lý vết thương sau”

Hạ Lâm giật dỗi, không để ý đến anh.

Dạ Tư Hàn ôm cô ngồi lên sofa. Anh mở nắp một hộp, sau đó cầm thìa lên gắp thức ăn đút cho cô.

Hạ Lâm né tránh, nghiêng đầu sang một bên. Hừ, ngồi thế này, đến mông cũng đau! Nhất định là bị tên khốn này đánh sưng rồi! Tên đáng hận!

Dạ Tư Hàn nghiêm giọng, “Có ăn không?”

Hạ Lâm, “Tôi không ăn, không ăn, không ăn”

Cô bỗng thấy mình thật ấu trĩ, nhưng vừa nghĩ đến tên này dám đối xử với cô như vậy liền không muốn khuất phục.

Hạ Lâm cô là đệ nhất yêu tinh của nước A, đường đường là một nữ vương, lẽ nào đàn ông không nên quỳ gối dưới váy hôn mũi giày cô sao?

Dạ Tư Hàn lạnh lùng bóp lấy gương mặt cô, mạnh mẽ đưa về đối diện trước mắt anh, “Không ăn thật?”

Hạ Lâm, “Không ăn! Anh phiền chết đi”

Dạ Tư Hàn hô hấp nặng nề, đợi một lát sau anh mới tự gắp một miếng rau lên đưa vào miệng. Anh nhìn Hạ Lâm một cái, tay siết chặt lấy cằm cô khiến cô không thể nhúc nhích lấy một chút, ngay lập tức, bờ môi mỏng liền dè lên.

Hạ Lâm trừng mắt, “Dạ Tư...”

“Ừm...”

Cô muốn lên tiếng, nhưng anh lại căn bản không cho cô cơ hội đó, bờ môi cô bị chặn lại sít sao, giấy dựa cũng không giấy dựa được. Ngay cả vùng tay vùng chân cũng chẳng thấm vào đâu.

Càng quá đáng hơn đó là, anh ta còn dám đưa thức ăn đã nhai trong miệng đẩy sang miệng cô! Cái tên khốn Dạ Tư Hàn này!

Hạ Lâm ngậm chặt miệng kháng nghị, quyết không khuất phục.

Ánh mắt Dạ Tư Hàn rét lạnh, răng cắn lên môi cô. Nương theo tiếng thốt lên vì đau, dòng thức ăn cũng lặng lẽ được đẩy sang, mạnh mẽ ép buộc cô phải nuốt xuống.

Hạ Lâm, “...”

Giây phút này, cô thực sự muốn giết tên đàn ông này!

Đợi Hạ Lâm nuốt xong, Dạ Tư Hàn mới buông cô ra, “Muốn tôi bón tay muốn tự ăn”

Hạ Lâm cắn răng, gương mặt đầy dấu nước, “Tự ăn”

Dạ Tư Hàn ôm cô vào lòng, nhìn cô ngoan ngoãn từng miếng từng miếng ăn cơm.

Hạ Lâm, “...”

Sao cô tự nhiên lại trêu chọc phải tên đàn ông đáng hận thế này? Tên điên cố chấp, cuồng cường bức!

Còn chưa ăn hết cơm, đôi đũa trong tay Hạ Lâm đã rơi xuống đất, cả người ngã rạp lên người anh.

Dạ Tư Hàn cúi đầu nhìn người trong lòng, trên mặt cô vẫn mang theo vết nước mắt. Lại nhìn vết hằn trên cổ tay và cổ chân, đôi lông mày liền nhíu lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Cổ

Trans: Xiêu Xiêu

Dạ Tư Hàn ôm Hạ Lâm đặt trên giường, sau đó xoay người bước vào phòng tắm. Qua vài phút, anh cầm theo một chiếc khăn lông trắng ẩm ra giúp cô lau mặt.

Sau khi đã lau sạch, ngón tay thon dài của anh chạm lên đường nét khuôn mặt cô, khẽ dừng lại một lát, anh cất giọng trầm trầm: "Đau lắm phải không?"

Đáp lại lời anh là những tiếng hít thở đều đặn. Ánh mắt Dạ Tư Hàn lạnh lạnh nhìn cô. Anh cũng biết bản thân sẽ không nhận được câu trả lời, nhưng câu hỏi vẫn bật ra khỏi môi.

Hạ Lâm nằm đó, hàng mi vừa dày vừa cong in bóng trên gương mặt trắng nõn. Làn da mịn màng, bờ môi hồng nhuận, an tĩnh tựa như công chúa ngủ trong rừng trong cô tích. Đường như tất cả những ồn ã vừa qua chỉ là mộng ảo.

Thật lâu sau, Dạ Tư Hàn đưa tay nhắc hòm thuốc bên cạnh lên, anh nhắc tay cô lên nhìn một giây, sau đó nhẹ nhàng thoa thuốc nước sát trùng lên vị trí bị thương, đặc biệt là vùng da bị trầy, anh thoa lên vô cùng nhẹ nhàng và cẩn thận.

Lúc này, Dạ Tư Lăng đứng trên một tòa cao ốc đằng xa, tay cầm ống nhòm, đôi mắt hiem ác.

Dạ Tư Hàn vẫn đang cúi đầu, ánh mắt chuyên chú. Động tác thoa thuốc phản chiếu qua lớp kính thủy tinh trong bóng đêm giống như mang theo một vầng hào quang, khiến mọi vật xung quanh đều âm đạm phai màu.

Không biết thời gian đã qua bao lâu, Dạ Tư Hàn mới sát trùng xong vết thương. Anh cảm lọ thuốc mỡ lên, ngón tay thon dài bóp một chút lên đầu ngón tay, cẩn thận thoa lên cánh tay cô.

.....

Dạ Tư Lăng rừ xa trông thấy cảnh tượng này, trong lòng vô cùng không vui. Anh ta lo lắng nếu nhìn quá lâu sẽ bị phát giác, nên chẳng mấy chốc đã thả ống nhòm xuống. Sỹ quan Chu đứng bên cạnh, không dám thở mạnh.

Dạ Tư Lăng nhìn ông, "Ông nói xem rốt cuộc cô ta có đúng là Hạ Lâm không?"

Sỹ quan Chu nghe thế, thật lâu vẫn im lặng. Ban đầu bọn họ bắt người ra từ phủ tổng thống, người rõ ràng là Hạ Lâm, đệ nhất công tử của nước A! Giám giữ mấy ngày, vẫn là Hạ Lâm. Rạng sáng ngày 17, Hạ Lâm vừa tỉnh lại liền liên tục căn nhắc về việc cơ thể anh ta đã mọc meo, cả người bốc mùi lên hết, muốn được tắm rửa. Anh ta còn đề cập đến việc nghe đồn ở Dạ gia có suối nước nóng tự nhiên, muốn được thử một lần.

Tuy rằng cơ thể anh ta bốc mùi là sự thật, nhưng ông vẫn sợ Hạ Lâm nghĩ ra trò mèo gì, nên lúc đó vẫn chưa dám để anh ta đi đến suối nước nóng. Có điều, đêm muộn ngày 17, vào lúc hơn 23 giờ, thời điểm Hạ Lâm gần tỉnh lại, ông ta đã đích thân đưa người ném vào suối nước nóng, bố trí ba lớp an ninh trong ngoài trông coi nghiêm ngặt.

Thế nhưng không ngờ rằng đến phút cuối lại xảy ra sự cố.

Dạ Tư Lăng nhìn sỹ quan Chu chằm chằm, "Những người canh gác đêm đó có ai còn sống không?"

Sỹ quan Chu, "Thưa, diệt khẩu cả rồi" - Ông đã tự động lược bớt sáu chữ "theo sự chỉ thị của ngài"

Dạ Tư Lăng tiếp tục, "Ông có nghĩ là Hạ Lâm có khả năng bị đánh tráo giữa chừng không?"

Sỹ quan Chu, "Trước khi ngài đến, một con ruồi cũng bay không lọt"

Dạ Tư Lăng trầm ngâm. Lẽ nào là kế điệu hổ ly sơn?

Biết rõ anh ta háo sắc, cho nên Hạ Lâm ngay từ đầu đã mưu tính trước, dùng cách nào đó để liên lạc với người của hắn ta ở bên ngoài. Trước tiên sắp đặt mỹ nhân tựa như yêu tinh kia ở chỗ kín, đợi đến khi không có người chú ý liền đánh tráo.

Đợi đến lúc bản thân anh ta đến đó, Hạ Lâm vẫn tiếp tục ẩn náu ở đó, cho đến khi người phụ nữ kia chạy trốn, sỹ quan Chu và anh ta mang theo người đuổi theo, vậy thì bên suối nước nóng liền không còn người phòng thủ nữa rồi. Và rồi, Hạ Lâm liền dễ dàng trốn thoát ra ngoài!

Nghĩ đến đây, Dạ Tư Lăng sững người, lòng nóng như lửa đốt.

Sỹ quan Chu đứng bên cạnh cất tiếng, "Tam Thiếu, chẳng phải nói cho dù anh ta có giải được Cổ trên người cũng sẽ mất đi một phần ký ức sao?"

Đôi mắt Dạ Tư Lăng u ám, "Hừ, ngay từ đầu tôi đã không tin cái thứ này, thứ chết tiệt đó đáng tin sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Yêu cầu quá thấp rồi

Trans: Xiêu Xiêu

Đến bây giờ sỹ quan Chu vẫn luôn cảm thấy Cô là một thứ vô cùng khó tưởng tượng nổi. Nói thật lòng, có đáng tin hay không ông cũng không dám khẳng định!

Có điều, thứ Cô này quả thực có tác dụng nhất định với người trúng Cô, sáng sớm 6 giờ đến nửa đêm cùng ngày đều rơi vào hôn mê, rạng sáng hôm sau mới tỉnh lại.

Dạ Tư Lăng ánh mắt đăm đăm nhìn về hướng Bạch Hán Cung, "Điều tra xem người phụ nữ kia rốt cuộc có phải Đường Uyển hay không. Nếu như không phải, lai lịch thế nào"

Sỹ quan Chu, "Tam thiếu, tôi vẫn luôn điều tra chuyện này"

Dạ Tư Hàn châm một điếu thuốc, anh ta luôn có cảm giác Hạ Lâm và chuyện Đường Uyển mất tích đều cùng nằm trong một bố cục. Anh ta cần phải làm rõ chuyện này.

Hiện tại nhìn Hạ Lâm vẫn đều đặn tham gia các hoạt động lớn nhỏ, vậy thì Cô trên người chắc chắn đã phải được giải. Lẽ nào tên đó thực sự đã chơi xử nam? Thế mà cũng xuống tay được sao?

Chỉ là không biết được ký ức hiện tại của Hạ Lâm còn hay đã mất. Mẹ con Hạ Thù bên kia cũng đang rất hoang mang, có thăm dò vài lần cũng chưa ra được thực hư.

Hồi lâu sau, anh ta nhìn sỹ quan Chu, "Sắp xếp đi, tôi muốn gặp Tổng thống đại nhân tương lai của chúng ta"

Sỹ quan hu nhìn Dạ Tư Lăng, "Tam thiếu, liệu có quá mạo hiểm không?"

Dạ Tư Lăng, "Không vào hang cọp sao bắt được cọp con"

.....

- - - ----- Phòng ngủ

Rạng sáng, khi Hạ Lâm tỉnh lại, bên cạnh Dạ Tư Hàn vẫn đang say giấc.

Cô lẳng lặng nhìn anh, cảnh tượng đêm qua dần dần rõ ràng trở lại. Liếc mắt qua vùng cánh tay, vết hằn đỏ đã nhạt đi rất nhiều, nơi bị tróc da cũng đã lên vảy. Cô lại liếc xuống cổ chân, tình trạng cũng không khác là bao.

Hạ Lâm lật người định xuống giường, trên eo bỗng nhiên xuất hiện một cánh tay to lớn.

Cô không lên tiếng, nhấc tay muốn gỡ bàn tay đó xuống. Trên eo bỗng bị một sức lực áp lên gắt gao, chưa đến một giây sau cô đã bị ném trở lại giường.

Dạ Tư Hàn nhìn Hạ Lâm, "Tỉnh rồi à?"

Cô không để ý đến anh.

Dạ Tư Hàn vẫn tiếp tục, "Đờ chưa?"

Hạ Lâm, "Cái gì đờ chưa?"

Dạ Tư Hàn yên lặng, một tay giữ chặt cô, một tay cời chiếc bím ra nhìn, bên trên đã không còn nhiều vết máu nữa.

Hạ Lâm, "... " Cô lập tức hiểu ra anh ta muốn làm gì. Hừ, lúc đầu van xin anh ta ngủ anh ta không ngủ, bây giờ đòi ý rồi sao?

Ngại quá, bà đây không nguyện phụng bồi.

Dạ Tư Hàn không cời hẳn chiếc bím ra, trực tiếp bắt đầu lần mò từ cổ áo ngủ cời ra, vút trên mặt đất rồi ôm cô lên.

Hạ Lâm cười cười, "Anh muốn làm gì?"

"Những gì đêm qua nói quên hết rồi sao?"

Đôi chân thon dài của Dạ Tư Hàn vững vàng dẫm lên mặt thảm, ôm Hạ Lâm đi vào phòng tắm.

Hạ Lâm, "Anh nghĩ anh đủ khả năng không? Tôi muốn một đêm bảy lần. Nếu như anh không làm được..."

Dạ Tư Hàn cúi đầu, đôi đồng tử tối lại, "Yêu cầu của em cũng quá thấp rồi, chỉ bảy lần thôi sao?"

Hạ Lâm, "..."

Bảy lần mà còn "chỉ"? Anh ta có phải quá tự phụ rồi không?

Dạ Tư Hàn cắn lên môi cô, cẩn thận đặt cô dưới vôi hoa sen.

Hạ Lâm cực kỳ không phối hợp. Hai người anh tới tới lui, bờ môi đã bị cắn bật cả máu.

Dạ Tư Hàn dừng lại nụ hôn, "Nếu như về sau còn dám giống như đêm qua, tôi sẽ không dễ dàng bỏ qua cho em như thế nữa đâu"

Hạ Lâm xoay đầu, "Giống như đêm qua?"

Dạ Tư Hàn giữ lấy vai cô, đưa khuôn mặt cô trở lại đối diện với anh, "Cởi sạch để gã đàn ông khác nhìn thấy"

Hạ Lâm, "Liên quan đến anh chắc, cơ thể tôi tôi muốn cho ai xem thì cho người nấy xem..."

Bàn tay lớn của anh đột nhiên đan xen vào mái tóc cô, giữ thật chặt, đôi môi mỏng cắn lên môi cô, nặng nề gặm cắn.

Hạ Lâm, "..."

Cô trừng mắt giãy dụa, sức lực nam nữ quá chênh lệch, căn bản chẳng xi nhê gì với tên này chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Giác mộng

Trans: Xiêu Xiêu

"Dạ Tư Hàn, bà nhà anh nhẹ nhàng chút, tôi là lần đầu tiên!" Hạ Lâm hỗn hển.

"Quên mất lời tôi đã nói rồi sao? Không được phép chửi thề" Giọng người đàn ông đã trở nên khàn đặc, hormon nam tính bao trùm cả không gian.

"A... Ừm..."

Hạ Lâm nhìn Dạ Tư Hàn, người đàn ông trước mặt dần dần trở nên mờ ảo, âm thanh của cô dần dần cũng không thể cất lên một tiếng trọn vẹn.

Trên vách tường bóng loáng, bóng dáng giao triền của đôi nam nữ hiện lên rõ mồn một, nhiệt độ phòng tắm dâng lên càng ngày càng cao, phảng phất như đã là mùa hè, mồ hôi bắt đầu không ngừng rịn ra.

Không biết qua bao lâu, nương theo tiếng gầm khê của Dạ Tư Hàn, cảnh xuân cũng theo đó mà kết thúc.

Anh cúi đầu nhìn Hạ Lâm, hôn cô.

Đôi mắt cô mở to, mơ hồ như đã lâm vào giấc mộng. Giác mộng lần này không giống như những lần trước. Không có đại dương mệnh mỏng u ám bao phủ trong lồng ngực, cũng không có san hô quấn lấy tứ chi trói chặt lấy cô.

Trong giấc mộng chỉ có bóng một người đàn ông. Tên anh ta là gì, cô dường như cũng không biết nữa. Cho dù có cố gắng đến mấy cũng không tài nào nhớ ra được, chỉ cần vừa nghĩ đến là đầu liền đau.

Trong mơ ý thức hỗn độn, cô muốn hỏi anh ta tên là gì, nhưng môi đã bị hôn đến gât gao, căn bản không có lấy một kẽ hở để cô nói ra thành lời.

Trong cơn trần trọc, dường như cô cảm nhận được gió, trông thấy tấm rèm trắng chốc chốc lại lay động.

Cảnh tượng như mộng ảo, cô có thể nhìn rõ mọi thứ, thứ duy nhất không thể nhìn rõ chính là anh.

Ban công, thảm lông, sô pha, giường...

Trong mộng, cảnh vật không ngừng biến đổi, thứ duy nhất không đổi vẫn là người đàn ông kia.

Đây là mơ sao?

Không, đúng hơn phải là một giấc mộng xuân đầy kịch liệt.

Không biết qua bao lâu, cô cuối cùng cũng tỉnh lại. Vừa mở mắt ra liền cảm thấy toàn thân như bị một chiếc container cỡ đại nghiền qua người. Hạ Lâm túm chặt chăn, mắt đảo ra xung quanh. Đây là đâu?

Nơi này không phải phủ tổng thống, không phải phòng ngủ của cô!

Căn phòng mang phong cách Ba rốc, ngay cả chiếc chăn quấn quanh người cô cũng là hàng thượng phẩm, chứ chưa nói đến tấm thảm hay các vật dụng khác bên trong căn phòng.

Cô nhìn một vòng, nghĩ đến giấc mộng đêm qua liền giật mình vén chăn lên.

Từng tác da trên người cô đều phủ kín những dấu hôn đỏ rực. Không phải mơ sao? Vậy người đàn ông đó là ai?

Hạ Lâm thất thần, mãi đến khi bên ngoài vọng đến tiếng gõ cửa.

"Cô Đẹp, bữa khuya của cô đã được mang đến"

Bữa khuya?

Hạ Lâm nhìn về phía cửa phòng, giọng nói từ bên ngoài là của một hầu gái.

Hạ Lâm định ngồi dậy. Vừa động một chút, toàn thân trên dưới đều đau nhức dữ dội!

Cô gắng gượng đứng dậy, lúc này mới nhìn rõ ngay cả trên đùi cũng không được buông tha, dấu hôn ứ đỏ đầy ắp trên từng tác da thịt.

Lực chú ý của Hạ Lâm rơi trên chiếc sô pha, bên trên đó là một chiếc váy ngủ tơ tằm thượng hạng. Cô bước từng bước tới đó, chịu đựng cơn đau dữ dội truyền tới giữa hai chân. Sau khi mặc váy ngủ lên, vừa vặn có thể che khuất vùng ngực cùng vùng đùi đầy dấu xuân.

Cô đi đến trước gương, soi kỹ tình trạng hiện tại của bản thân. Những dấu hôn trên cổ là đậm nhất, còn có đôi môi đã sưng tấy lên, tất cả đều là minh chứng cho từng tình tiết kịch liệt đêm qua.

Hạ Lâm quay đầu, trên ban công, thâm lóng, sô pha, giường... Dường như mỗi một vị trí đều lưu lại dấu tích của cô và người đàn ông kia.

Điên cuồng đến mức ấy?

"Cô Đẹp"

Tiếng nói bên ngoài lại cất lên.

Cô nhìn đồng hồ, đã 12h đêm.

Hạ Lâm đi đến mở cửa.

Nhớ đến lời phân phó của ngài Trình, cô hầu gái không dám liếc mắt nhìn Hạ Lâm mà cứ luôn cúi đầu, cẩn thận đặt phần đồ ăn lên trà kỷ, "Cô Đẹp hãy dùng nhân lúc còn nóng. Nếu ăn chưa no, xin hãy gọi điện cho tôi"

Gọi điện?

Hạ Lâm nhìn chăm chăm cô hầu gái.

Cô ta đặt một chiếc điện thoại lên trà kỷ, "Cô Đẹp, nếu cô cần gì thì hãy nhấn phím 1"

Hạ Lâm không đáp lại, nhìn cô hầu gái đi giật lùi ra ngoài, cung kính lễ phép khép cửa lại. Cô cầm điện thoại lên nhìn một cái, sau đó tùy ý nhấn một dãy số, không gọi được.

Nếu vậy, chỉ có thể gọi đến số 1 thôi sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Dạ Tư Hàn là ai?

Trans: Xiêu Xiêu

Hạ Lâm ấn số 1 trên bàn phím điện thoại, nhưng cuối cùng vẫn không gọi đi mà nhẹ nhàng thoát ra mở danh bạ. Việc khiến cô ngoài ý muốn đó là bên trong danh bạ chỉ có duy nhất một số liên hệ tên rất lạ, "Nhất Dạ"!

Họ này hình như đâu có tồn tại?

Một cái họ từ thời cổ đại, đến nay đã sớm thất truyền, chắc không phải họ thật.

"Nhất Dạ, Nhất Dạ"

Cô thì thảo mấy lần, đột nhiên nhớ đến giấc mộng xuân ấy... Một vài hình ảnh ngất quãng bắt đầu xuất hiện trong đầu Hạ Lâm. Người "Nhất Dạ" này chẳng lẽ là người đàn ông đêm đó sao? Mà trong mộng, anh ta chỉ là một cái bóng.

Cố gắng hồi tưởng lại, một đêm dài như thế nhưng dường như bản thân cô chưa từng một lần nhìn rõ ngũ quan anh ta.

Thật lạ, tại sao không thể nhìn rõ được chứ?

Hạ Lâm vén váy lên, các dấu vết trên cơ thể như không ngừng chứng minh cho cô thấy, mọi chuyện đêm đó xảy ra không phải là mơ, tất cả đều là sự thật.

Lại quan sát xung quanh phòng ngủ, nhìn đến suất cơm trên trà kỷ, Hạ Lâm bỗng cảm thấy đói.

Cô ngồi lên chiếc sofa nhưng thiên nga đen tuyền, cầm lên đôi đĩa ngọc, bắt đầu chậm rãi ăn bữa khuya tinh xảo. Sau khi ăn xong, cô uống thêm một chén canh dưỡng sinh, thầm khen ngợi, "Đầu bếp nhà này thật khéo"

Lời vừa dứt, cảm nhận giữa hai chân bỗng chảy ra một dòng dịch lỏng nóng bỏng, Hạ Lâm đứng dậy bước vào phòng tắm. Nhìn chiếc bồn cỡ lớn trên hông, cô đang đến kỳ sao?

Hạ Lâm mở chiếc tủ âm tường trong phòng tắm, bên trong có treo một túi bím. Thuận tay lấy một gói ra, cô bất ngờ phát hiện bên dưới có dán một tờ giấy note, mặt giấy ghi chỉ chút đầy chữ. Nhìn nét chữ cũng có thể nhận ra là cô viết.

Ánh mắt dừng lại một lúc, Hạ Lâm cầm tờ giấy lên nhìn, trong lòng giật mình không thôi.

Có người đã bắt cóc và giam giữ cô ở đây sao? Hơn nữa, kẻ bắt cóc cô còn dùng thủ đoạn đặc biệt để làm cô mất đi ký ức!

Hạ Lâm nhìn mãi trong phòng nhưng không thấy có quyển lịch nào. Cô cầm remote lên mở tivi, ánh mắt tập trung vào ngày tháng trên đó, hôm nay đã là 26 tháng 4.

Mà bên trong ký ức của cô lại dừng lại ở ngày mừng 3 tháng 4. Từ ngày đó đến hôm nay, trong đầu là một khoảng không trắng xóa.

Vậy là, cô chỉ mất đi một phần ký ức?

Nhìn lại vào các dòng chữ trên tờ giấy, trong đó có một cái tên, Dạ Tư Hàn.

Dạ Tư Hàn là ai?

Nhất Dạ? Người đã để lại trên người cô các vết hôn dày đặc kia?

Thông tin đến quá đột ngột khiến Hạ Lâm nhất thời không tiêu hóa được. Cô rùng mình một cái, lại mở túi bím ra, bên trong chẳng còn gì nữa.

Sau khi thay bím xong, Hạ Lâm cầm tờ giấy note ra khỏi phòng tắm. Cô cầm điện thoại lên nhấn phím 1. Điện thoại đã được kết nối, đầu bên kia lại vang lên giọng nói của cô hầu gái.

Hạ Lâm nhẹ giọng, "Tôi ăn xong rồi, cô có thể lên thu dọn"

"Vâng, cô Đẹp"

Cô Đẹp? Cô trở thành cô Đẹp từ bao giờ vậy?

Tuy rằng còn mơ hồ, nhưng Hạ Lâm cũng không hỏi nhiều, "Tôi hơi mệt, muốn nằm nghỉ một lát, cô có thể tự mở cửa vào dọn"

"Vâng thưa cô"

Hạ Lâm cúp máy nằm vật ra giường. Cô bỏ tờ giấy note xuống dưới gối, ánh mắt thất thần nhìn vào cái tên "Nhất Dạ" trong danh bạ.

Nhất Dạ chính là Dạ Tư Hàn sao? Anh ta là người đã bắt cóc cô sao? Trần trọc một lúc, Hạ Lâm dứt khoát nhấn phím gọi đi.

"Xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi hiện không nằm trong vùng phủ sóng, xin vui lòng gọi lại sau. Sorry, the number..." Mãi đến khi âm thanh tiếng anh trong điện thoại kết thúc, điện thoại mới tự động ngắt máy.

Vốn ban đầu Hạ Lâm còn hơi lo lắng, lúc này bất giác thờ phào ném điện thoại sang một bên.

Có rất nhiều sự việc cô không tài nào hiểu được, trong đầu có chút hoang mang. Một lát sau bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa cô mới hồi thần lại.

Thấy cô hầu gái bước vào, Hạ Lâm liền ngửa đầu nhìn chăm chú, miệng tùy ý hỏi một câu, "Anh ta bao giờ về?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Nài nỉ

Trans: Xiêu Xiêu

"Việc này tôi cũng không biết, cô có thể hỏi sỹ quan Trình ạ" Cô hầu gái nhìn về phía Hạ Lâm, lễ phép cung kính trả lời.

Sỹ quan Trình? Người hiện tại đang quản lý nơi này là sỹ quan Trình gì đó sao?

Hạ Lâm nằm trên giường, ánh mắt lười biếng nhìn người hầu gái, "Chị tên là gì?"

"Dạ, cô có thể gọi tôi là Khánh tẩu, mọi người ở đây thường gọi tôi như vậy"

Hạ Lâm, "Khánh tẩu, một cái tên nghe ra rất may mắn"

Khánh tẩu, "Cảm ơn cô Đẹp đã khen ngợi"

Hạ Lâm khép mắt, "Ừ, chị thu dọn đi"

Khánh tẩu hơi ngần ngừ, "Cậu chủ nói nếu như cô buồn chán, có thể gọi cô Năm đến trò chuyện"

"Cô Năm?" Hạ Lâm mở mắt nhìn Khánh tẩu.

"Chắc cô chưa từng gặp cô Năm, mọi ngày cô ấy đều đến lúc trời sáng"

Hạ Lâm ưu nhã vuốt cằm, "Cũng được, liên lạc với cô ấy thế nào?"

Khánh tẩu, "Tôi xuống lầu kêu sỹ quan Trình gọi cô ấy"

Hạ Lâm mệt mỏi vờn vai, "Ừ, ở phòng mãi cũng chán, tôi cũng muốn ra ngoài thông khí"

Khánh tẩu nhanh nhẹn thu dọn hộp cơm rồi bước xuống lầu.

Hạ Lâm nằm xuống, vừa cắn móng tay vừa trầm tư. Một lát sau, cô lại rút tờ giấy dưới gối ra, nghiêm túc nhìn một lượt. Không chỉ có chữ viết, mà còn có một bản đồ vẽ tay, những vị trí quan trọng đều được đánh dấu vô cùng rõ ràng.

Cho nên, cô đã từng ra ngoài sao? Đáng tiếc, cô chẳng nhớ nổi chút gì cả. Tay Hạ Lâm vịn lên trán, không ngừng xoa. Lúc này, bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

"Chị dâu"

Chị dâu? Cô sao?

Hạ Lâm trong giây lát không biết nên trả lời thế nào.

Dạ Tư Yên khe khẽ đẩy chiếc cửa ra, cô nhìn Hạ Lâm cười thân thiện một cái, bước từng bước vào bên trong.

Hạ Lâm nhìn kỹ cô gái ngây thơ trong sáng trước mặt, "Cô Năm"

Dạ Tur Yên bước đến ngồi lên đầu giường, "Chị dâu, đừng gọi em là cô Năm này cô Năm nọ nữa, gọi em Yên Yên là được"

Hạ Lâm vô cùng phối hợp, "Yên Yên, muộn thế này rồi còn chưa ngủ sao?"

Dạ Tur Yên nhìn Hạ Lâm xinh đẹp như tiên nữ trước mặt, cái miệng xích gần lại thêm một chút, "Chị dâu, chị không biết đâu, bởi vì chị nên mọi người ở đây đều biến thành Cú Đêm cả rồi đó"

Hạ Lâm, "..."

Tất cả ký ức sau ngày mừng 3 tháng 4 đều trống rỗng, thật sự cô không nhớ gì hết, cũng không hiểu cô gái trước mặt này đang nói gì. Hạ Lâm không tiếp tục hỏi nữa, cô sợ bị lộ tẩy.

Dạ Tur Yên, "Chị dâu, chị đẹp thật đó. Khó trách anh Tur mỗi lần... đều uy mãnh như thế"

Uy mãnh...

Hạ Lâm nằm trên giường nhìn chăm chăm Dạ Tur Yên.

Dạ Tur Yên ghé sát hơn, hỏi vô cùng hăng hái: "Chị dâu, có chuyện này em rất tò mò nhá. Nhưng em hỏi chị chị cũng đừng méc lại với anh Tur được không?"

Hạ Lâm đột nhiên cảm giác được chuyện cô gái này hỏi chắc chắn sẽ không phải chuyện gì hay ho.

Dạ Tur Yên nũng nịu, "Chị dâu đồng ý với người ta đi mà, nha nha?"

Hạ Lâm, "Em cứ nói đi"

Dạ Tur Yên giảm volume xuống thật thấp, "Nghe Tur Đồ bảo chị muốn đề ông anh của em. Chị dâu à chị cuối cùng đã dùng cách nào để đề được anh trai em thế?"

Hạ Lâm, "...". Cô thật lâu cũng không thốt ra nổi từ ngữ nào. Cô muốn đề anh trai của bà cô này sao? Đàn ông muốn theo đuổi cô có thể xếp hàng từ phủ tổng thống đến tận năm châu kia. Nực cười, cô mà thiếu đàn ông à! Cô là ai chứ?

Bất kể dùng thân phận nào cũng đều không thiếu người theo đuổi đâu nha.

Là đàn ông, cô là người chồng quốc dân. Là phụ nữ, cũng là đệ nhất yêu tinh. Bà cô này dám chắc rằng không phải anh trai cô ta muốn đề cô ra đấy chứ?

Dạ Tur Yên nhìn Hạ Lâm thật không không đáp lại liền ôm lấy tay cô nũng nịu, "Chị dâu, chị dạy em đi mà, em cũng muốn đứng mãnh như chị, tranh thủ sớm ngày có thể đề được Hạ Lâm chồng em ra!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Tổng Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.